

[Mr. Speaker] [4th September 1958]

It is signed by Sri R. Kandasami, M.L.A., and is dated 23rd July 1958. Of course, if the hon. Member says now he did not sign it, I have no objection to the House permitting him to withdraw the Bill.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : He has not introduced it at all.

MR. SPEAKER : Unfortunately he moved for leave and got it and it is only when the final stage for introduction came, he said he did not move it. So, let it not be introduced.

B.—Resolutions.

(1) CONVERSION OF AVADI INTO A PERMANENT DEFENCE BASE AND ENLARGEMENT OF THE AVADI VEHICLE DEPOT.

10-30 a.m. SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, I move the resolution standing in my name, namely—

“ This House recommends to the Government to impress upon the Union Government the imperative necessity of converting Avadi into a permanent defence base and of enlarging the Avadi Vehicles Depot.”

(The Member began to speak on the resolution.)

MR. SPEAKER : The resolution must first be moved, seconded and then discussed. Let the resolution be seconded. He can speak on it afterwards.

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the resolution, Sir.

MR. SPEAKER : Resolution moved :

“ This House recommends to the Government to impress upon the Union Government the imperative necessity of converting Avadi into a permanent defence base and of enlarging the Avadi Vehicles Depot.”

SRI M. JAGANNATHAN சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே என்னுடைய தீர்மானமானது ஆவடியை ஒரு நிரந்தரப் பாதுகாப்புத் தளமாக்குவது, ஆவடி வண்டிகள் டெப்போவை விஸ்தரிப்பது ஆகிய இரண்டு விஷயங்களையும்பற்றி நம் சர்க்கார் யூனியன் அரசாங்கத்திற்கு வலியுறுத்த வேண்டும் என்பதுதான். தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரத்திற்கு அருகாமையில் இருக்கும் ஆவடியை இந்தச் சட்ட சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். பார்த்திராவிட்டாலும் அதன் முக்கியத்துவத்தைப்பற்றி நன்றாகக் கேள்விப்பட்டிருப்பார்கள்.

சமீபத்தில் நடந்த இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின்போது ஆவடியில் மிகப் பெரிய யுத்த பாதுகாப்புத் தளம் ஒன்று 80 கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டது. அங்கே 50 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு மேல் வேலை செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தென்கிழக்கு ஆசியா விலேயே இந்தப் பெரிய தளமானது மிக மிகப் பிரதானமானது, முக்கியமானது என்று யுத்தம் முடிந்த பிறகும்கூடக் கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆவடி யுத்த தளத்தை இப்போது மத்திய சர்க்கார் எதன் காரணமாகவோ தற்காலிக ஸ்தாபனம் என்று அறிவித்து அதன் அளவைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக்

4th September 1958] [Sri M. Jagannathan]

குறைக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். பலபல யூனிட்களாக விஸ்தரிக்கப் பட்டு வேலை செய்து வந்த ஆவடி தளத்தை இப்போது அநேகமாகக் குறைத்துவிட்டார்கள். நான்கு யூனிட்கள்தான் இருக்கின்றன. அந்த நான்கு யூனிட்களிலேயும் வண்டிகள் டெப்போ என்கிற யூனிட் பெரிய யூனிட். அந்த யூனிட்டில் ஏறக்குறைய ஐந்தாயிரம் சிவிலியன் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கொண்டு வருகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் இவ்வளவு நாளும் அதை நிரந்தர ஸ்தாபனமாக ஆக்காமல் இப்போது தற்காலிக ஸ்தாபனம் என்று அறிவித்து அதைக் குறைக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். அநேகம் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லிருந்து நீக்கப் பட்டு வருகிறார்கள். இதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்னவென்றால் ஆவடி யுத்த தளத்தையே டெல்லி பிரதேசத்திற்குக் கொண்டுபோய் விடவேண்டும் என்பதாக அவர்கள் முடிவு செய்திருப்பதுதான் என்று நான் அறிகிறேன். இந்த முடிவு மிகவும் ஆட்சேபிக்கத்தக்கது. இதை ஆட்சேபித்து அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் சென்னை சர்க்கார் தொழில் மந்திரி அவர்களுக்கும், மத்திய அரசாங்கத்திலுள்ள பல மந்திரி களுக்கும் விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அந்த விண்ணப்பங்களிலுள்ள பல விஷயங்களில் எதையும் பரிசீலனை செய்யாமல் இந்தக் கோரிக்கைகள் எதையும் மதிக்காமல் மத்திய சர்க்கார் ஆவடி யுத்த தளத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்து டெல்லி பிரதேசத்திற்கு மாற்றிவிட இறுதியாகத் தீர்மானித்திருப்பது மிகவும் வருந்தவேண்டிய விஷயம்.

யுத்த சாஸ்திரம்—போர்க் கலை—என்று சொல்கிறார்களே அதில் நான் நிபுணன் இல்லை. இருந்தாலும் ஒன்று மாத்திரம் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரியாக யுத்த தளத்தையெல்லாம் போர் செய்யும் முறையில் ஒரேயிடத்தில் கொண்டு போய்க் குவித்துக் கொள்வது என்பது மிலிட்டரி செய்முறை என்று ஆகாது. ஒரேயிடத்தில் கான்ஸன்ட்ரேஷன் செய்வது சமயத்தில் மிகப் பெரிய அபத்தாகவும் முடியும். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது என்றும் நம்புகிறேன். டெல்லி போன்ற பிரதேசத்திலேயே எல்லாவிதமான யுத்த தளத்தையும் அமைத்தும் கொள்வது நாட்டின் பாதுகாப்புக்கும் பங்கம் உண்டாக்கினாலும் உண்டாக்கிவிடும். இந்த ஒரு காரணத்திற்காகவும் நமது சர்க்கார் அவர்கள் அப்படிச் செய்வதை ஆட்சேபிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமாத்திரம் அல்ல. இந்த ஆவடி யுத்த தளத்தில் இப்போது வண்டிகள் டெப்போவில் ஏறக்குறைய ஐயாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 15 ஆயிரம் குடும்பங்கள் எல்லா யூனிட்களிலுமாக இந்த ஆவடி தளத்தை நம்பி வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது மத்திய சர்க்கார் எடுத்திருக்கும்படியான விபரீத முடிவினால் இவர்களுடைய வேலைக்கே ஆபத்தாகிவிடுகிறது. இந்தப் பல்லாயிரம் குடும்பங்கள் வேலையை இழந்து நிர்க்கதியாக இருக்கவேண்டிய நிலைமை உண்டாகிறது. இதனால் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு—தமிழகத்திற்கு—பலவிதமான இன்னல்கள் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே இங்கு ஏற்பட இருக்கிற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கவாவது மத்திய சர்க்காருக்கு என்னுடைய தீர்மானத்தில் கண்டுள்ள விஷயத்தை நமது சர்க்கார் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் இந்தச் சர்க்கார் செய்யாமல் ஏதோ “கோல் எடுத்தால் குரங்கு ஆடுவது போல” மத்தியச் சர்க்கார் எதைச் சொன்னாலும், செய்தாலும் அதற்கு சம்மதித்துக்கொண்டு போவது சரியாகாது. அப்படிச் செய்வது நம் மாநிலத்தின் பெருமையையே குலைப்பதாக ஆகும்.

அதுவும் சென்னை ராஜ்யத்தில் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டு மக்களிடத்தில் சரியாகவோ தப்பாகவோ ஒரு எண்ணம் பரவிக்கொண்டு வருகிறது. வட நாடானது—அதிலும் மத்திய சர்க்காரானது—மேலும் மேலும் வட இந்தியாவை அபிவிருத்தி செய்ய விரும்புகிறதே தவிர தென் இந்தியாவை புறக்கணிக்கிறது. எல்லாவகையிலும், தென்னகத்தை அவர்கள்

[Sri M. Jagannathan] [4th September 1958]

சரண்டுகிறார்கள் என்கிற மனப்பான்மை வளர்ந்து வருகிறது. எல்லா விதமான கன ரகத் தொழில்களையும் வட இந்தியாவிலேயே ஆரம்பித்து வருகிறார்கள் என்பதாகப் புகார் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போதும் இந்தப் பிரசாரத்திற்கு சாதகமாகவே மத்திய சர்க்கார் ஆவடி யுத்த தளத்தை டெல்லிக்கு மாற்றுகிறார்கள் இது தமிழக மக்களது பயம்—கருத்து—சரியானது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது. இதையும் ஒரு காரணமாக நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துக் காட்டி ஆவடி தளத்தை எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும் வட இந்திய பிரதேசத்திற்கு மாற்றக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்துவதொரு கூட ஆவடியிலேயே அதை ஓர் நிரந்தர ஸ்தாபனமாக ஆக்கவேண்டும் என்றும் அங்குள்ள வண்டிகள் டெப்போவை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்பதாகவும் வலியுறுத்த வேண்டும் என்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-40
a.m.

உதாரணமாக இந்த விஷயத்தில் அஸ்ஸாம் மாகாணம் ஓர் எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது. இங்கிருக்கும் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் அவ் விஷயம் தெரியும் என்று நம்புகிறேன். அந்த மாகாணத்தில் எண்ணை சுத்திகரிப்பு (ஆயில் ரிபைனி) தொழிற்சாலையை உண்டுபண்ணுவதற்கு மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியைக் கேட்டார்கள். அப்போது மத்திய அரசாங்கம் அந்த முதலமைச்சரின் வேண்டுகோளுக்குச் செவி சாயக்கவில்லை. உடனே முதலமைச்சர் என்ன செய்தார்? அவர் மத்திய சர்க்காருக்கு ஒரு எச்சரிக்கை விடுத்தார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கதை எங்கே நடந்தது (சிரிப்பு).

SRI M. JAGANNATHAN : அஸ்ஸாமில் நடந்தது. “நானும் என் மந்திரி சபையினரும் இனிமேல் இந்த அரசாங்கத்தை நடத்த மாட்டோம். ஏனென்றால், மக்களுடைய நலனுக்காக நாங்கள் கேட்கும் திட்டங்களை யெல்லாம் நீங்கள் நிராகரிக்கிறீர்கள். அப்படியிருக்கும் போது, முதலமைச்சராக இருக்கும் நானும் மற்ற அமைச்சர் களும் இந்த அரசாங்கத்தை எதற்காக நடத்துவது? ஆகவே நாங்கள் எங்கள் பதவிகளை உடனே ராஜினாமா செய்கிறோம்” என்று அந்த முதலமைச்சர் மத்திய சர்க்காருக்கு அறிக்கை விடுத்தார். அந்த அறிக்கையைக் கண்ட மத்திய சர்க்கார் பயந்துபோய் (சிரிப்பு), உடனே தங்களுடைய முடிவை மாற்றிக்கொண்டு அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் ஒரு “ஆயில் ரிபைனி”-யை அமைக்க அனுமதி கொடுத்தார்கள். அஸ்ஸாம் ராஜ்ய அமைச்சரவையினர் அவ்வாறு செய்தது ஒரு முன்மாதிரியாக இருக்கிறது. அந்த முன்மாதிரியை நமது ராஜ்ய அமைச்சரவையினரும் பின்பற்றவேண்டும். அஸ்ஸாம் ராஜ்ய அமைச்சரவையினர் செய்தது போல், நமது ராஜ்ய அமைச்சரவையினரும் “பல்லாயிரக்கணக்கான குடும் பங்களுக்கு பாதகம் விளைவிக்கக்கூடிய உங்கள் விபரீத முடிவைக் கைவிட வேண்டும். இல்லாவிட்டால், நாங்கள் இந்த ராஜ்யத்தைப் பரிபாலனம் செய்யமாட்டோம். இந்த அமைச்சரவையைக் கலைத்துவிடுவோம். நாங் கள் பதவியிலிருந்து விலகிக்கொள்வோம்” என்று மத்திய சர்க்காருக்கு ஒரு எச்சரிக்கை விடுத்தால், நமது ராஜ்யத்திற்கு நன்மை ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ஆவடி யுத்த தளத்தினால் தமிழ் நாட்டிற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் முக்கியத் துவம் அழிந்துபோகாமலிருக்கவேண்டுமானாலும், 15,000-க்கு மேற்பட்ட குடும்பங்களிலுள்ள ஆண்களும் பெண்களும் வேலையில்லாத்திண்டாட்டத் தில் அகப்பட்டு பட்டினியாலும் பஞ்சத்தாலும் கஷ்டப்படும் அவல நிலை தடுக்கப்படவேண்டுமானாலும், இந்த மாநில சர்க்கார் இந்த நிலைமையை மத்திய சர்க்காருக்கு தகுந்த முறையில் விளக்கிக்கூறி அவர்களுடைய விபரீத முடிவை அவர்கள் கைவிட்டு விரும்படி வலியுறுத்தி, இம்மாநிலத் திலுள்ள ஆவடி யுத்த தளத்தை அவர்கள் நிரந்தர யுத்த தளமாக ஆக்கும்படி செய்யவேண்டும். அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டு மென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள் கிறேன்.

4th September 1958]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது ராஜ்யத்திலுள்ள ஆவடியில் இருக்கும் யுத்த தளமானது, இரண்டாவது உலக யுத்த காலத்தில் 80 கோடி ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்பட்டது என்று தெரியவருகிறது. அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட இந்த ராணுவ தளம் மிகமிக முக்கியமானது என்பதையும் நாம் மனதிற்கொள்ளவேண்டும். எனக்கு தெரிந்த வரையில், இது தென்கிழக்கு ஆசியாவிலேயே முதல்தரமான ராணுவத்தளம் என்று சொல்லப்படுவதுடன், மட்டுமின்றி, உலகத்திலேயே இரண்டாவது ஸ்தானம் வகிக்கும் ராணுவ தளம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அவ்வளவு முக்கியமான ராணுவ தளமாகிய ஆவடி ராணுவ தளத்தில் யுத்த காலத்தில் 50,000 பேர் வேலைசெய்து வந்தார்கள்; யுத்த காலத்தில் 50,000 பேர் வேலைசெய்து வந்த அந்த இடத்தில் இப்போது 5,000 பேர் வேலை செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆவடி யுத்தத் தளத்தை “கனோஸ்” பண்ணிவிட (முடிவிட) வேண்டுமென்று திடீரென்று மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உத்தரவு வந்ததை அங்கே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் தெரிந்துகொண்டு, 18-7-1958 அன்று ஒரு கிளர்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். உடலுழைப்புத் தொழிலாளர்கள், மூளை உழைப்புத் தொழிலாளர்கள் ஆகிய எல்லாத் தொழிலாளர்களும் ஒன்றுபட்டு கிளர்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) எல்லாத் தொழிலாளர்களும் ஒன்றுபட்டுத் தான் கிளர்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். அத்துடன், அவர்கள் நம் மாநில சர்க்காருக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் பிரச்சினையைத் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள்.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair.)

என்பதுகோடி ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்ட ஆவடி ராணுவ தளத்தை அழித்துவிட்டு அதேபோன்ற ஒரு தளத்தை டெல்லியில் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு நடப்பதாகத் தெரிகிறபொருளும், அவ்வாறு செய்தால் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டமும் செலவும் ஏற்படும். 80 கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்ட ஆவடி ராணுவ தளத்தை அழித்தால் நஷ்டம் ஏற்படும்; பிறகு டெல்லி யில் அதே போன்ற ஒரு தளத்தைக் கட்டுவதானால் அதற்குச் செலவு செய்யவேண்டும். கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் மக்களின் நலனுக்காகவோ நகர்புறங்களில் இருக்கும் மக்களின் நலனுக்காகவோ அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் இல்லை என்று இன்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட அவலசியமான செலவுகள் குறித்து நாம் நன்றாக சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். ஆவடி ராணுவ தளம் அங்கிருந்து எடுக்கப்பட்டால், எவ்வளவோ பாதகம் ஏற்படும் என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். நான்கு ராஜ்யங்களைக் கொண்ட தென் னாட்டிலுள்ள இந்த ராணுவ தளத்தை எடுத்துவிட்டால், தென்னாட்டிலுள்ள வியாபாரிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள்; அந்த ராணுவ தளத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள்; சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள மக்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள். இம்மாதிரி தென் னாடு பலவிதத்திலும் பாதிக்கப்படும். இந்தப் பிரச்சனை குறித்து நாம் அவ் சியமாக இருந்தால், தென்னாட்டில் மிக மோசமான நிலைமை ஏற்படும்; வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இங்கே ஏற்படுவதுடன் மட்டுமின்றி தென் னாட்டிற்கு பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைமையும் ஏற்படும். யுத்த இயந்திர சாமான்களும் “ஸ்பேர் பார்ட்ஸ்” இப்போது சென்னையிலிருந்தும், பாங்கூரிலிருந்தும் யுத்த தளங்களுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. ஆவடி யுத்த தளம் அழிக்கப்பட்டால் இந்தத் தொழில்கள் கூட பாதிக்கப் படும். ஆவடி யுத்த தளம் அழிக்கப்பட்டவிடமால், அதற்குப் பிறகு யுத்த தளங்களுக்கு அத்தகைய சாமான்கள் அல்லாமலிருந்து தான் போகும். இவற்றையெல்லாம் கவனிக்கும்போது, ஆவடி யுத்த தளத்தை அழித்து விட்டு டெல்லியில் பெரிய செலவில் ஒரு பெரிய யுத்த தளத்தை அமைக்க வேண்டியது அவசியம்தானா என்று தோன்றுகிறது.

மேலும், இந்தியாவில் ஆவடி யுத்த தளம்போன்று ஐந்து தளங்கள் இருப்பதாகவும், அந்த ஐந்து தளங்களையும் அதிகாரிகளைக் கொண்டு மத்திய சர்க்கார் பரிசீலனை செய்ததாகவும், அவைகளைப் பரிசீலனை செய்த அதிகாரிகள் ஆவடி யுத்த தளம்தான் இந்தியாவிலேயே மிகச் சிறந்த

[Sri V. K. Kothandaraman] [4th September 1958]

யுத்த தளம் என்று தங்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதாகவும் கேள்விப்படுகிறோம். மற்ற தளங்களெல்லாம் மழை வந்தால் மண்டியில் நிலையக்கூடியதாகவும், வெயிலடித்தால் வெயிலில் காயக்கூடியதாகவும் இருப்பதாகவும், அதனால் மிகவும் சேதமும் ஏற்படுவதாகவும், ஆவடி ராணுவ தளம் ஒன்று தான் வெயிலாலும், மழையாலும் பாதிக்கப்படாததாகவும் எந்தக் காலத்திலும் நன்றாக இருக்கும் சிறந்த ராணுவ தளமாக இருப்பதாகவும் அவர்கள் தங்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதாக கேள்விப்படுகிறோம். மேலும், ஆவடி ராணுவ தளத்திற்குப் பக்கத்திலேயே சென்னைத் துறைமுகமும் இருக்கிறது; அதற்குப் பக்கத்திலேயே ரெயில்வேப் போக்குவரத்தும் இருக்கிறது. ஆகவே இங்கே ராணுவ தள வசதி போதிய அளவிற்கு இருக்கிறது.

மேலும், ஆவடி ராணுவ தளம் விவசாயத்திற்கு லாயக்கில்லாத இடத்தில் தான் அமைந்திருக்கிறது. நாட்டில் உணவு நெருக்கடி இருக்கிறதென்றும், உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டும் என்றும் நாம் இப்போது சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், டெல்லியில் ராணுவ தளத்திற்காக விவசாயத்திற்கு லாயக்கான இடங்களை தான் விலைக்கு வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு செய்தால், வாங்கும் இடங்களுக்கு விலைகொடுக்க வேண்டியிருப்பதுடன் மட்டுமின்றி, விவசாயத்திற்கு லாயக்கான நிலங்களை ராணுவ தளத்திற்காகப் பயன்படுத்துவதால் அந்த அளவிற்கு உணவுப் பொருள் உற்பத்தி தடைபடும் என்பதையும் நாம் உணரவேண்டும்.

ஆவடியிலுள்ள யுத்த தளம் அப்புறப்படுத்தப்பட்டால் நாட்டிற்கு பல விதமான பாதகங்கள் ஏற்படுவதுடன் மட்டுமின்றி தென்னாட்டிலுள்ள நாளுக்கு ராஜ்யங்களும் பலவிதத்தில் பாதிக்கப்படக்கூடும் என்ற காரணத்தால் இந்தப் பிரச்சனையில் நம் ராஜ்ய சர்க்கார் கொஞ்சமும் விட்டுக்கொடுக்கக் கூடாது என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். ஆவடியிலுள்ள யுத்த தளத்தை அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்தக்கூடாது என்பதை மத்திய சர்க்காரிடம் நமது ராஜ்ய அமைச்சர்கள் வற்புறுத்தியாக வேண்டும்.

10-30 a.m. இதற்கு நம் அமைச்சர்கள் பயப்படுவார்கள் என்று நான் சொல்லத் தயாராயில்லை. தமிழர்கள் எதற்கும் அஞ்சாதவர்கள், பயப்படக்கூடியவர்கள் அல்ல என்று சொல்லிக்கொண்டு நமது அமைச்சர்கள் பயந்து விட்டுக்கொடுப்பார்கள் என்று சொல்லும் அளவிற்கு நான் போகவில்லை. ஆனால் கொள்கை அடிப்படையில் அவர்கள் எதைச் சொல்லுகிறார்களோ அதை, கொள்கை அடிப்படையில் சரியாக இருக்கிறது என்று நமது அமைச்சர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதின் காரணத்தினால் அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளாமல் அதனால் நமது ராஜ்யம் பெரிய அளவு பாதிக்கப்படும் ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு அதை தீவிரமாக மத்திய சர்க்காரிடம் தெரியப்படுத்தி அதை ஒரு விதத்திலும் ஆவடியில் இருந்து அப்புறப்படுத்த முயற்சி செய்யக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லியே ஆகவேண்டும். இதேபோன்று “ஆர்டினன்ஸ் டிப்போ”, குண்டுகளை தயார் செய்யக்கூடிய ஒரு டிப்போ இன்று “க்ளோஸ்” செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி “க்ளோஸ்” செய்யப்படும் கூட அங்கு ஏற்கனவே கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து தயாரிக்கப்பட்ட குண்டுகளை இன்றைய தினம் “சத்தியவீடு காட்டில் அமெரிக்காவில் இருந்து 18 நிபுணர்களைக்கொண்டு வந்து குழிகளை வெட்டி அந்தக் குழிகளில் போட்டு அவைகளை வெடிக்கவைத்து அவைகளையெல்லாம் அழித்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். எதற்காக வேண்டி, கோடிக்கணக்கில் ரூபாய் செலவு செய்து தயாரித்த பொருள்களை நாசப்படுத்துகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. நான் கேள்விப்பட்ட மட்டில் இந்த குண்டுகள் எல்லாம் நல்ல முறையில்தான் இருக்கிறது. அவைகள் உதவாத நிலையில் இருக்கவில்லை என்றும் கேள்விப்படுகிறேன். அதோடு அவைகள் வெடிக்கக்கூடிய நோத்தில் பக்கத்தில் உள்ள கிராமங்கள் அதிர்ச்சி அடையக்கூடிய அளவு நிலைமை இருந்து வருகிறது. இதுபோன்ற நிலை எதற்காக அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது

4th September 1958] [Sri V. K. Kothandaraman]

என்பதை நமக்கு தெளிவுபடுத்தியாகவேண்டும். ஆகவே இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள மக்களுக்கு மேலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை உண்டாக்கி வைக்காமலும், அதை நம்பி வாழும் மக்களை கஷ்டத்திற்குள்ளாக்காமலும், அதுபோன்று அதை நம்பி வாழக்கூடிய வியாபாரிகளை பாதுகாக்கும் அளவு நாம் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். நான் கேள்விப்படுகிறேன், சென்ற ஆண்டில்கூட ஒரு டிப்போவை அழித்து, புல்டோஸரைக்கொண்டு இடித்து நிறவி விட்டு அங்குள்ள இரும்பு, மரசாமான் போன்றவை எல்லாம் எலத்தில் விட்டு, அவைகளை கோயம்பத்தூரில் இருக்கக்கூடிய ஜி.டி. நாயுடு எடுத்தார் என்றும் கேள்விப்படுகிறேன். இது எந்த அளவு உண்மை என்றும் இவைகளை எல்லாம் தெட்டத் தெளிவாக எடுத்துக்கூறவேண்டும். எதற்காக அப்படி புல்டோஸர்களைக்கொண்டு இடித்து நிறவப்படுத்து? எதற்காக அதை இங்கிருந்து அப்புறப்படுத்தி டெல்லிக்கு கொண்டு செல்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடக்கிறது? அப்படி டெல்லியில் இருந்து ஏதாவது உத்தரவு வந்ததா? அதேபோன்று 18-7-58-ல் ஒரு நான் தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சி செய்தார்களா? இல்லையா? அவர்கள் லேபர் அமைச்சர் அவர்களிடம் தங்களுது குறைகளைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்களா? அது பற்றி சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பவைகளைப்பற்றியெல்லாம் தெட்டத் தெளிவாக எடுத்துக்கொல்லவேண்டும். அதேபோன்று ஆவடியில் இருக்கக்கூடிய டிப்போவை கண்டிப்பாக அப்புறப்படுத்தக்கூடாது. மேலும் மேலும் பல தொழிற்சாலைகளை அபிவிருத்தி செய்ய அங்கு, அந்தியடத்தில் வசதியும் வாய்ப்பும் இருக்கின்றன. ஆகவே பல தொழிற்சாலைகளை அங்கு ஏற்படுத்துவதற்கு அதை உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்றும் இந்நேரத்தில் சொல்லிக்கொண்டு அதை கண்டிப்பாக அப்புறப்படுத்தக்கூடாது என்ற அளவிற்கு தைரியமாக நின்று மத்திய சர்க்காருக்கு இது விஷயமாக தெரியப்படுத்தி அதை அப்புறப்படுத்தாத அளவிற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI S. M. ANNAMALAI: சட்டமன்ற உப தலைவர் அவர்களே இந்த ஆவடி ராணுவ தளம் ஏறத்தாழ 1941-ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வெள்ளையன் இருக்கிறபோது அது, “இந்தியன் பேஸ் ஆர்டினைன்ஸ் டிப்போ” என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது, ஏதோ கதை சொல்வது போன்று, கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பானது போல் ஆகிவிட்டது. அந்த பேஸ் ஆர்டினைன்ஸ் டிப்போ இப்பொழுது வைக்கோல் டிப்போவாக இருக்கிறது. 1943-44-ல் ஏறத்தாழ 25 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் அங்கு வேலை பார்த்து வந்தார்கள். உண்மையில் இங்குள்ள அமைச்சர்கள் ராணுவ வீரர்களாயிருப்பார்களேயானால் அந்த டிப்போவை இங்கிருந்து வட நாட்டிற்கு அனுப்பவிடமாட்டார்கள். பல கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்ட நம் தென்னாட்டில் இருக்கக்கூடிய இந்த ராணுவதளத்தை வட நாட்டிற்கு மாற்றுவது என்றால் நமது அமைச்சர்கள் அடிக்கடி கூறுவார்கள், “வட நாடு வாழ்கிறது, தென்னாடு தேய்கிறது” என்று குறை கூறுகிறீர்களே, அங்கு நதிகளில் தண்ணீர் இல்லாததால் அனைகள் கட்ட முடியவில்லை, பணம் போட இங்குள்ள முதலாளிகள் முன் வராததால் தொழிற்சாலைகளை இங்கு ஆரம்பிக்க முடியவில்லை என்றெல்லாம் சொல்கிற நமது மாநில அமைச்சர்களுக்கு உண்மையிலேயே அப்படிப்பட்ட நோக்கம் இருக்குமானால் தென்னாட்டில் உள்ள ஒரே ஒரு தளவாட்டத்தை, ஒரே ஒரு குழந்தையை வட நாட்டிற்கு மாற்றுவது போன்ற மானக்கேடான விஷயம் வேறு ஒன்றும் இருக்க முடியாது. 1947-ல் நான் அந்த டிப்போவில் வேலை செய்துகொண்டிருந்தேன். ஆகவே நான் அறிவேன் அந்த டிப்போவில் பல வித சாமான்கள் இருந்ததைப்பற்றி. அந்த பேஸ் ஆர்டினைன்ஸ் டிப்போ இப்பொழுது ஒரு சுருகாடாக, வைக்கோல் டிப்போவாக மாறியிருக்கிறது என்றால் அதை விட வெட்கக்கேடான விஷயம் வேறு என்ன இருக்கமுடியும். இங்குள்ள டிப்போவை வட நாட்டிற்கு, டெல்லி போன்றவிடங்களுக்கு மாற்றவேண்டுமென்று 1949-ம் ஆண்டிலிருந்து மத்திய சர்க்கார் முயற்சி எடுத்து அதன் மூலம் இது நாளுக்கு

[Sri S. M. Annamalai] [4th September 1958]

நான் தேய்ந்துகொண்டே வருகிறது. ஆகவே, நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். தென்னாட்டில் உள்ள ஒரே ஒரு ராணுவ தளத்தையும் கோட்டை விட்டு விட்டு இந்தியாத்தில் வெறும் மாநில அமைச்சர்களாக மாத்திரம் வீற்றிருப்பது என்றால் அதைவிட மானம் கெட்டதனம் வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. இந்த தளம் இங்கேயே இருப்பதற்கு எவ்வளவு முயற்சி எடுக்க முடியுமோ அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை நம் மாநில அமைச்சர்கள் எடுத்துக்கொள்வார்களேயானால் அவர்களுக்கு கீர்த்தி கிடைக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தையொட்டி நானும் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். இங்குள்ள ஒரு பெரிய படை தளத்தை இந்த யிடத்தில் இல்லாமல் வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்படப்போகிறது, அது கூடாது, அது இங்கேயே இருக்கவேண்டும் என்பது தீர்மானம். ஒரு காரணத்தையொட்டி நானும் அதை ஆமோதிக்கிறேன். ஒரு பாந்த ராஜ்யத்தில் பரவலான முறையில் சில விஷயங்கள் மிக மிக அவசியமானது. பொதுமக்கள் என்ற துறையில் இருந்து நான் இதைச் சொல்கிறேன். ஆனால் போர் சாஸ்திரப்படி, எந்த அவசியத்தைக் கருதி ஆவடியில் அப்படி 80 கோடி ரூபாய் கொட்டினார்களோ இப்பொழுது எக்காரணத்தை கொண்டு அதை அங்கிருந்து மாற்ற உத்தேசிக்கிறார்கள் என்பதை முதலில் தெரிவிக்கவேண்டும். நண்பர் ஒருவர் சொன்னதுபோல், எது எப்படி இருந்தாலும், அது இங்கேயே இருக்குமானால் நானும் சந்தோஷப்படுகிறேன். இத்தகைய படைதளங்கள் எல்லாம், நாளுக்குநாள் விஞ்ஞானம் அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறபோது, எவ்வளவு அவசியம் என்பதை போர் சாஸ்திரப்படியில்லாமல் கூட நான் கூட ஓரளவு புரிந்துகொள்ளமுடியும். நேற்றுக்கூட ஸ்பட்னிக்கைப்பற்றி, உலகைச் சுற்றி வரும் செயற்கை சந்திரனைப் பற்றியும், ரஷ்யாவின் விஞ்ஞானத் துறையில் அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றம் பற்றியுமுள்ள ஒரு சினிமா பார்த்தேன். நேரடியாக பார்க்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்காவிட்டாலும் அதுபற்றி பத்திரிகைகளில் நிறையப்படிக்கிறோம். விஞ்ஞானம் பற்றி மனம் விட்டு அளவளாவி மிக ஆனந்தமாகப் பேசுகிறோம். ஆகவே, இம்மாதிரி படைத்தளம் ஒன்று அவசியமில்லாமல் இருக்குமானால் அதற்கு 80 கோடி ரூபாய் செலவிட வேண்டுமா என்பது ஒரு கேள்விதான். டெல்லியில் 200 கோடி ரூபாய் செலவிடுகிறார்கள் என்றால் அது இதே படைதளமா? இதே சாமான்களைக்கொண்டு இதே துறையில் ஆரம்பிக்கிறார்களா? அல்லது வேறு காரணங்களுக்காக வா? என்பது விளங்கவில்லை. 15,000 குடும்பங்கள் இதனால் பாதிக்கப்படும் என்று நண்பர் ஒருவர் கூறினார்கள். அவர்கள் உணவு இல்லாமல் அழிந்து மடிவார்கள் என்றார்கள். அது என்ன சோறு போடுகிற அன்ன சத்திரமா? அல்லது சுகவாச ஸ்தலமா? என்று என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. ஒன்று எதிரியை மாய்ப்பது அல்லது தான் மாரி கொடுத்து தேசத்திற்காக மாண்டு மடிவது. நான் ஒரு போர் வீரனாக இல்லாவிடினும் என்னுடைய தாலூகா எண்ணற்ற போர் வீரர்களை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. கிருஷ்ணகிரி ஒரு பிரதான ரிக்டர்ட்டுச் சென்டர் என்று படை அதிகாரிகளே சொல்வார்கள். அந்த ஊரை விட்டு பஸ்வலி போகும்போது பார்க்கலாம், மனைவிமார்க்கும், தாய்மார்க்கும், குழந்தைகளும் “ஓ” என்று அழும் காட்சியை.

11-00 a.m. இந்த நிலையில் சிறு தொழில்புரிகின்ற குடும்பங்களுக்கு இதனால் ஏதோ ரொம்ப கஷ்டம் வந்துவிட்டது. நாட்டுக்கு கஷ்டம் வந்துவிட்டது என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. இதனால் நாட்டுக்கு ஏதாவது கஷ்டம் உண்டா என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இந்த விஷயத்திலும் வடநாடு, தென்னாடு படலத்தை விரிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. இந்த சட்டசபையில், இந்த சபையால் வடநாடு—தென்னாடு என்பது இந்த எல்லை வரையில்தான் என்று நிர்ணயிக்கப்படாதவரை இந்த சபையில் வடநாடு—தென்னாடு என்று பேசப்படுவதை கனம் சபாநாயகர் அவர்களால் அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதே எனது வேண்டுகோள். எங்கள் ஊரில் ஒருவன், எங்கள் ஊரில் இருந்து பத்து

4th September 1958] [Sri S. Nagaraja Monigar]

மைல் தூரத்திற்கு வடக்கே போய்விட்டு, நான் வட சீமைக்கு போய்விட்டு வந்தேன், தெற்கே இருபது மைல் போய்விட்டு, நான் தென்சீமைக்கு போய்விட்டு வந்தேன் என்று சொல்லுவான். அதுபோல் ஏதோ ஒரு உலகத்தை நினைத்துவிட்டு எப்போதும் வடநாடு-தென்நாடு என்று பேசிக் கொண்டிருப்போமானால், அதிலேயே மூழ்கி கொண்டிருந்தால் இந்த நாட்டுக்கு ஒரு நாளும் வெற்றி கிடைக்காது, இந்த நாட்டுக்கு ஒருநாளும் கதி மோட்சம் கிடைக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதனால் வட நாட்டார் நம்மை கசக்கி பிழிகிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. “கோல் எடுத்தால் குரங்கு ஆடுவது போல்” ஆடக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை மட்ட ரகமாக சொன்னார்கள் அல்லது நாசக்காக சொன்னார்களோ தெரியவில்லை. இங்கு படைதளம் இருந்தால் இங்கே படைதளத்தை வைத்துக் கொண்டு நம்மை கசக்கிப் பிழிகிறார்கள் என்று இனி சொல்லுவார்கள். அதனால் இமயமலை பக்கம் போய்விட்டது. உண்மையில் இங்கு இந்த படைதளம் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று தோன்றினால் நமது அமைச்சர்கள் பாடுபடுவார்கள். அதற்கு நமது அமைச்சர்கள் பின்தாங்க மாட்டார்கள். ஏதோ மனதில் உள்ளதை அப்படியே “கோல் எடுத்தால் குரங்கு ஆடுவது போல்” என்று சொல்லி விட்டார்கள் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள். சர்க்கார் ஒன்று இவைகளை எல்லாம் கவனிப்பதற்கு இருக்கின்றது என்பதை நாம் அறவே மறந்து விட்டு பேசுகிறோம். அதே மாதிரி தான் இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் கேட்பதற்கு நமது பார்லிமென்ட் அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் மறந்து விடுகிறோம். அவர்கள் எல்லாம் தங்கள் கடமைகளை சரிவர செய்யமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறார்களா, என்ன என்றும் தெரியவில்லை. அல்லது அவர்களுக்கு இவைகளை எல்லாம் எடுத்து அங்கு கூறுவதற்கு சக்தியில்லை என்று நினைக்கிறார்களா என்னவென்று தெரியவில்லை, அங்குள்ள நமது பிரதிநிதிகள் எண்ணிக்கையில் ஒருவர் இருவராக இருந்தாலும் அவர்கள் தங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் தவறமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்க வேண்டும். அவர்கள் இதில் வேண்டிய காரியங்களை செய்வார்கள், நமது அமைச்சர் அவர்களும் இதற்கு வேண்டிய விதத்தில் காரியங்களை செய்வார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. S. DURAISWAMI REDDIAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தின் பேரில் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நான் ஆவடி சமீபத்தில் இருக்கிறேன். ஆவடியில் என்ன நடக்கிறது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். சண்டைக்கு போகும்போது பெண்டுபிள்ளைகள் எல்லாம் அழுவதாக சொன்னார்கள். அவ்விதமொன்றுமில்லை. அங்கே பட்டாளம் ஒன்றுமில்லை. யுத்த கருவிகள் செய்வதற்கான தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது இங்கே அவசியமாக இருக்க வேண்டும். அது நமது நாட்டிற்கு நிச்சயமாக இருந்தாக வேண்டும். அதை மாற்றினால் ரொம்பவும் கஷ்டம் ஏற்படும். அதுவும் நமது தாயகத்தில் இருந்து அதை மாற்றுவது என்பது நமக்கு ஒரு பெரிய குறை என்று சொல்லலாம். முன்னால் பரங்கி மலை கண்டோன்மெண்டாக இருந்தது, பரங்கி படை இருந்தது, குதிரை படை இருந்தது. அவையெல்லாம் இப்போது போய் விட்டது. அந்த இடங்களில் இப்போது ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. பரங்கிமலையிலிருந்து அவற்றையெல்லாம் முதலாவது ஆவடிக்கு மாற்றினார்கள். அது மாத் திரமல்ல, நமது தேசிய காங்கிரஸ் மகா நாடு ஆவடியில் நடந்தது. முன்னால் வடநாட்டார்கள் ஆவடியைப் பற்றி தெரியாமல் இருந்தார்கள். இப்போது அவர்களுக்கு ஆவடியைப் பற்றி தெரியும். நமது நாட்டை பாதுகாப்பதற்கு நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில் இது ஒன்றுதான் இருக்கிறது. ஆகையினால் இந்த படைதளத்தை இங்கே நிரந்தரமாக வைத்திருப்பதற்கு நமது ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[4th September 1958]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, நண்பர் ஜகந்நாதன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை வழி மொழிந்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன் . . . :

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வழி மொழிந்தா அல்லது வழி மறித்தா.....

SRI M. P. SUBRAMANIAM : நான் வழிமொழிந்து தான் பேசுகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தான் வழி மறிக்கிறார்கள். தயவு செய்து வழி மறிக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டாவது உலக யுத்த காலத்தில் தளவாடங்கள் சேர்த்து வைப்பதற்கும், தளவாடங்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கும் வேண்டி சுமார் என்பது கோடி ரூபாய் செலவில் நிறுவப்பட்டதை, இங்கிருந்து நாளாவட்டத்தில் வடக்கே கொண்டு செல்வப்படுவதை தடுக்கவேண்டுமென்றும், அதை இங்கேயே வைத்திருக்க வேண்டுமென்றும் இந்த தீர்மானத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. யுத்த தளவாடங்கள் எல்லா இடங்களிலும் பரவலாக இருக்க வேண்டும் என்ற யோசனையின் பேரில்தான் யுத்த காலத்தில் இங்கு வைத்திருக்க வேண்டும். அந்த முறையில்தான் தென் பிராந்தியத்திற்காக இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். அதை இப்போது வடக்கே மாற்றுவதற்கு என்ன காரணம் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இங்கே நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு முன்னால் பல தடவை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது இங்கே பெரிய தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க முடியவில்லை, சென்னை மாகாணம் இந்த வகையில் பின் தங்கியதாகவே இருக்கிறது என்பதை டெல்லியிலும், இங்கேயும், திட்ட கமிஷனிடமும் சென்ற காலத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கின்ற நேரத்தில் இந்த தொழில் ஸ்தாபனம் பல ஆயிர மக்களுக்கு உதவியளிக்கிறது. ஆகவே இதை உறுதியாகவே இங்கே வைத்திருக்க வேண்டியது நமது சர்க்காருடைய பொறுப்பு. அதற்காக வேண்டிய முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த நிறுவனம் வடநாட்டுக்கு மாற்றுகின்ற காரணத்தால் பல ஆயிர மக்கள் வேலை இழக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இதைப் பற்றி பல நண்பர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். வேலை கொடுப்பதற்கு போதிய வசதியில்லாத இந்த நேரத்தில் இருக்கின்றதையும் வடநாட்டுக்கு கொண்டுபோவதை அனுமதிப்பது உகந்தது அல்ல. இங்கே இருப்பதனால் வட இந்திய சர்க்காருக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லை. தென்னிந்திய சர்க்காருக்கும் எந்தவிதமான குந்தகமும் ஏற்படாது. ஆகவே இதை இங்கேயே இருப்பதற்கு அரசினர் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அவற்றிற்கெல்லாம் இந்த சபை உறுப்பினர்கள் உறுதுணையுடன் ஒத்துழைப்பார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. SUBBIAH : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த தீர்மானம் ஆவடி தளத்தைப்பற்றியது. இன்றைய தினம் நமது ராஜ்யத்திலே இந்த தளம் மிக முக்கியமானது. அது மட்டுமல்ல. மத்திய அரசாங்கம் பல தளங்களை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் முன்னால் யுத்த காலத்தில் நிறுவியது பின்னால் அவைகளை யெல்லாம் அழித்து விட்டார்கள். குறிப்பாக என் பகுதியில் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனை துக்கில் பொட்டியத்தாறில் இதே மாதிரி தளம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. மதுரையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. தாராபுரத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அப்போது சர்வாதிகார முறையில் இவைகளெல்லாம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த நிலையில் இவைகளை எல்லாம் நாம் காப்பாற்ற தவறி விட்டோம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். நாம் இப்போது பல இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகளை ஏற்படுத்தி வருகிறோம். அதே நிலையில் இந்த இடங்களை எல்லாம், இந்த ராணுவ தளங்களை எல்லாம் “ரீமாடல்” செய்து வைத்திருக்கலாம் இங்கு ராணுவ கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு பல தடவைகளிலும் பல பெரியார்கள் விண்ணப்பம் செய்தும் கூட அவற்றிற்கு மத்திய அரசாங்கம் செலி சாய்க்கவில்லை. ஆகவே நமது நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஒரு முக்கியமான கேந்திரமான ஆவடி

4th September 1958] [Sri V. Subbiah]

தளத்தை மாற்றுவதை, நமது அரசாங்கம் நல்ல முறையில், அதை தடுத்து நிறுத்துவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து அதை நம்முடைய நாட்டிலேயே நிறுவி நமது ராஜ்யத்தில் பொருளாதார கேஷமத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு வேலை செய்ய வேண்டும். ஒரு நண்பர் குறிப்பிட்ட பாக்டரி, சோலஜர்கள் வருவதால், ராணுவம் இருப்பதால் பொருளாதாரத்தை எப்படிச் சீர்திருத்த முடியும் என்று. உண்மையிலே, மத்திய சர்க்காரானது இன்றைக்கு மைசூர் ராஜ்யத்திலோ, அஸ்ஸாமிலோ அல்லது பஞ்சாபிலோ, ஒரிஸாவிலோ அல்லது வேறு ராஜ்யத்திலோ இந்த ராணுவ தளத்தை ஏற்படுத்த பல கோடி ரூபாய்களைச் செலவழிப்பதை விட, நமது ராஜ்யத்திலே ஆவடி, மற்றும் அது போன்ற ஏனைய தளங்களில் பல கோடி ரூபாய்களைச் செலவழித்து ராணுவ தளத்தைப் பெருக்கினால், பொருளாதார நிலைமை மாறுதல் அடையும் என்பதை நமது அமைச்சரவை கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும்.

11-10
a.m.

சிலர் “தெற்கு தேய்கிறது, வடக்கு வாழ்கிறது” என்று சொல்லப் படுவதற்கு இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தவிர—ஜனநாயக முறைக்கு மாறுபட்ட முறையில் செய்யப்படுகின்ற இவைகளைத் தவிர—வேறு காரணம் ஒன்றும் வேண்டியதில்லை என்று சொல்ல முடியும். அரசாங்கம் இது வரையில் கவனிக்காமல் இருந்தாலும், இன்மேலாவது மத்திய சர்க்காரோடு சண்டை போட்டு, தன்னுடைய முழு பலத்தையும் காட்டி, நம் ராஜ்யத்தில் ஒரு பெரிய தளம் இருக்க வேண்டும்—அது அவசியம் என்பதற்குப் பல காரணங்களைக் காட்டி, பல ஆதாரங்களை யெல்லாம் காட்டி, இந்த ஆவடி, இன்னும் ஏனைய இடங்களில் ராணுவ தளங்கள் இருக்க வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri R. KRISHNASAMI REDDIAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், இந்த தளத்தை ஆவடியிலே வைக்காவிட்டால், நமது அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பதவியை ராஜினாமாச் செய்துவிட வேண்டும், அதற்குத் தயங்கக் கூடாது என்று சொன்னதோடு கூட, அந்த மாதிரி ஒரு ராஜ்யத்தில் நடந்ததாகவும், அதற்கு மத்திய அரசாங்கம் பயந்து செவி சாய்த்ததாகவும் கூறினார்கள். இந்தப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்த அங்கத்தினர் அவர்கள், அமைச்சர் அந்த மாதிரி செய்யாவிட்டால் தான் தன்னுடைய அங்கத்தினர் பதவியை ராஜினாமாச் செய்துவிடுவதாகச் சொல்லியிருந்தால் நான் சந்தோஷப்பட்டிருப்பேன். ஆனால், “சொல்லிச் செய்வோர் சிறியோர், சொல்லாமல் செய்வோர் பெரியோர்” என்ற வாக்குப்படி செய்வாரோ என்னவோ தெரியாது.

அதோடு சில அங்கத்தினர்கள் “வடக்கு, தெற்கு” என்று பேசினார்கள். நான் இருப்பது திருச்சி ஜில்லா. ஆவடியானது எனக்கு வடக்கே இருக்கிறது. ஆவடி தளமானது திருச்சிக்கு வந்து விட்டால் அங்குள்ள ஏழைகள், பாட்டாளிகள், எல்லோருக்கும் அது நன்மையாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன். இம்மாதிரியான முக்கியமான பிரச்சினைப்பற்றிப் பேசும்போது, இந்தமாதிரி வார்த்தைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பல அங்கத்தினர்கள் இதைப் பற்றி வழி மொழிந்து பேசியிருக்கிறார்கள். நான் இதைப் பற்றிச் சில விஷயங்கள் கூறப் பிரியப்படுகிறேன். ஆவடியைப் பற்றிப் பேசிய போது வேறு ஏதோ ஒரு ஸ்தலம் என்று நினைத்திருக்கக் கூடும். அது தென் சிழுகத் ஆசியாவில் மட்டுமல்லாமல் உலகத்திலேயே ஒரு மிகப் பெரிய ராணுவஸ்தலம். ஒரு ராணுவ ஸ்தலத்தை ஒரு இடத்தில் வைப்பதும், அதை மாற்றி வேறு ஒரு இடத்தில் வைப்பதும், அல்லது வெவ்வேறு பல இடங்களுக்கு மாற்றுவதும் ஒரு ராணுவ தந்திரமாக இருக்கலாம், அல்லது ஒரு ராணுவ ரகசியமாக

[Sri P. S. K. Lakshmipathi Raj] [4th September 1958]

இருக்கலாம். சில இடங்களில் ராணுவ ஸ்தலம் இருப்பது பெரிய ஆபத்தாகலாம். ஒரு ராணுவ ஸ்தலத்திற்கு அருகாமையில் ஒரு பெரிய நகரம் இருந்தால் அந்த நகரத்திற்கே அது ஆபத்தாக முடியலாம். இந்த விஷயமெல்லாம் நம்போன்றவர்களுக்குப் பெரிய புதிராக இருக்கலாம். அதோடு ஒரு அங்கத்தினர், மந்திரிகளுக்கு ராணுவ விவரங்கள் கூடத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பயிர்ச்சி பெற்றிருந்தால்தான் பேசவேண்டும் என்றால் ஒரு அங்கத்தினரும் ஒன்றுமே பேச முடியாது. பயிர்ச்சி பெற்றவர்கள் தான் வரவேண்டுமென்றால், விவசாய அமைச்சர் ஏர் உழுவவராக இருக்க வேண்டும். ஆனால் அமைச்சராக இருப்பதற்கு வேண்டிய மற்ற யோக்கிய தாம்சங்கள் இருக்க வேண்டாமா? இன்னும் வேறு சிலர் தொழிற் சங்கங்களைப் பற்றியும், தொழிலாளிகளைப்பற்றியும் பேசுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அவைகளில் எவ்வளவு தூரம் பயிர்ச்சி இருக்கிறது? இன்னும் மொழியைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள், விவசாயத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள், இன்னும் விஞ்ஞானத்தைப் பற்றி, ஸ்புட்னிக்கைப்பற்றியெல்லாம் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் அவைகளில் எல்லாம் பயிற்சியடைந்திருக்கின்றார்களா என்றால் இல்லை. ஒவ்வொருவரும் எல்லாவற்றிலும் பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டுமென்று சொல்வது ஒரு சரியான வாதமாகப்படவில்லை. ஆவடியில் வேலை செய்பவர்களுடைய வேலை போய்விடுமென்று சொன்னால் அங்கு என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்று தெரியாது. அங்கு ராணுவம் இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. அதனுடைய பூரா விவரமும் தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக மந்திரி சபையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இராணுவ பெட்போ இங்கிருந்து போய்விட வேண்டுமென்று வந்தால், நமது மந்திரி சபை அது இங்கேதான் இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணினால், மத்திய சர்க்காரிடம் வலியுறுத்துகிற போது மிகவும் தெரியத்துடன் வலியுறுத்தும்—தெரியத்தில் குறைந்த ஒரு மந்திரி சபையல்ல—என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தியாவில் உள்ள மாகாண மந்திரி சபைகளிலேயே மிகவும் நெஞ்சரம் கொண்ட மந்திரி சபை நமது மாகாண மந்திரி சபை என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏதோ ஒரு காரியத்தில் தாங்கள் நினைப்பது சரி என்று எண்ணினால் அசைந்து கொடுக்காத, அஞ்சாத மந்திரி சபையாக இருக்கிறது நமது மந்திரி சபை. ஆகவே, இதைப்பற்றி யாரும் கவலைப்பட வேண்டிய தில்லை.

எதை யெடுத்தாலும் “வடக்கு, தெற்கு” என்ற வாதத்தை—குறுகிய எண்ணத்தை—புகுத்துவதைப் பார்க்கிறோம். இன்றைக்கு காஞ்சிபுரத்திலிருந்து பார்த்தால், ஈரோடு வடக்கே இருக்கிறது. இதற்கு யார் என்ன செய்ய முடியும். எந்த இடத்திலிருந்து பார்த்தாலும், வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, மேற்கு என்று இருந்துதான் ஆகும். அதோடு “வடக்கு, தெற்கு” என்று எதிலே பேசுவது, எதிலே பேசுவது சரி என்றெல்லாம் சிறிதும் யோசிப்பதில்லை. லைலா மஜ்னு போலப் பாடிவிட்டு, வடக்கு, தெற்கு என்ற ஏக்கத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இந்த ராணுவஸ்தலத்தை வடக்கே மாற்றுகிற பிரச்சனையை மந்திரி சபை நன்கு ஆராய்ந்து; சரியான காரணங்களை அறிந்து, அதைப் பற்றி நன்கு விவாதித்து முடிவுக்கு வரவேண்டுமென அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

இந்த இராணுவ அமைப்புகள் கடந்த காலத்தில் ஒரு பிரதான இடமாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் விஞ்ஞானம் முதிர்ந்த இந்த நாளிலே, அணு குண்டு பிரயோகிக்கப்படும் இந்தக் காலத்தில், பகிரங்கமாக, எல்லோரும் அறியும், ஒரு இராணுவஸ்தலமானது, இவ்வளவு பெரிய—20 லட்சம் மக்கள் வாழும் ஒரு நகரத்திற்குப் பக்கத்தில் இருப்பது நல்லதா என்பதெல்லாம் நிபுணர்கள் ஆராய வேண்டிய விஷயம். சட்ட சபையில் எது வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்ற காரணத்தினால், எதையும் பேசலாம்

4th September 1958] [Sri P. S. K. Lakshmipathi Raj]

என்று பேசக்கூடாது. நமது நாட்டின் தலை நகரம் டில்லியிலே இருப்பதை மாற்றி மத்தியமான இடத்தில்—ஹைதராபாத் பகுதியில்—மாற்றப்பட்டு வேண்டுமென்று நாங்கள் கூடப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். இது அவர்களுக்குத் தெரியாது. குறிப்பிட்ட கட்சியினர், நாங்கள் வடக்கு என்று சொன்னால் வால் பிடிப்பவர்கள் போன்றும், அவர்கள் தான் வீரர்கள் என்றும் கற்பனை செய்து கொண்டு, கற்பனைப் போராட்டத்தில் இறங்குகிறார்கள். இங்கு யாரும் வடநாட்டினருக்குப் பின் செல்பவர்கள் அல்ல என்றும், எந்த விஷயத்திலும் தைரியமாக வாத்தா மந்திரி சபை இருக்கிறது என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த ராணுவஸ்தலம் மாற்றப்பட்டால் அதில் வேலை பார்ப்பவர்கள் வேலை இழந்து விடுவார்கள், அதனால் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். வேலை வாய்ப்பை அதிகப்படுத்த நமது மந்திரி சபை எவ்வளவோ திட்டங்களைப் போட்டிருக்கும்போது அம்மாதிரியான நிலைமை ஏற்படாது. அப்படி இந்த ராணுவஸ்தலம் மாற்றப்படுமானால், அந்த ஸ்தலத்தில் பல லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அளிக்கும்படியான கன ரகத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த மந்திரி சபை ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ராணுவஸ்தலத்தில் சுமார் 5,000 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் இந்த இடத்தில் ஒரு கன ரகத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால், பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைக் கொடுக்க முடியும். இதில் “வடக்கு, தெற்கு” பிரச்சனை ஒன்றும் இல்லை. வேலை வாய்ப்பைப் பற்றிய ஒரு பிரச்சனை இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில், இந்த ராணுவஸ்தலம் மாற்றப்படுமானால், நல்ல பல தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தவேண்டும், இல்லையானால் மேலும் அதிக வேலை வாய்ப்புகளைக் கொடுக்கும் திட்டத்தை நமது மந்திரி சபை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. S. SANTHANAM : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது திரு. ஜகன்னாதன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். இந்த மாகாணத்திலே மிகக் கீர்த்தி பெற்றதும், சிற்றரசர்கள் கோட்டைகள் கட்டி, தளவாடங்கள் வைத்து ஆண்டுவந்த இடங்களை வெள்ளையர்கள் முதலிலே பறித்துக் கொண்டார்கள். அந்த மாதிரி ஆண்டுவந்த ராணிப்பேட்டை கோட்டை தளவாடத்தை வெள்ளையர்கள் பிடித்துக் கொண்டதாக சரித்திரம் கூறுகிறது. அதைப் போலவே சென்னை நகருக்கு அண்மையிலுள்ள ஆவடியானது சிறந்த பண்புடையது. அங்கே சதுரங்கப் படைகள் அமைப்பதற்கு விசாலமான இடமிருக்கிறது. எப்படி பூவை யொட்டி நாரும் மணம் பெருகிறதோ, அதே போல அந்தத் தளவாடத்தை யொட்டி பல ஏழை எளியவர்கள் பிழைத்து வந்தார்கள். திரு. ஜகன்னாதன் அவர்கள் ஏறத்தாழ 15,000 குடும்பங்கள் அதை நம்பி வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றிச் சிறிதும் சிந்திக்காமல் “ஆவடியா சாப்பாடு போடும்?” என்று ஒரு அங்கத்தினர் கேட்டார். நிலம் இல்லாதவர்கள் நிலம் வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்த நிலத்தைப் பண்படுத்தி, உழைத்து, அதிலிருந்து ஊதியம் பெருவதற்காகக் கேட்கிறார்களே தவிர, நிலம் கிடைத்துவிட்டால் போதும் என்பதற்காக அல்ல. தங்கள் உழைப்பைக் கொடுத்து அதிலிருந்து ஊதியம் பெறுவதற்காகத்தான் ஏழை விவசாயிகள் நிலம் கேட்கிறார்கள். ஆவடி இருப்பதினால் 15,000 மக்களுக்கு வாழ வசதி அளிக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். சில அங்கத்தினர்கள் பேசும்பொழுது “வடக்கு, தெற்கு” என்ற பாகுபாட்டைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கத்தினர்கள் மாத்திரம் குறிப்பிடவில்லை. ஆசியாவின் ஜோதியாகத் திகழும் பண்டித நேருவே “வட இந்தியர், தென் இந்தியர்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். நாட்டிலே சரித்திர கலாசாரத்தை முன்னிட்டு சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட பாகுபாட்டைத் தான் அவர் சொல்லியிருக்கிறார். நமது அரசியலார் ஆவடியில் மகாநாடு நடத்தியபொழுது, “காணக்கண் கோடி வேண்டும், கண்டபின் காதல் கொண்டு, மீண்டும் வெறுப்படைந்தார்” என்பதைப் போல,

11-20
a.m.

[Sri P. S. Santhanam] [4th September 1958]

வடக்கேயுள்ளவர்கள் ஆவடி மகாநாட்டிற்கு வந்த சமயத்தில், அங்கே யுள்ள தளவாடத்தைப் பார்த்துப் பொருமை கொண்டார்கள். தென்னகத் திலுள்ளவர்கள் தளவாட உற்பத்தி செய்கிறார்களோ, வடக்கே யுள்ளவர்களுக்கு முரியாதை கொடுக்கமாட்டார்கள் ஆக ஆவடி தளவாடத்தை இன்னும் விசாலப்படுத்தினால் தென்னகத்திலுள்ளவர்களுக்கு அதிக ஊக்க மும், உற்சாகமும் ஏற்பட்டுவிடுமே என்ற கெட்ட எண்ணத்துடன்தான் வடக்கேயுள்ளவர்கள் ஆவடித் தளவாடத்தை அப்புறப்படுத்தப் பார்க்கிறார்கள். சில அங்கத்தினர்கள் ஆவடிக்குப் போயிருக்கிறார்களோ, இல்லையோ, என்னக்குத் தெரியாது. ஆனால் அங்கே இருக்கிற தொழில் வளத்தையும், அங்கே கையாளப்படுகிற சாமான்களையும் பார்த்தால் தென்னகத்திலுள்ள வர்களின் திறமை நன்கு புலப்படும். நமது அமைச்சர்களுக்குக்கூடத் தெரியும் “சென்னை பட்டாளம், மதராஸ்வாலா” என்று இத்தாலி, ரஷியா போன்ற நாடுகளில் சொன்னவடனே, அங்கேயுள்ளவர்கள் திகிலடைகின்றனர். வடக்கேயுள்ளவர்களிடமிருந்து நாம் சுதந்திரமாக வாழ வேண்டும், அதற்காக தனி நாடு வேண்டும் என்று நாம் கோருகிற சமயத்தில், எங்கே தென்னகத்திலுள்ளவர்கள் தங்களுக்கு மரியாதை கொடுக்க மாட்டார்களோ என்று பயந்து கெட்ட எண்ணத்துடன் ஆவடி தளவாடத்தை அப்புறப்படுத்தப் பார்க்கிறார்கள். நாம் நல்ல நிலையில் வாழ வேண்டும், நமக்கும் திறமையான பட்டாளம் வேண்டும் என்று நமக்கெல்லாம் எண்ணம் உண்டு. ஆகவே இங்கே இருக்கிற நாம் எல் லோரும் ஒற்றுமையாக, ஏகமனதாக, இங்கேயுள்ள ஆவடி தளவாடத்தை காலி செய்யாமல், மேலும் அதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, என் னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : அவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகருக்கு அண்மையிலுள்ள ஆவடியில் பல ஆண்டு காலமாக அமைக்கப் பெற்றிருந்த பட்டாளத் துணைத் தொழில் நிலையமானது இப்பொழுது அங்கே தொடர்ந்து இயங்குவதற்கு இயலாத சூழ்நிலைக்கு வந்திருப்பதைக் குறித்து இந்தத் தீர்மானம் முன் மொழியப்பட்டுக் கிறது. பட்டாளத்திற்கு வேண்டிய துணைப்பொருள்களைத் தயாரிப்பதற் காகவும், பட்டாளத்திற்கு வேண்டிய வண்டி, வாகனங்கள், இவைகளை நல்ல முறையில் பாதுகாப்பதற்காகவும் அமையப்பெற்ற இந்த நிலையத்தில் ஏறத்தாழ 20,000 பேருக்கு மேலாக வேலை செய்து வந்தவர்களின் எண்ணிக்கை நாளடைவில் குறைந்து வந்து, இன்றைக்கு 3,000 அல்லது 2,000 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்ற அளவுக்கு தேய்ந்து போ யிருக்கிற காரணத்தினாலும் மேலும் இது தேய்ந்துபோய் விடுமானால் அந்த 2,000 அல்லது 3,000 பேர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும் என்ற காரணத்தால், அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருப் பவர்களுக்கு பெரும் கஷ்டமும் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகவே இந்தத் தீர்மானத்தை இச்சட்ட மன்றத்திலுள்ள பல்வேறு உறுப்பினர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்திலே, “வடக்கு, தெற்கு” என்ற பிரச்சினையைப்பற்றி பல நண்பர்கள் பேசினார்கள். இதிலும் “வடக்கு, தெற்கு” என்ற விவாதத்திற்கு இடமுள்ளதால் இப்பொழுது அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். உண்மையாக ஒன்று சொல்ல விரும்பு கிறேன், வடக்கு-தெற்கு என்று பேசுகிறவர்கள், ஆவடி தெற்கே யிருக் கிறது என்பதைப் புரிந்து கொண்டு பேசும் நிலையிலிருக்கிறார்கள் ; ஆனால் அதை மறுப்பவர்கள் ஆவடி எங்கே யிருக்கிறது என்பதைக் கூட மறந்து விட்டுப் பேசுகிறார்கள் என்று ஐயப்பாடு கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஆவடி நிலையத்திற்கு ஏற்பட்ட இதே நிலைமை இதற்கு முன்னால் உதக மண்டலத்தில் இருந்த உணவு ஆராய்ச்சித் துறை நிலையத்திற்கு ஏற்பட்டது. அதே போல் உதகமண்டலத்திற்குப் பக்கத்தில் ருக்கிற வெடி மருந்து உற்பத்திச்சாலை ஒன்றும் நாளடைவில் குறைக்கப்பட்டிருந்தது என்ற தமீழ் நாட்டு மக்கள் நன்றாக அறிவார்கள். ஆகவே, அங்கேயும் தொழில் வாய்ப்பு குறைகின்றது. தமீழ் நாட்டோடு அண்மையில் சேர்ந்த நாக கோவில் பகுதியில், சிலவகை மண்ணை அடிப்படையாக வைத்து நடத்து

4th September 1958]

[Sri K. Anbazhagan]

பட்ட தொழிற்சாலையை மத்திய சர்க்கார் மேற்கொண்டு விட்டதாக நேற்று தான் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இப்படி பல தொழில் நிலையங்கள் சென்னை சர்க்காரின் கையை விட்டுப் போகின்றன. சென்னை மாநிலத்தில் மத்திய அரசின் சூழ்நிலை காரணமாக சில தொழில்கள் நடத்த முடியாமல் போகின்றன. தொழில் துறையில் ஈடுபட்டதக்க வாய்ப்பு சென்னை மாகாணத்திலுள்ள மக்களுக்கும், சென்னை மாகாணத்தோடு ஒட்டி உறவு கொண்டுக்கொண்டிருக்கிற தென்னக மக்களுக்கும் குறைந்து போகிற காரணத்தினால்தான் இவை குறைவதற்கும், மறைவதற்கும் நாம் விட்டுக் கொண்டே போகக்கூடாது என்ற நோக்குடன் மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி, இத்தொழில் நிலையத்தைத் தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தோடு இந்தத் தீர்மானத்தை சட்ட மன்றத்தில் முன்மொழிந்துள்ளனர்.

காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் பேசிய உயர்திருவாளர் துரைசாமி அவர்களின் பேச்சு மிக மிக வரவேற்கத் தக்கது. இதிலே கட்சி வேறுபாடு இருப்பதற்கு உண்மையாகவே இடம் இல்லை. பேசிய கோணங்களில் வேறுபாடு இருக்கலாம், நினைப்பிலே வேறுபாடு இருக்கலாம். ஆனால், இந்த நாட்டு மக்களுக்கு தொழில் வாய்ப்புத் தேடித்தர வேண்டுமென்ற கொள்கையில் கருத்து மாறுபாடு இல்லாத காரணத்தினாலும், இருக்கிற தொழில் வளமும் போய்விட்டால் இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை பாட்டாளி மக்கள் எப்படி வாழ்க்கை நடத்துவார்கள் என்ற சிந்தனையினாலும், இந்தத் தீர்மானத்தை எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

பொதுவாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புவது எதாவது இருக்குமேயானால், இவைகளை நடத்துவதும், நடத்தாமலிருப்பதும், நீடிப்பதும், நீடிக்காமலிருப்பதற்கு மாற பொறுப்பு, உண்மையாகவே மாகாண சர்க்காருக்கு இருந்திருக்க வேண்டும். இந்திய நாட்டு அரசியல் சட்டப்படியும், இப்பொழுது ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற முறைகளின்படியும் இவை மத்திய சர்க்காருக்கு உரிய உரிமைப் பகுதியாக இருக்கிற காரணத்தினாலே, அவர்கள் விரும்பப்படி எங்கே வேண்டுமானாலும் வைக்க இடமிருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினாலே, அதிகாரம் சிறிதும் நம்மிடத்தில் இல்லை. ஒருபுறம் அதிகாரம் இல்லையென்றாலும், அதிகாரம் உள்ளவர்களிடத்தில் நம்முடைய உரிமையை எடுத்துச் சொல்லி நியாயத்தை வற்புறுத்த வேண்டும். மறுபுறம் நமது மாநில சர்க்காருக்கு நேரடியாக அதிகாரம் இல்லையென்று சொன்னாலும் கூட, மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களாக யிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ துறைகளில் வற்புறுத்துவது போல், ஆவடி தொழில் துணைச் சார்பு நிலையமானது சென்னை மாநிலத்திலே உள்ள காரணத்தினாலே, சென்னை சர்க்காருக்கு இதில் குறிப்பிடத்தக்க உரிமை இருக்கிறது, ஆலோசனை கூறுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே பாட்டாள துணைத் தொழிலுக்கு வாய்ப்பாக அமைந்துள்ள இந்நிலையத்தைக் கருதியும், இந்த மாநிலத்தின் தொழில் வாய்ப்பைக் கருதியும், இங்கே யுள்ள மக்களின் நன்மையைக் கருதியும், ஏற்கெனவே வேலைக்குச் சேர்ந்திருக்கிறவர்களின் உண்மையான வாழ்க்கை நிலையைக் கருதியும் சென்னை சர்க்கார் அதைத் தொடர்ந்து நீடிப்பதற்கு மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்த வேண்டும். “Strategic causes” ராணுவ முக்கியத்துவம் என்று சொல்லுவார்களே, அதைப் போலவே எப்படியாவது அங்கேயுள்ள வேலை வாய்ப்புக்கள் குறையாதபடி யிருக்க அதைத் தொடர்ந்து நீடிக்கும்படி அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டும்.

நான் மற்றொன்றையும் கூறுவேன். இந்தியாவிலேயே தென் நாட்டிலேதான் இப்படிப்பட்ட ராணுவ நிலையத்திற்கு முக்கியத்துவம் அதிகம் இல்லை. இங்கே பக்கத்தில் பகை கொண்ட நாடுகள் இல்லை என்ற நல்ல கருத்தை அவையிலே உள்ளவர்கள் அடிக்கடி உரைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு சொல்லுவேன். நாங்கள்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார்—இந்த நாட்டில் உண்மையாகவே உரிமைப் பாதுகாப்பும் விடுதலையும் தேவை என்ற கருத்தை வலியுறுத்தித் தெரிவித்தாலும், அதே நேரத்தில் உண்மையாகவே இந்த நாட்டை ஆளுகின்ற

[Sri K. Anbazhagan]

[4th September 1958]

அரசாங்கம் ராணுவத்தை பயன்படுத்த வேண்டிய நிலைமைக்கு அதை அடைவதற்கான முறைகளை கைக்கொள்ள பலாத்காரத்திற்கிடமற்ற ஜனநாயக முறையிலேயே எங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்போம். உரிமைப் போராட்டத்திலே அமைதியின் வழியையே கடைப் பிடிப்போம். எனவே, ராணுவ முகாம் இங்கு இருக்கலாமா, இருக்கக்கூடாதா, அதற்குத் தேவையான துணை சார்பான நிலையங்கள் இருக்கலாமா, இருக்கக்கூடாதா என்பதுபற்றி, ராணுவ நிலையம் இங்கு இருப்பதுபற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அச்சமோ மாறுபாடோ இல்லை. இருக்கத் தேவையில்லை யென்ற கருத்தை வேறு யாராவது சொன்னால், அதிலும் மாறுபாடு இல்லை. அதே நேரத்தில் தொழில் நிலையங்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை வற்புறுத்துவதன் மூலமாக, ராணுவத்தைப்பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு முக்கிய பொறுப்பு இருப்பதன் காரணமாகவோ, அல்லது வடநாட்டுப் பக்கத்தில் ஏற்படுகின்ற நெருக்கடி காரணமாகவோ, எதை முன்னிட்டும் தென்னாபுறம் கிடைக்க வேண்டிய—குறிப்பாக சென்னை மாகாணத்திற்கு கிடைக்க வேண்டிய—தொழில் வாய்ப்பினை மத்திய சர்க்கார் பற்பல நேரத்தில் அவசர அவசியம் அல்லது அவர்களக்கு ஏற்படுகின்ற நெருக்கடி காரணமாக குறைத்துவிடுவதை நாம் தடுக்க முன்வர வேண்டும். இந்த முறையிலே இதைத் தடுப்பதற்கு சென்னை அரசாங்கம், மாற்றுக் கட்சியின் தீர்மானமாக இருந்தாலும், தங்களுக்கு ஏற்ற முறையில் தக்க கருத்துக்களைத் தெரிவித்து, இந்தத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்த முன்வர வேண்டுமென்று அரசியலாசை முக்கியமாக கேட்டுக்கொண்டு, இதை வழிமொழிந்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானம் இன்னும் கொஞ்சம் விரிவாக இருந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஏனென்றால், ராணுவ சம்பந்தமான தொழில்கள், ராணுவ சம்பந்தமான விமான நிலையங்கள் முதலியன எங்கு நிறுவவது, எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பது பிரதானமாக, ஒட்டு மொத்தமாக தேசத்தின் பாதுகாப்புத் தேவையின் அடிப்படையில் தான் இருக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்கு முதல் இடம் கொடுத்துத்தான் இந்தப் பிரச்சனைகளை நாம் அணுக வேண்டும். இதை ஏதோ வேலை தேடித்தரும் ஒரு பிரச்சனையாக மட்டும் கருதக் கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்படி யிருந்த போதிலும்கூட, ஆவடி இரண்டாவது உலக யுத்தத்தில் மிக முக்கியமான இடம் பெற்று இருக்கிறது. வரவர ராணுவ தேவை குறைக்கப்பட்டு தனியார் தொழில் துறையில் அது அதிக இடம் பெற்று வருவது வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஆனால் இப்பொழுது பிரச்சனை ஆவடியை எப்படி விரைந்தி செய்வது என்பதோடு சேர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். ராணுவ “வெஹிள்” டெப்போவை மாற்றுவதை தடுத்து நிறுத்தி விட்டால் மட்டும் போதுமா என்பதை சர்க்கார் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது ராணுவ டெப்போவை மாற்றும் நிறுத்திவிட்டால்கூட போதாது. அங்கு பல சாதனங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டாவது உலக யுத்த காலத்தில் ரூ. 80 கோடி செலவழித்து இரும்பினால் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களும், மற்றும் பல கட்டிடங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றை எந்தத் துறையில் நாம் பயன்படுத்துவது என்பதுபற்றி நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரோடு யோசனை செய்திருக்கிறார்களா என்பது சந்தேகம். எனக்கு அதுபற்றி விவரம் தெரியாது. அப்படி மத்திய சர்க்காரை கலந்து ஆலோசித்திருந்தால், இப்படி திடீரென்று இந்த டெப்போவை மாற்றுவதற்குள்ள நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. சமீபத்தில் ஒரு யோசனை இருந்தது. பெனிடென்டிய ரியை, ஜெயிலை அங்கு மாற்றுவதாக ஒரு அபிப்பிராயம் இருந்தது. அது ஏதோ கைவிடப்பட்டுவிட்டது. இப்பொழுது ஸ்கென்ஸ் இருந்த இடத்திலேயே தான் இருக்கிறது. அது போகட்டும். டெப்போவை மாற்றுவதை விட தொழிற்சாலைகள் அந்தப் பகுதியில் வளர்வதுதான் மிகவும் முக்கியமானது. இந்தத் தீர்மானத்தில் உள்ளபடியே இந்த “வெஹிள்”

4th September 1958]

[Sri M. Kalyanasundaram]

டெப்போவை மாற்றக்கூடாது என்று மட்டுமில்லாமல், இன்னும் ராணுவ பாதுகாப்பு சம்பந்தமான தொழில்கள் அங்கு நடத்தப்படலாம் என்பதை மத்திய சர்க்கார் ஆலோசனை செய்வதோடுகூட, ராஜ்ய சர்க்காரும் கூட சேர்ந்து அந்தப் பகுதியை எப்படி அபிவிருத்தி செய்வது என்பதற்கு விரிவான அடிப்படையில் யோசனைகளை அனுப்பி வைக்கவேண்டும். இந்தத் தீர்மானத்தை கட்சிப் பிரச்சினை ஆக்காமல், தீர்மானத்தில் இருக்கக் கூடிய அடிப்படை கருத்துக்களையும், அங்கத்தினர்கள் பேசிய கருத்துக்களையும் வைத்துக்கொண்டு ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திட்டமிட்டோ, திட்டமிடாமலோ, பெரம்புலிருந்து திருவள்ளூர் வரையில் தனியார் துறையில் தொழிற்சாலைகள் உருவாக்கி கொண்டு வருகின்றன. இது நம்முடைய தேசத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு சின்னமாக இருக்கிறது. தொழில் வளர வேண்டுமென்று நினைக்கக்கூடியவர்கள் நானே முழுவதிலும் இந்த சூழ்நிலை ஏற்பட்டு வருவதை வரவேற்க வேண்டும். அதில் என்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை கவனிக்க வேண்டும். ஆவடியில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இப்பொழுது உண்டாகி யிருக்கிறது என்ற குறுகிய எண்ணத்தோடு மட்டும் இதை அணுகக் கூடாது. ஆவடி இன்னும் வளர வேண்டுமென்று சொன்னால், சென்டிரல் ஸ்டேஷனிலிருந்து அரக்கோணம் வரையில் இரண்டு ரயில் பாதைகள் மட்டும் இருந்தால் போதாத. எலக்டிரிபிடி மூலம் ரயில் ஓடுமபடியான நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். ஓட்டு மொத்தமாக திட்டங்களை வகுக்க ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று நம்முடைய சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது ஆவடியில் தொழிலாளிகளுக்கு ஏதாவது ஆபத்து ஏற்பட்டிருந்தாலும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டிருந்தாலும், அதைத் தவிர்ப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அநேக அங்கத்தினர்கள் இது விஷயமாக சொல்ல வேண்டியவை எல்லாவற்றையும் சொல்லி விட்டார்கள். ஆவடியில் சுமார் 80 கோடி வரை செலவழிக்கப்பட்டு அநேக கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு பாதுகாப்பு இலாகா அநேக தொழிற்சாலைகளை நடத்தி வருகிறது. இப்பொழுது அநேக மிலிடரி “வெஹிகன்ஸ்,” இன்னும் அதைச் சேர்ந்த அநேக விதமான பொருள்கள் எல்லாம் அந்த இடத்தில் இருந்து வருகின்றன. மத்திய சர்க்காரின் பாதுகாப்பு இலாகா அமைச்சர் உயர்திருவாளர் கிருஷ்ணமேனன் சமீபத்தில் இங்கு வந்த போது ஒரு இடத்தில் பேசியிருக்கிறார். அவர் இந்த டெப்போக்களை மூடி விடுவதாக இப்பொழுது அபிப்பிராயம் இல்லை என்று திட்டவாட்டமாக சொல்லி யிருந்தபோதிலும், சில சாமான்களை இந்த இடத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். இந்த இடத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருந்தவர்களில் அநேகம் பேர்களை வட இந்தியாவிற்கு மாற்றுகிறார்கள். இது அந்த இடத்தில் இருப்பவர்களிடையே ஒரு பீதியை உண்டுபண்ணியிருக்கிறது. நம்முடைய இந்தியாவிலே தெற்கு பாகத்திலும், வடக்கு பாகத்திலும் அநேகவித பாதுகாப்பு சாமான்கள் வேண்டி யிருந்தபோதிலும், அவர்கள் இந்த டெப்போக்களை இந்த இடத்தைவிட்டு அகற்றுவதற்கு காரணம் தெரியவில்லை. இங்கே வேலை செய்பவர்களில் அநேகம் பேர்கள் வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அல்லது வட இந்தியாவிற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி நம்முடைய சர்க்கார் மத்திய சர்க்கார் பாதுகாப்பு இலாகாவிற்கு திட்டவாட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை. உயர்திருவாளர் கலியாணசுந்தரம் சொல்லியபடி, அங்கே அநேக தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தொழிற்சாலைகள் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. அகவே அங்கு இன்னும் பாதுகாப்பு இலாகாவிற்கு வேண்டிய தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும். அந்த இடத்திலிருப்பவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படாமல், அவர்கள் எல்லோரையும் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு இந்த டெப்போக்கள் இந்த இடத்திலேயே நிரந்தரமாக இருப்பதற்கு வேண்டிய

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [4th September 1958]

மார்க்கங்களை யெல்லாம் நம்முடைய சர்க்கார் தேட வேண்டும். அதற்காக ஏக மனதாக இந்தத் தீர்மானத்தை எல்லோரும் அங்கீகரித்து மத்திய சர்க்காருக்கு நம்முடைய விண்ணப்பத்தை சமர்ப்பித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தின் வாசகம் எப்படியிருந்த போதிலும், அதையொட்டிப் பேசப்பட்ட பல கருத்துக்களை நான் ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். இதில் நாம் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது, ராணுவ விஷயத்தை பொறுத்த முழுப் பொறுப்பும் இன்று மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. அதிலே ராஜ்யங்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கவேண்டுமென்று திரு அன்பழகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது சரியான கருத்து என்று நான் ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராகயில்லை. ஏனென்றால், ராணுவத்தைப் பொறுத்த மட்டில், பாதுகாப்பை பொறுத்தமட்டில், இந்தியா முழுவதும் ஒன்றுபட்டதாக இருந்துதான் அந்தக் காரியங்களை செய்யவேண்டியிருக்கும். ஆகவே, இராணுவத்தைப் பொறுத்தவரை, என்ன என்ன காரியங்கள் எங்கெங்கே நடைபெறவேண்டுமென்று ஆலோசனை சொல்ல போதுமான விவரங்கள் நம்மிடம் இல்லை. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில், இராணுவ தளங்கள் எங்கெங்கே இருக்க வேண்டும் எங்கெங்கே வந்தால் நிலைமை எப்படியிருக்கும் என்பதையெல்லாம் நல்ல முறையில் உணரவேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையில், இராணுவமே இல்லாத நிலைமை ஏற்படவேண்டும் என்பது என் அவா. அதவே நம் தேசத்தின் கொள்கையும். ஆனால், பல சந்தர்ப்ப நிர்ப்பந்தங்களால் இப்பொழுதும் இராணுவம் இருக்கிறது. - இராணுவத்தை வைத்துக்கொண்டு நம் மக்களுக்கு தொழில் வளர வேண்டும் என்பது சரியல்ல. இராணுவம் போய்விட்டால், அதனால், சிலருக்கு தொழில் போய்விடும் என்பதும் சரியல்ல. இராணுவம் இருப்பதால் கொள்ளை லாபம் அடிக்கவேண்டும் என்பவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கலாம். ஆனால் இராணுவம் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்பது சரியான கொள்கையாகாது. அந்தமாதிரி சிலருக்கு லாபம் அடையவேண்டும் என்ற மனப்பான்மை இருப்பதால்தான் பல இடங்களில், இந்த ஆயுதங்கள் தயாரிப்பு நடைபெறுகிறது. அந்த அடிப்படையில் மக்களின் உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டு பீதியைக் கிளப்பி அந்த பீதி அடிப்படையில், இராணுவம் விரிவாக்கப்படவேண்டும், தொழில் கள் விரிவாக்கப்படவேண்டும் என்ற நிலையை உண்டாக்கி வருகிறார்கள். அந்த நிலைமையை, அந்த மனோபாவத்தை வளர்த்துக்கூடாது.

ஆவடி தளம் இரண்டாவது யுத்த காலத்தில் ஏற்பட்டது. அப்பொழுது இருந்த யுத்த நிலைமையை பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், ஏன் ஆவடி தளத்தை ஏற்படுத்தினார்கள் என்பதற்கு மனதில் விளக்கம் ஏற்படும். இரண்டாவது யுத்த காலத்தில், முக்கியமாக ஜப்பானியர்கள் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க, பக்க கிழக்கு, சமீப கிழக்கு, தூரக் கிழக்கு நாடுகளோடு, இங்கிருந்தே யுத்தத்தை நடத்த ஆவடியில் ஒரு தளத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அதிர்ஷ்டவசமாக இன்றைக்கு எல்லாப் பக்கத்து நாடுகளும், நமது நேச நாடுகளாக இருக்கின்றன. நேச மனப்பான்மை யுடன் இருக்கின்றன. அந்த முறையில் நாம் நமது கொள்கையை வகுத்து இருக்கிறோம். அது மகிழ்ச்சியடையக்கூடிய விஷயமும்மல்ல, பெருமைப்படக்கூடிய விஷயமும்கூட. ஆகையினால் இன்றைக்கு நமக்கு அந்த தளத்திலிருந்து தாக்கவேண்டிய எந்தப் பகுதியும் கிடையாது. ஆகையினால், இராணுவ தளம் வேலை கொடுப்பதற்கு இல்லை. அது பக்க நாடுகளிலிருந்து அபாயம் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கோ, அல்லது ஒரு சமயம் நமக்கு அந்த நாடுகளைப் பிடிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தாலோ, அந்த அடிப்படையில், அதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு, இராணுவ தளங்கள் அமைக்கிறார்கள். இரண்டாவது யுத்த காலத்தில், கிழக்கு நாடுகளை எதிர்க்க, முக்கியமாக ஜப்பானை எதிர்க்க,

4th September 1958] [Sri C. Subramaniam]

இந்த தளம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து நடத்தவேண்டும் என்றால், பக்கத்தில் உள்ள நேச நாடுகளுக்கு உடனே சந்தேகம் ஏற்படும். நாம் அந்த முடிவைச் செய்து, முஸ்தீபுகளைச் செய்தால், உடனடியாக, பக்கத்திலிருக்கும், இலங்கை, பர்மா, இந்தோனேஷியா, சயாம், ஜப்பான், சைனா முதலிய நேச நாடுகளுக்கு சந்தேகம் ஏற்படும்.

SRI P. U. SHANMUGAM : பாகிஸ்தான் சந்தேகப்படாதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அது நிரந்தரமாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி பின்னால் பார்ப்போம். கிழக்கு நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு இந்த முஸ்தீபுகள் சந்தேகத்தைக் கொடுக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. உலகத்திலேயே நமக்கு எதிர்ப்பு நாடாக இயங்குவது ஒரு நாடுதான்; அது பாகிஸ்தான். பிரிவினை வேண்டும் என்பவர்கள், பிரிந்த நாட்டைப்பார்த்து, பிரிவினையால் விளையும் விளைவுகளைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார். சென்னை மாநில அமைச்சர், அண்டை நாடான பாகிஸ்தானை எதிரி நாடு என்று குறிப்பிடுவது சரியல்ல. அதுவும், அது ஸெண்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டு பிரச்சினை. இப்பொழுது, இந்தியாவுக்கும், பாகிஸ்தானுக்கும் நல்லுறவு வளர வேண்டுமென்று இந்திய பிரதமர் முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கும் நேரத்தில் இந்த ரீதியில் பேசுவது பொருத்தமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்பொழுது, இந்த தீர்மானத்தையே கொண்டு வந்திருக்கக்கூடாது. எந்த அளவுக்குப் பேசலாம் என்பது ஓரளவு எனக்குத் தெரியும். அதை நான் உணர்கிறேன். அங்கத்தினரிடம் நான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதில்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விஷயங்களில் எனக்கு உடன்பாடு இருந்தாலும், பாகிஸ்தான் ஒரு நாடுதான் விரோதி நாடு என்று சொன்னார்கள். அப்படி பாகிஸ்தான் தானாகவே விரோதிக் கிறார்களா அல்லது வேறு சக்திகளின் தூண்டுதலால் அப்படிச் செய்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அது எந்த அடிப்படையில் இருந்தாலும் சரி. இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்னவென்றால், நாம் வருப்பிலும், விரும்பாவிட்டாலும், பகைமை உணர்ச்சி இருக்கிறது. அந்தப் பகைமை உணர்ச்சியை நீக்க நாம் இன்றைக்கு எல்லா முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri M. P. Subramaniam wants to raise a point of order.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Sir, I have already raised my point of order. I want a ruling from the Chair.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister has not in any way insulted Pakistan or spoke anything wrong about Pakistan.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : He spoke about Pakistan which he said is an enemy of India.

MR. SPEAKER : I don't think that he meant it in the real sense. The Hon. Minister may proceed.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி பாகிஸ்தானுடன் ரொம்பவும் உறவுகொண்டு இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள தயார் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[4th September 1958]

SRI K. ANBAZHAGAN : I take strong objection to the statement of the Hon. Minister.

MR. SPEAKER : I think there is too much of heat in this. Let this cool down a little. I think the Hon. Minister would not be correct in saying that the Dravida Munnetra Kazhagam has any affinity with Pakistan.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I shall explain it, Sir.
நேச மனப்பான்மை.

*** SRI K. ANBAZHAGAN :** On a point of order, Sir, சட்ட சபையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை உட்படுத்தி உட்கருத்து கற்பிப்பது சரியாகாது. அமைச்சர் முதலில் கூறியது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருக்கக்கூடும். ஆனால், அவர்கள் “திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பாகிஸ்தானுடன் தொடர்பு கொண்டு இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்” என்று அவைக்குச் சொல்லுவதானது; திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் குறைத்து, அவமதித்துப் பேசும் கருத்து. ஆகவே அதை சட்ட சபை நடவடிக்கையிலிருந்து எடுத்துவிடவேண்டும். (வித்திரா செய்யவேண்டும்.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு தேசத்துடன் ஒருவர் நேசமாக இருக்கிறார் என்றால்.....உதாரணமாக, கம்யூனிஸ்டு கட்சி ரஷ்யாவுடன் நேசமாக இருக்கிறது என்றால், அவர்கள் உடனே “இல்லை இல்லை” என்று கூறமாட்டார்கள் என்று சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். அதே மாதிரி, திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி இன்னொரு நாட்டுடன் நேசமாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அதில் என்ன தவறு? (சிரிப்பு.)

MR. SPEAKER : This is not a matter for laughter.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not saying “association”. I said “friendly feeling” (நேச மனப்பான்மை).

11-50
a.m.

*** SRI K. ANBAZHAGAN :** “நேசமனப்பான்மை” பாகிஸ்தானுடன் மட்டுமல்ல. இலங்கை, அமெரிக்கா, ரஷ்யா எல்லா நாடுகளுடன் இருக்கிறது. பாகிஸ்தான் விரோதம் பாராட்டுகிறது என்று சொல்லிவிட்டு, இந்தியப் பிரஜைகளாகிய நாங்கள் பாகிஸ்தானுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம் என்ற கருத்து உள்நோக்கம் கற்பிக்கும் பேச்சாகும்.

MR. SPEAKER : Please sit down. Now there are two points involved. The first is whether the Hon. Minister is right in speaking about the relationship with a foreign Government. The other is whether he is right in saying that you have “friendly relationship or friendly feeling (நேச மனப்பான்மை)” with Pakistan. Sri Anbazhagan says that they have friendly feeling not only with Pakistan but also with Ceylon and some other countries. Then how can the hon. Member, Sri Anbazhagan, raise a point of order that what the Hon. Minister said was wrong? I would like to give a correct ruling. So, please briefly explain it.

*** SRI K. ANBAZHAGAN :** அவைத் தலைவரவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முதலில் தெரிவித்தக் கருத்துக்கும் பின்னால் தெரிவித்தக் கருத்துக்கும் இடையில் மாறுபாடான கருத்துக்களை தெரிவிப்பதாக உள்ளது. அவர் தன்னுடைய முதல் கருத்தில் பாகிஸ்தான் நம்முடைய சர்க்காருடன் விரோதமாக இருப்பதாகக் கூறிவிட்டு அடுத்த கருத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அப்படிப்பட்ட பாகிஸ்தானுடன் நேசப் மனப்பான்மையுடன் இருப்பதாக குற்றமாகக்கூடிய கருத்தைத்

4th September 1958] [Sri K. Anbazhagan]

தெரிவித்தார். அப்படிச் சொல்வதன்மூலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு பாகிஸ்தானுடன் தொட்பு இருக்கிறது என்று கருத்து ஏற்படும்படி சொன்னார். இப்படிப் பேசுவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை சம்பந்தப்படுத்தி அவர்களின்மீது குற்றம் சுமத்துவதாக இருக்கிறது. இது நியாயம் அல்ல. ஆகவே இந்த வார்த்தைகளை அவர் வாபஸ்பெற்று சட்டசபையின் நடவடிக்கையிலிருந்து எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: I must be satisfied that it is wrong. There are two questions. As regards the question raised by Sri M. P. Subramaniam, whether it is proper to relate or discuss the relationship with another country in this Assembly, there is some justification for raising the question because we should not remark about a foreign Government. I have already given my ruling in a similar case regarding Ceylon. The same ruling will apply to this also. It is not desirable to talk about the relationship with foreign Government. I, therefore, support the point of order of Sri M. P. Subramaniam.

As regards the other point, when Sri Anbazhagan is arguing that there is no justification for the Hon. Minister to say "friendly feeling or நேசப்பான்மை", he also says that they have friendly feelings not only with Pakistan but also with Ceylon and some other countries. Then, how does he say that the Hon. Minister is wrong?

* SRI K. ANBAZHAGAN: முதலில் அவர் பேசும்போது, பாகிஸ்தான் சர்க்காருடன் இந்திய சர்க்கார் மாறுபட்ட பகைக் கருத்துக் கொண்டிருப்பதாக தெரிவித்தார். அதை அடுத்து விளக்கம் தெரிவிக்கும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அவர்களுடன் நேச மனப்பான்மையில் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அவர்களுடன் நேச மனப்பான்மை கொண்டுள்ளார்கள் என்று மட்டில் தெரிவித்திருந்தால் அதைப்பற்றி ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் இந்தியா சர்க்கார் பாகிஸ்தானுடன் விரோத மனப்பான்மை கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பாகிஸ்தானுடன் நேச மனப்பான்மையுடன் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதானது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மேல் குற்றம் சாட்டி அவர்களை இழிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கருதுவதாகும். கழகத்தை இழிவு படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அப்படிச் சொல்வதாக இருக்கிறது. அப்படிச் சொல்வது முற்றிலும் தவறு. ஆகவே இதை சட்டசபை நடவடிக்கையிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது அனுவசியமாக லீண்பழி சுமத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அவர் அப்படிச் சொல்லுகிறார் என்று கருதுவேண்டியதாக இருக்கிறது. இது உண்மைக்கும் நேர்மைக்கும் மாறாததாக இருக்கிறது. இதை சட்டசபை நடவடிக்கையிலிருந்து எடுத்துவிடுவதோடு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிச் சொன்னதற்கு வருத்தமும் தெரிவிக்கும்படியாக தாங்கள் ஆணையிட வேண்டும். குற்றம் சாட்டியதை ஒப்புக்கொண்டு அதற்கு அவர் வருத்தமும் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பாகிஸ்தானுடன் நேச மனப்பான்மையுடன் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது தவறு என்று அவர்கள் நினைத்தால், அவர்கள் அந்த அடிப்படையில் புரிந்துகொண்டிருந்தால், அதை நான் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறேன்.

[4th September 1958]

* **SRI K. ANBAZHAGAN :** பிரிவினைக் கொள்கையை நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டுள்ளோம். அவர்கள் பிரிவினையைப்பற்றி பேசுவதற்கு ஆரம்பிக்கும் முன்னாலிருந்தே நாங்கள் பிரிவினை வேண்டும் என்று பேச ஆரம்பித்துவிட்டோம். அதனாலேயே நாங்கள் அதை ஆதரிக்கிறோம் என்றாகாது. பாகிஸ்தான் கேட்டதைப்போல் நாங்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே கேட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்திய சர்க்கார் அவர்களுடன் விரோத மனப்பான்மையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, அதை அடுத்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அவர்களுடன் நேச மனப்பான்மையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதானது திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தை இழிவுபடுத்துவதற்கும், வேண்டுமென்றே குற்றம் சாட்டுவதற்கும் சொல்லுவதாக இருப்பதால் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும், சட்டசபையின் நடவடிக்கையிலிருந்தும் எடுத்து விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : I shall now give my ruling. With regard to the first point raised by Sri M. P. Subramaniam, I think that it would not be desirable to criticise another country in this House.

As regards the other point, Sri Anbazhagan is reading between the lines. I am aware that one party can criticise another. It is perfectly legitimate. So, when the hon. Member gets a chance, he can also attack provided it is done on parliamentary lines. I rule the point of order raised by Sri M. P. Subramaniam as correct and rule the point raised by Sri Anbazhagan as out of order. I would request the Hon. Minister not to criticise another country in the Assembly.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆகையினால் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் ராணுவ தளம் எங்கே இருக்க வேண்டும் என்பது அல்ல. அதைப்பற்றி நமக்கு அக்கறை இல்லை. அது எங்கு வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆவடியை விட்டு ராணுவ தளத்தை எடுத்துவிட்டால் அங்குள்ளவர்களுக்கு வேலை குறைந்து போய்விடும் என்று சொல்வதற்கில்லை. அதன் காரணத்திற்காக ராணுவ தளம் அங்கே இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. அப்படி காரணம் காட்டி அதைக் கேட்பதில் அர்த்தம் இல்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அது சரியான காரணமாக இருக்காது. அங்குள்ளவர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு வேறு காரணங்களைக்கூறவேண்டும் என்பதைமட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆனால் ஆவடியில் ஏற்படுத்தப்படக்கூடிய தொழில்களை காரணம் காட்டி அங்கு அதிகப்படியான தொழிற்சாலைகளை அமைக்கலாம் என்று காரணம் காட்டி நாம் சிபாரிசு செய்தால் ஒருக்கால் மத்திய அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொள்வதாக இருக்கும். கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கூட கூறினார், அங்கே இப்பொழுது எவ்வளவோ அதிகமாக தொழிற்சாலை அதிகரித்திருக்கிறது என்று. அதைக்கண்டு பலர் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறார்கள். பல தொழில் அபிவிருத்தி அந்த பிராந்தியத்தில் அடங்கி இருக்கிறது. இன்னும் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. சமீபத்தில் நடந்த ஆவடி காங்கிரஸ் மாநாடு இதற்குக் காரணம் என்று சொல்லக் கூடாது. ஆவடியில் காங்கிரஸ் மாநாடு ஆரம்பித்ததால் அப்படி அங்கே தொழில் அபிவிருத்தி அடைகிறது என்று சொல்லக்கூடாது. அங்குள்ளவர்களுடைய மனப்பான்மையின் காரணத்தால் தான் அங்கு தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆவடி மாநாட்டுக்குப் பிறகு அங்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய வளர்ச்சியைப் பார்த்தால் நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படக் கூடிய அளவில் இருக்கிறது. அவ்வளவு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது அங்கே. ஆவடியில் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை பயன்படுத்திக்கொண்டு பல ராணுவ தளவாடங்களை உற்பத்தி செய்துகொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் அந்த அளவில் அங்கு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. இதை அங்கு

4th September 1958] [Sri C. Subramaniam]

சென்று பார்த்தால் எல்லோருக்கும் தெரிய வரும். அதனால் இந்தத் தீர்மானத்தை இப்பொழுதுள்ளபடியே வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்தத் தீர்மானம் இருக்கக்கூடிய அடிப்படையில் நாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்தால் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்பது சந்தேகம்தான். ஆனால் அதில் கொஞ்சம் திருத்தம் செய்து அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை அங்கேயே அமைத்து ராணுவ தளவாடங்களை அங்கேயே உற்பத்தி செய்து கொள்ளலாம் என்று நாம் சிபாரிசு செய்தால் அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அந்த முறையில் அங்கே நாம் கனரகத் தொழில்களை ஆரம்பித்தால் வசதியாக இருக்கும். முக்கியமாக அதன் அடிப்படையில் அங்கே தொழில் வளர்ச்சி அடைய வசதியாக இருக்கும். இந்த முறையில் நாம் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தினால் அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். சென்னை சர்க்கார் இதற்கு முன்னிருந்தே முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால் சென்னை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிக்கு பக்க பலமாக இருக்கும். அப்படி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே ராணுவ தளம் பரீமனெண்டாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு பதிலாக பாதுகாப்புக்கு வேண்டிய தளவாடங்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழில்களை அங்கே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற முறையில் சிபாரிசு செய்தால் அதற்கு ஒரு நல்ல அர்த்தம் இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய பலமும் இருக்கும். சென்னை அரசாங்கம் அப்படி கேட்பதில் அர்த்தமும் இருக்கும். அப்படி இல்லாமல் அதை பரீமனெண்டாக அமைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதில் அர்த்தமே இருக்காது, அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்பதிலும் சந்தேகம் இருக்கிறது. நான் சொல்லுகின்ற அளவில் இதை நிறைவேற்றினால் நாம் அதற்கு ஒரு முடிவு காணலாம். ராணுவம் எங்கே இருக்கவேண்டும் எங்கே இருக்க வேண்டாம் என்பது அவர்களுடைய பொறுப்பு. பல்வேறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதற்குத்தான் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே ராணுவ தளம் பரீமனெண்டாக அமைப்பதைப்பற்றி வற்புறுத்தாமல் அதன் முலமாக தொழில் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு வேண்டியதை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நாம் வற்புறுத்தினால் அதில் அர்த்தம் இருக்கிறது, அவர்களும் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். ராணுவத்தை இங்கே வைத்துக்கொள்வதிலும் சில வாகனங்களை இங்கே வைத்துக் கொள்வதிலும் சிலருக்கு சாப்பாடு கிடைக்கும் என்பதை வைத்துக்கொண்டாலும் வேறு வகையில் எந்தவிதமான செலவுமும் இருக்காது. ஆகவே இதில் முக்கியமான பிரச்சனை என்னவென்றால் இங்கே ராணுவ தளவாடங்கள் உற்பத்தி சம்பந்தமான தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டியது அவசியம் அந்த அளவில் இந்தத் தீர்மானத்தை மாற்றி அமைத்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி மாற்றி அமைத்து எல்லோரும் ஏக மனதாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த அடிப்படையில் ஒப்புக்கொண்டு நிறைவேற்றினால் அதன் பிறகு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அந்த அடிப்படையில் எல்லா அங்கத்தினர்களும் அடியில் கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு கணம் எம். ஜெகந்நாதன் அவர்களும் இதை ஏற்றுக்கொள்வாரா என்றே நம்பிபுகிறேன்.

"This House recommends to the Goernment to impress upon the Union Government the necessity to locate vital and largescale defence industries at Avadi."

12
noon.

MR. SPEAKER: The resolution as amended is—

"This House recommends to the Government to impress upon the Union Government the necessity to locate vital and largescale defence industries at Avadi."

[Mr. Speaker] [4th September 1958]

I would like to know whether the hon. Member agrees to the resolution as amended.

SRI M. JAGANNATHAN : Yes, Sir, I accept the amendment.

MR. SPEAKER : The question is :

“ This House recommends to the Government to impress upon the Union Government the necessity to locate vital and largescale defence industries at Avadi.”

The resolution was put and carried.

MR. SPEAKER : The next resolution is in the name of Sri V. Subbiah. It is the same as the first resolution.

The next resolution is in the name of Sri S. R. Munusami. He tells me that he is not moving his resolution. The next resolution is in the name of Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar. He tells me that he will move it on the 25th, that is, the third non-official day, and I have agreed to it. The next resolution is in the name of Sri M. Kalyanasundaram. Sri M. Kalyanasundaram will move his resolution.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, resolutions 8 and 11 may be taken up together.

MR. SPEAKER : Resolution 8 deals with the general question of appointing a committee. Resolution 11 wants a specific amount being given to non-gazetted officers. Therefore these may be taken up separately.

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER *re* NOTICE OF AMENDMENT.

MR. SPEAKER : Before Sri M. Kalyanasundaram moves his resolution, I have to make this announcement so that Members may be benefited.

I fix 4 p.m. to-day as the last hour and date for giving notice of amendments to the Madras Children (Amendment) Bill, 1958. I am making this announcement, because the Bill will be taken up for consideration to-morrow.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Where is the time for us to give notice of amendments, Sir?

MR. SPEAKER : Where is the time for me to circulate copies of amendments? The Bill has been with hon. Members for some time. If hon. Members have not given notice of amendments, it is not my fault. I am making this announcement so that Members may be on their guard.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : It is not possible to give notice of amendments.

4th September 1958]

III. (2) APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS AND SCALE OF PAY OF ALL CATEGORIES OF EMPLOYEES IN THE STATE GOVERNMENT.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

“ This House recommends to the Government to appoint a Committee to enquire and make suitable recommendation regarding service conditions and scales of pay and other allowances of all categories of employees of State Government with a view to ensure efficient administration.”

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Sir, I second the resolution.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்தத் தீர்மானத்தை நான் பிரேரேபிப்பதற்கு, அதுவும் நேற்று அமைச்சரவர்கள் கேள்வி நேரத்தில் கூறிய பதிலுக்குப் பிறகும் இதைப் பிரேரேபிப்பதன் நோக்கம், சர்க்கார் இதில் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்குள்ள ஒரு சூழ்நிலையை உண்டாக்கவேண்டும் என்பதுதான். நான் கொடுத்திருக்கும் தீர்மானம், ஏதோ உடனடியாகக் கொடுக்கப்படவேண்டிய சம்பள உயர்வு போன்ற ஒரு பிரச்சினைப்பற்றி மட்டும் அல்ல. நிர்வாகம் திறமையாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய முதல் குறிக்கோள். அதற்குக் காரணமாக, மற்ற திருத்தங்கள், சீர்திருத்தங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்பதற்குத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த விரிவான அடிப்படையில் நான் கொடுக்க நேர்ந்துள்ளது.

நம்முடைய தேசம் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, குடியரசாக நாம் அமைந்து அரசியல் சட்டத்தைப் பிரடீனம் செய்த பிறகு, சூழ்நிலை மாறியுள்ளது. அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இடையே இருக்கக்கூடிய வித்தியாசங்கள் அகல வேண்டும். அதிகாரிகள் என்பவர்கள் ஒரு தனி ஜாதி, பொதுமக்களுக்கும் அவர்களுக்கும் தொடர்பு கிளையது என்ற எண்ணம் மாறி, அதிகாரிகள் பொதுமக்களுக்காக ஏற்பட்டவர்கள் என்ற எண்ணம் அவர்கவிடத்திலே ஏற்படவேண்டும். அதை உத்தேசித்துத்தான், நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே கூட, ஆர்ட்டிகிள் 309ல், உடனடியாக எவ்வளவு சேக்கிரத்தில் முடியுமோ அவ்வளவு சேக்கிரத்தில், ராஜ்ய சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அந்தந்த ராஜ்ய சட்ட சபைகளும், மத்திய சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்டவரையில் லோக சபையும் சட்டங்கள் கொண்டுவந்து, ஊழியர்களை நியமிப்பது, அவர்களுடைய கடமை பொறுப்பு முதலியவைகளைப்பற்றி முடிவு செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. எட்டு வருஷங்கடாக, அந்த மாதிரி சட்டத்தை நாம் இந்தச் சபை முன் எதிர்பார்த்தும் இதுவரை எமாந்துதான் இருக்கிறோம். தாங்களாகவே சர்க்கார் மசோதாவைக் கொண்டுவருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன்.

முன் ஒரு சமயத்தில் பழைய சட்டசபையில் இப்பிரச்சினை வந்த சமயத்தில் அம்மாதிரி மசோதா கொண்டுவரப்படும் என்ற அபிப்பிராயத்தை சர்க்கார் தரப்பில் தெரிவித்தார்கள். ஆனால், அதே கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர்கள், அதே அமைச்சர்கள் கூட இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய காலத்தில், இன்னும் அம்மாதிரி ஒரு மசோதா தயாரிக்காமல் காலம் கடத்தி வரவேண்டியதன் அவசியம் என்ன ? நிர்வாக அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தி, விதிகளை மட்டும் தங்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்காக மாற்றிக்கொள்கிறார்கள். இது நியாயம் அல்ல. சர்க்கார் ஊழியர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அவர்களுடைய கடமை, பொறுப்பு ஆகியவை சம்பந்தமாக சட்டசபை முன்பு வைத்து, எப்படி அவர்கள் ஒழுங்கு சம்பந்தமான விஷயத்தை பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கவனம் செலுத்தியிருக்கவேண்டும். சர்க்கார் தங்களுடைய நிர்வாக அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தி, ஏற்கனவே நம்முடைய மக்களை அடக்கி ஒடுக்கவேண்டுமென்று இருந்த ஒரு சர்க்கார் விதித்து போன விதிகளை வைத்துக் கொண்டு, அவைகளில் சிறு சிறு மாறுதல்தனைச்

**APPOINTMENT OF COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE
RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS
AND SCALE OF PAY OF ALL CATEGORIES OF
EMPLOYEES IN THE STATE GOVERNMENT**

[Sri M. Kalyanasundaram] [4th September 1958]

செய்துகொண்டு, அந்த விதிகளையே அமுலில் வைத்து கொண்டிருப்பதால் சர்க்கார் ஊழியர்களிடையே பெருமளவு அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரசியல் கட்சிகளைக் காண்பித்து, சர்க்கார் ஊழியர்களின் அதிருப்தியை வளர்ப்பதிலே அர்த்தம் இல்லை. அரசியல் கட்சிகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. சட்ட பூர்வமாக இயங்கக்கூடிய அரசியல் கட்சிகள் இருக்கின்றன. இந்தச் சட்டசபையிலும் அவைகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும்போது, சர்க்கார் ஊழியர்கள் நம்முடைய நாட்டில் இருக்கும் அரசியல் சூழ்நிலைக்கு இரையாகாமல் இருக்கவேண்டுமென்றாலும் அரசியல் அவர்களிடத்திலேயும் பிரவேசிக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் அவர்களிடத்திலே இருக்கும் அதிகாரம் காரணமாக சர்க்கார் ஊழியர்களைப் பழிவாங்கக்கூடிய முறையில் விதிகளைத் திருத்திக் கொண்டிருப்பது சரியானதல்ல.

மாணவர்கள் விஷயத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், மாணவர்களை எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியும் அரசியல் நலத்திற்குப் பயன்படுத்தக் கூடாதென்று. அதை விவாதிக்க எல்லா கட்சியும் ஒப்புக்கொண்டன. அதற்குச் சில யோசனைகளை அமைச்சர் அவர்களும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கட்சிகளும் அதை ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய தேசப் பிரச்சினையாகக் கருதி, அவற்றை எப்படி ஒழுங்குபடுத்துவது என்ற எண்ணத்தோடு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் தவிர அவர்களுடைய நிர்வாகத்திற்குத் தொந்தரவு ஏற்படக்கூடாது, அவர்களுடைய அரசியல் நோக்கத்திற்கு சங்கடம் ஏற்படக்கூடாது என்ற முறையில் விதிகளை மாற்றுவதோ, விதிகளை நீடிக்க விடுவதோ சரியல்ல. மசோதா கொண்டுவர அவர்கள் எந்த தயங்குகிறார்கள் என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிற தென்றால், அப்படி ஒரு மசோதா கொண்டுவந்தால், சர்க்கார் கொண்டுவரும் விதிகளுக்கு போதுமான திருத்தம் கொடுப்பதற்கு எதிர்க்கட்சிகளுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தை எதிர்க்கட்சிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான். அதனால்தான் அவர்கள் அம்மாதிரி மசோதா கொண்டுவர காலம் தாழ்த்தி வருகிறார்களோ என்று நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், முதன் முதலாக நான் சர்க்காரிடத்தில் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புவது, அரசியல் சட்டத்தின் கீழ்ப்படி 309-இன்படி கொண்டுவரவேண்டிய மசோதாவைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்தச் சபையில் கொண்டுவந்து இந்தச் சபை விவாதிக்க சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவேண்டும். அதன் மூலமாக, சர்க்கார் ஊழியர்கள் எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டும், அவர்களுடைய பொறுப்பு என்ன, கடமை என்ன என்று பொது மக்கள் உணர்ந்துகொள்வதற்கும், பொது மக்களை சர்க்கார் ஊழியர்கள் சரிவர உணர்ந்து நடந்து கொள்வதற்கும் தக்க சூழ்நிலையை உண்டாக்கவேண்டுமென்று அவர்களை நான் முதலில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சம்பளம் போன்ற மற்ற விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது புதிதாக ஏற்பட்ட பிரச்சனை அல்ல இது. நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நாஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலில் ஏற்கெனவே எடுத்துக்கூறியுள்ளதாகச் சொல்லி ஒரு அறிக்கையை நம்மிடத்திலே இந்தச் சபை முன் வைத்திருக்கிறார்கள். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பிரச்சனையைத் தெளிவாக புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் அதில் இருக்கின்றன. அவர் பிரச்சனையை நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கான மார்க்கங்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு அவர்கள் இடவிலகிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கைகேழுமுத்திட்டு நாஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலுக்குக் கொடுத்திருப்பதாக சபைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் கூறியிருப்பதாவது

“ A major mistake was committed ten years ago when the Central Government accepted the recommendations of the First Pay Commission and set a pace which the State Government could

4th September 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

not follow. When the idea of setting up the Second Pay Commission was mooted, it was pointed out in the National Development Council that . . .

அதற்கு மேல் காலியாக விடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல் என்ன சொன்னார்களோ தெரியவில்லை. முதல் வரியின் பொருளில் இருந்து இரண்டாவது வரியின் பொருளைப் பார்க்கிறபோது மத்திய சர்க்கார் தம் சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தியிருப்பதை கண்டிக்கக் கூடிய தொனியில் இருக்கிறதேயொழிய ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தையும் கிட்டத்தட்ட உயர்த்த உதவி செய்யவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த அந்த அறிக்கை பூராவிலும் ஒரு விஷயம் கூட இல்லை. அதற்குப் பதிலாக என்ன யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் மத்திய சர்க்காருக்கு தேவைப்படுகிற சிப்பந்திகளை ராஜ்ய சர்க்காரில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களிடமிருந்து பொறுக்கிக் கொள்ளலாம் என்கிறார்கள். இதை ஓர் பரிசுரமாகச் சொல்லியிருப்பது நம்முடைய சர்க்காரின் கோரிக்கையை பலனைப் படுத்துவதாகத்தான் இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு ஆள் தேடித் தரும் ஸ்தாபனம் இல்லை. அதோடு அநுபவம் நிறைந்தவர்களை நாம் மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பிக் கொண்டே இருந்தால் நமக்கு அநுபவம் நிறைந்த ஊழியர்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாகப் போய்விடும். ஆகையால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தேசிய வளர்ச்சிக் கவுன்சில் முன்பு வைத்திருக்கக் கூடிய யோசனைகள் சரியானவை அல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்குப் பதிலாக நம்முடைய சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் சம்பள விகிதத்தை மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களின் சம்பள விகிதத்தைப்போல வைக்காவிட்டாலும் கிட்டத்தட்டவாறது உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும். அதற்குப் போதுமான நிதியைத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யவாவது ஆந்திராவில் ஒரு கமிட்டியை போட்டிருக்கிறார்கள். இது நிதானமான நியாயமான செய்கை. நிலைமையை நன்கு உணர்ந்த செய்கை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கமிட்டியைப் போட்டால் என்ன? பணத்தைக் கொடுத்து விட்டார்களா என்று கேட்கலாம். கேரளாவில் பணத்தைக் கொடுத்தார்கள். திட்டத்தைக் குறைத்துக் கொண்டார்கள் என்று சொல்லலாம். திட்டத்தை கேரளாவில் எவ்வளவு குறைத்துக் கொண்டார்கள் என்பது பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அதைப்பற்றியும் இங்கே விவாதிக்கவேண்டிய அவசியம் எனக்கு இல்லை. திட்டத்தைக் குறைத்துக் கொள்ள முடியாது, ஆகவே சம்பளத்தை உயர்த்த வழியில்லை என்று இவர்கள் கூறினாலும் எவ்வளவு பணம் திட்டத்திற்காக இவர்கள் செலவு செய்தாலும் பயன் இல்லை. இறைத்த தண்ணீர் சரியாக வயலுக்குப் பாயவேண்டுமானால் பரி சரியாக இருக்கவேண்டும். பரி ஓட்டையாக இருக்கும் போது எவ்வளவு தண்ணீர் தான் இறைத்தாலும் வயலுக்குச் சரியாக பாயாது. அதுமாதிரி போடுகிற திட்டங்கள் நன்றாக நிறைவேறவேண்டுமானால் ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகள் அதிருப்தி இல்லாமல், உற்சாகக் குறைவு இல்லாமல் திறமையாகப் பணியாற்ற வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. நிர்வாக இயந்திரம் சரியாக இருக்கவேண்டும். இன்றைக்கு அவர்கள் திருப்தியாக இருக்கிறார்களா? உற்சாகமாக வேலை செய்கிறார்களா? அவர்கள் உற்சாகமாக வேலை செய்வதற்குரிய சம்பளம், பஞ்சப்படி, இதர வசதிகளை எல்லாம் நாம் அளிக்கிறோமா என்று பார்க்கவேண்டும். நாம் அவ்வாறு அளிக்கவில்லை. அவர்களும் உற்சாகமாக, திறமையாக வேலை செய்வது இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு நமது சர்க்காரும் போதுமான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. தேசிய வளர்ச்சிக்குக் கவுன்சிலுக்கு இவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் எந்த இடத்தில் பார்த்தாலும் ஒரு அம்சம் கூட இந்த வகையில் இல்லை. அதற்கு மாறாக எங்கள் சிப்பந்திகளை மத்தியசர்க்கார் ஊழியர்

**APPOINTMENT OF COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE
RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS
AND SCALE OF PAY OF ALL CATEGORIES OF
EMPLOYEES IN THE STATE GOVERNMENT**

[Sri M. Kalyanasundaram] [4th September 1958]

களாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்கிற அபாயகரமான யோசனையைத் தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று வருத்தத்துடன் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படுகிற சம்பளம், பஞ்சப்படி, இதர வசதிகள் எல்லாவற்றையும் நம்முடைய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு இப்போது கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த விரும்பவில்லை. இந்தப் பிரச்சனை இன்று நேற்று உண்டானது இல்லை. கடந்த பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷங்களாகவே வளர்ந்து வந்துள்ள பிரச்சனை இது. ஒரு நாளில் அதைச் சமன்படுத்த முடியாது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு—நான்காந்தர சிப்பந்தியாக இருந்தாலும், மூன்றாந்தர சிப்பந்தியாக இருந்தாலும், குமாஸ்தாக்களாகவோ, கடைநிலை ஊழியர்களாகவோ இருந்தாலும்—குறைந்தபட்சம் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு, இரண்டு வேளையாவது கஷ்டம் இல்லாமல், கடன் இல்லாமல் சாப்பிடுவதற்குப் போதுமான அளவு நாம் ஊதியத்தை உயர்த்தியாகவேண்டும். அவர்களுக்கு நல்ல உணவு, உடை, தங்க இடம் கிடைக்கும் என்கிற உத்தரவாதம் வேண்டும். இதைப்பற்றி பலமுறைகள் நாம் இங்கே எடுத்துப் பேசியிருந்தும் கூட மத்திய சர்க்காருக்கு இவர்கள் சிபார்சு செய்கிறபோது தவறு செய்து விட்டார்கள். இந்தப் பிரச்சனையை சரியாகக் கவனிக்கவில்லை. இதுவரையிலும் 12 ரூபாய் இவர்கள் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் பஞ்சப்படி, விகிதமும், மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் பஞ்சப்படி விகிதமும் சம்பந்தா சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதோடு இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கிற பஞ்சப்படி போதாது என்று தபால் இலாகா ஊழியர்களும், ரயில்வே இலாகா ஊழியர்களும் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். அதன் பலனாகத்தான் இரண்டாவது பே கமிஷன் ஏற்படுத்தப்பட்டது. சரியானபடி பிரச்சனைகளை இவர்கள் எதிர்பார்த்து செய்வதுதான்—மந்திரிக்கு அழகு வரும்பொருள் உரைத்தல்—என்கிற தமிழ் அறிவுரைக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும். நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளும் கிளர்ச்சியில் மூர்க்கத்தனமாக இருக்கட்டும். அப்படிப் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று இவர்கள் இருக்கக்கூடாது. இன்றைய தினம் அவர்கள் மிகவும் அதிருப்தி அடைந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். விலைவாசி புள்ளிவிவரமும் அதிகமாக உயர்ந்து கொண்டேபோகிறது. இந்த உயர்வுக்குச் சரியாக அவர்களுடைய வருமானத்தை ஈடுகட்டியாக வேண்டும். சாதாரணமாக மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகள் 56 ரூபாய் 60 ரூபாய் பஞ்சப்படி வாங்குகிறார்கள். நாம் கொடுக்கிற பஞ்சப்படி விகிதம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதோடு சாதாரண கமர்ஷியல் பேர்மில் வேலைபார்க்கிற டைப்ரிஸ்ட் ஸ்டெனோகிராஃபர் 150 ரூபாயிலிருந்து 250 ரூபாய் வரையில் கிடைக்கிறது. துரிதமாக பதவி உயர்வும் அவர்களுக்கு வருகிறது. அதனால் இன்றைக்கு படித்துவிட்டு வேலைக்குப் போகிறவர்கள் முதலில் கம்பெனி உத்தியோகம் கிடைக்கிறதா என்று பார்க்கிறார்கள். அது இல்லாவிட்டால்தான் தபால், ரயில் இலாகா உத்தியோகம் தேடுகிறார்கள். அதுவும் கிடைக்காவிட்டால் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அப்பனை செய்கிறார்கள். இதுவும் இல்லாவிட்டால் ஆசிரியராகப் போவோம் என்று முடிவு செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மனோபாவம் வளர்வது சரியல்ல. நம்முடைய ஊழியர்கள் திறமையாக வேலை செய்வதற்கு, உற்சாகமாக வேலை செய்வதற்குப் போதுமான வசதிகளையும், உத்தரவாதத்தையும் நாம் அளித்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு நம்முடைய இலாகாவில் திறமையானவர்களே இல்லையென்று நான் சொல்ல வரவில்லை. திறமை மிக்கவர்களும் கூட உற்சாகம் இழந்து வருகிறார்கள். வேலையில் பொறுப்புற்ற தன்மை நிலவுகிறது என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். கலெக்டர் ஆபீசிற்கோ, தாசில்தார் ஆபீசிற்கோ ஒரு தபாலை நேரிடையாகக் கொண்டுபோய் கொடுத்துவிட்டு, அதைத் தொடர்ந்தே பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் தான் சில மாதங்களிலாவது அந்தக் காரியம் நடக்கும். இல்லாவிட்டால் தபால் போகிற இடமே தெரியவில்லை. காரணம் ஒரு

4th September 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

பக்கம் அவர்களுக்கு வேலை மிகுதியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னொரு பக்கம் வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகள் அவர்களை உற்சாகக் குறைவு உடையவர்களாக்குகிறது. அவர்கள் திறம்பட வேலை செய்யவில்லை என்பதற்காக நாம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆனால் எப்போது எடுக்க முடியும்? அவர்களுக்குப் போதுமான சம்பளம், பஞ்சப்படி, இதர வசதிகள் எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிட்டு, அவர்கள் உற்சாகக் குறைவாக வேலையில் பொறுப்பற்றவர்களாக நடந்தால் கண்டிக்கலாம். போதுமான சம்பளமும் கொடுப்பது இல்லை. கடுமையான நடவடிக்கையும் எடுப்பது என்றால் அவர்கள் இன்னும் உற்சாகக் குறைவுள்ளவர்களாக ஆகிவிடுவார்கள். வேலைதான் ஸ்தம்பிக்கும். திட்ட வேலைகளுக்காக நாம் ஒதுக்குகிற பணம் வீணாகத்தான் செலவாகும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது கொடுக்கும் பணத்தில் குறைந்த பட்சம் 25% வீட்டு வாடகைக்காகப் போய்விடுகிறது. மீதியைக் கொண்டு சாமான்கள் வாங்கி குடும்பம் நடத்த முடியுமா? இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். கேரளாவில் அவர்களுடைய நிலைமையை உணர்ந்து சம்பளத்தைக் கொஞ்சம் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால், கேரள சர்க்கார் தங்களுடைய ஊழியர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டிய காரியத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை உணர்ந்து திட்டத்தை குறைத்துக்கொண்டாவது அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தியதை நமது சர்க்கார் பாடமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நமது ராஜ்ய சர்க்கார் உழியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டிய அவசியத்தை இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தி, கூடியவரையில் நம் திட்டத்திற்கு பாதகம் ஏற்படாதமுறையில் அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல், “கேரள ராஜ்ய நிதி அமைச்சருக்கு அதிகம் செலவு செய்யத் தெரியவில்லை. நான் அதிகம் செலவு செய்கிறேன்” என்று நமது நிதி அமைச்சர் பெருமை பேசிக்கொள்வதில் பிரயோஜனமில்லை. நமது நிதி அமைச்சர் கேரள ராஜ்ய நிதி அமைச்சரை விட 7 வருஷங்கள் அதிகமாக அனுபவம் பெற்றவர். அப்படியிருக்கும்போது இவர் கேரள ராஜ்ய அமைச்சருடன் தம்மை ஒப்பிட்டுக்கொண்டு அவ்வாறு பேசுவதில் பிரயோஜனமில்லை. நமது சர்க்கார் ஊழியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்தக்கூடிய அளவிற்கு சர்க்கார் நிதி நிலைமையை நமது நிதி அமைச்சர் சரிசெய்த வேண்டும். அவ்வாறு செய்ய முன் வந்தால், எதிர்க்கட்சிகள் அதற்கு ஒத்துழைக்கும். நமது சர்க்கார் ஊழியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்குரிய முறையில் நிதி நிலைமையை சரிசெய்துவதற்கான யோசனைகளை எதிர்க்கட்சிகளும் கூறும். மாணவர்கள் நல்வழியில் செல்லும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பை எல்லாக் கட்சிகளும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. எல்லாக் கட்சிகளும் அதற்கு இசைந்தன; அது விஷயமாக எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்த்து பேசின; அந்த விஷயத்தில் எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைத்தன. அதேபோல இந்த பிரச்சனையிலும் எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைக்கும். திறமையான நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்தும் விஷயத்தில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், —கட்சிகளின் சார்பிலும் பேசுவதற்கு எனக்கு யோக்கியதை இல்லாவிட்டாலும்—நாங்கள் நிச்சயம் ஒத்துழைப்போம் என்று என் கட்சியின் சார்பில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நமது சர்க்கார் ஊழியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு நிதி வசதி செய்துகொள்வதற்கான யோசனைகள் கூறுவதற்கு ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கலாம். ஆந்திர ராஜ்ய சர்க்கார் இதற்காக ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியில் எதிர் கட்சிகளின் தலைவர்களையும் அந்த சர்க்கார் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜனநாயக அமைப்பில் எல்லாப் பொறுப்பிலும் ஒவ்வொரு கட்சியும் பங்கு கொள்ள வேண்டும். எதிர்க் கட்சிகள் தங்களுடைய உரிமைகளைப்பற்றி மட்டுமே பேசிக்கொண்டிருக்கக்கூடாது என்றும், எந்தப் பொறுப்பையும் அமைகள் தட்டிக்காட்டக்கூடாது என்றும் அபிப்பிராயப்படுவன நான். நான் குறிப்பிட்டதுபோன்ற ஒரு கமிட்டியை சர்க்கார் நியமித்து, அதில்

APPOINTMENT OF COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE
RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS
AND SCALE OF PAY OF ALL CATEGORIES OF
EMPLOYEES IN THE STATE GOVERNMENT

[Sri M. Kalyanasundaram] [4th September 1958]

எதிர்க்கட்சிகளும் பொறுப்பேற்று ஒத்துழைக்க வேண்டும்மென்று சொன்னால், என் கட்சி அதில் நிச்சயம் பொறுப்பேற்று ஒத்துழைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு கமிட்டியை அமைக்க வேண்டியது அவசியமும் அவசரமும் ஆகும். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் போட்டு அதை நிறைவேற்றுவதற்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பணம் வாங்குவது எப்படி என்று இந்த சர்க்கார் கவலைப்படுவதைப் போன்றே நமது சர்க்கார் ஊழியர்களின் சம்பளக் குறையைக் குறித்தும் கவலைப்பட வேண்டும். சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு சம்பள உயர்வு அளிக்க வேண்டியதும் மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை என்பதை சர்க்கார் உணர்வேண்டும். அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு அளிப்பதற்காக ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் “பிளிகல் டார்கெட்ஸ்”-க்குக் கூடியவரையில் குந்தகம் விளைவிக்காமல் அத்திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கும் பணத்தைக் கொஞ்சம் குறைக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யவேண்டியது அவசர அவசியம். விலைவாசிகளின் உயர்வால் திட்டத்தின் “பிளிகல் டார்கெட்ஸ்” குறைவத்தான் செய்யும். அது வேறு விஷயம். திட்டத்தின் “பிளிகல் டார்கெட்ஸை” அதாவது இன்னின்ன நிறுவனங்களை உருவாக்கவேண்டும் என்ற நோக்கங்களை—ஓரளவு குறைத்துக் கொண்டால்தான் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு சம்பள உயர்வு அளிக்க முடியும் என்றால், அவ்வாறு “பிளிகல் டார்கெட்ஸ்” குறைத்துக்கொண்டுதான் வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதைக் குறைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு சம்பள உயர்வு அளிக்க வேண்டியது அவசர அவசியம் என்பது என் அபிப்பிராயம். திட்டத்தில் எதைக் குறைத்துக்கொள்ளலாம், எவை தவிர்க்கக் கூடிய செலவுகள், சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு சம்பள உயர்வு அளிப்பதற்கு நிதி வசதியை எவ்வாறு பெறலாம், வருவாய் இனங்களை எவ்வாறு அதிகரிக்கலாம், நிதி நிலையை எவ்வாறு சரிக்கலாம் என்பன குறித்து நான் ஒருவன் மட்டுமே சகல் யோசனைகளையும் சொல்லிவிட முடியாது. நான் கூறியபடி ஒரு கமிட்டியை நியமித்தால் எல்லாக் கட்சியினரும் யோசனைகள் சொல்லுவார்கள். இரண்டு லட்சம் சர்க்கார் ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களே நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லுவார்கள், எவ்வளவோ யோசனைகள் அவர்களே சொல்லுவார்கள், யோசனைகள் சொல்லும் பொறுப்பில் பெறும் பகுதியை அவர்களிடம் நாம் ஒப்படைக்க முடியும்.

நேற்று இந்த சபையில் கேள்வி நேரத்தில் என் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி போட்ட ஒரு கேள்வியில் ஒரு யோசனை இருந்தது. பெரிய அதிகாரிகளின் சம்பளங்களை ஏன் குறைக்கக்கூடாது என்று அவர் கேட்டார். அவர்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைப்பதால் கிடைக்கும் பணத்தை சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தால், அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் நான்கணக்க் கூடக் கொடுக்க முடியாதே என்று கனம் நிதி அமைச்சர் உடனே பதில் சொல்லிவிட்டார். அது வாஸ்தவம். நான்கணவிலும் குறைவாகத்தான் கொடுக்கமுடியும். ஆனால் அந்தக் கேள்வியை அம்மாதிரியான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கக்கூடாது. பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளத்தை சர்க்கார் குறைத்தால் அதைப் பார்க்கும் பலர் தியாக உணர்ச்சி கொள்வார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். மந்திரிகள் தங்கள் சம்பளத்தை குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டால் மந்திரிகள் ஏராளமான பணத்தை சம்பளமாகப் பெறுகிறார்கள் என்று கருதப்படுகிறது என்று நினைக்கக் கூடாது. இந்த ராஜ்ய மந்திரிகளின் சம்பளம் ரூபாய் 1500. கனம் நிதி அமைச்சர் வக்கீல் வேலை பார்த்தால் அதற்கும் மேல் சம்பாதிப்பார் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அவர் தம் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டால், அதைப் பார்க்கும் பெரிய அதிகாரிகள் “ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களே தம் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு தியாகம் செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்களே;” என்று எண்ணி அவர்களும் தியாக உணர்ச்சி கொள்வார்கள்; தாங்கள் ஆடம்பர வாழ்க்கை வாழக்கூடாது என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு வரும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தான் தான்,

4th September 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

சட்ட சபை அங்கத்தினர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வந்தபோதெல்லாம் அதை நான் எதிர்த்திருக்கிறேன். நம் சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொண்டால் சர்க்கார் ஊழியர்களின் சம்பளம் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் நமக்கு ஏற்படாது—மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற சேவா உணர்ச்சியும் தியாக உணர்ச்சியும் நமக்கு ஏற்படாது—என்ற காரணத்தால்தான் அந்த கோரிக்கையை நான் எதிர்த்து வந்திருக்கிறேன். பெரிய அதிகாரிகளின் சம்பளத்தை சர்க்கார் குறைத்தால் சேவா உணர்ச்சியும் தியாக உணர்ச்சியும் நாட்டு மக்களிடையே ஏற்படும் என்ற அபிப்பிராயத்தில்தான் ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி அந்தக் கேள்வியைப் போட்டார். பெரிய அதிகாரிகளின் சம்பளத்தைக் குறைத்துவிட்டால் எல்லா சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் சம்பள உயர்வு அளிக்க முடியும் என்ற அபிப்பிராயத்துடன் அவர் அந்தக் கேள்வியைப் போட்ட வில்லை. அமைச்சர்கள் தங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு பெரிய அதிகாரிகளின் சம்பளத்தையும் குறைத்தால், தேசிய பொருளாதார நெருக்கடியைச் சமாளிக்க கூடிய தியாக உணர்ச்சியும் சேவா உணர்ச்சியும் நாட்டு மக்களில் எல்லாம் பகுதியினரிடையிலும் உண்டாகும்; தேச சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் நாட்டு மக்களிடையே சேவா உணர்ச்சியும் தியாக உணர்ச்சியும் ஏற்பட்டதுபோன்று எல்லோரிடையிலும் சேவா உணர்ச்சியும் தியாக உணர்ச்சியும் உண்டாகும். “அமைச்சர்கள் தங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். பெரிய அதிகாரிகளின் சம்பளங்களும் குறைக்கப்பட்டுவிட்டன. அமைச்சர்களும் பெரிய அதிகாரிகளும் தியாகம் செய்கிறார்கள்” என்பதை மக்கள் பார்த்தால், அவர்களும் தங்கள் கோரிக்கைகளை நிதானமாகவே எழுப்புவார்கள், மேலும் தேசிய சேமிப்பிற்கு தங்களாலானதைச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஒவ்வொருவருக்கும் வரும். அப்போது அதிக வரி கொடுக்க வேண்டுமென்ற நல்லுணர்ச்சி பெரிய வருமானக்காரர்களுக்கு ஏற்படும். அந்த மனோபாவத்துடன் கனம் நண்பர் ஸ்ரீ பழனிசாமி போட்ட கேள்விக்கு, சரிவர பதில் சொல்ல முடியாத சங்கடத்தில் இருந்த கனம் அமைச்சர் ஏதோ ஒரு பதிலைச் சொல்லிவிட்டு, தப்பித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் ஒடிப்போக வில்லை, இங்கேயே இருக்கிறேன். (சிரிப்பு.)

SRI M. KALYANASUNDARAM : தப்பித்துக்கொண்டு போய் விட்டார் என்று நான் சொன்னேனே தவிர, ஒடிப்போய் விட்டார் என்று நான் சொல்லவில்லை.

சில அதிகாரிகளின் சம்பளத்தைக் குறைப்பதன் மூலம் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிட முடியாது என்றாலும், அவர்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைக்க வேண்டியதும் இப்போது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கான காரணங்களையும் நான் விளக்கிவிட்டேன். பெரிய அதிகாரிகளுடைய தகுதிகளையும் அவர்கள் பார்த்துமே வேலைகளையும் பாரக்கும்போது, அவர்கள் வாங்கும் சம்பளம் ஜாஸ்தியானது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், நாட்டில் சுப்பிரீம் தரத்தையும் ஏற்படுத்துவதற்கும் எல்லா மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உணர்த்துவதற்கும் எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளில் அதுவும் ஒன்று என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவ்வாறு செய்தால் தான், பெரிய அதிகாரிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் சரி, மற்றவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தையும் சரி, எல்லா மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்த முடியும்.

அதிகாரிகளின் சம்பளத்திற்காக ஓரளவு அதிகமாகவே பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சில இலாகாக்களில் உயர்தர அதிகாரிகள் குவிந்து கிடக்குகிறார்கள் என்பதை கனம் நிதி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதிகாரிகளின் சம்பளத்திற்காகச் செலவழிப்பதில் சிக்கனத்திற்குரிய நடவடிக்கைகளை

[Sri M. Kalyanasundaram]

[4th September 1958]

எடுக்க வேண்டும் ; எந்தப் பதவிகளை எடுத்துவிடலாம் என்பது பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டும். இதற்கு அதிகாரிகளைக் கொண்ட கமிட்டியைப் போட்டால் மட்டும் போதாது. நம் ஜனநாயக அமைப்பில் இத்தகைய விஷயங்களில் எல்லாக் கட்சிகளும் பொறுப்பேற்பதற்குரிய சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்க வேண்டும். சட்ட சபையில் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது, சர்க்காரின் திட்டங்களையும் காரியங்களையும் குறைசூறும் எதிர்க்கட்சிகள் அப்போதே மாற்று யோசனைகளைக் கூறிவிட முடியாது. ஏனென்றால், பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது சபை அங்கத்தினர்களுக்கு பேசுவதற்குக் கொடுக்கப்படும் அவகாசம் மிகவும் குறைவு : ஆனால், அதற்காக, அஸெம்பிளியே பொறுக்குக் கமிட்டியாக மாறி இயங்க முடியாது.

சில இலாகாக்களில் உயர்தர அதிகாரிகள் குவிந்து கிடக்குகிறார்கள் என்று கூறினேன். நமது ராஜ்யம் 'காம்போவாட் ஸ்டேட்' ஆக இருந்த போது வால்டேர், மங்களுர் முதலியவை நமது ராஜ்ய எல்லைகளாக இருந்தன. அப்போது நம் ராஜ்யத்தில் 27 ஜில்லாக்கள் இருந்தன இப்போது 13 ஜில்லாக்கள்தான் இருக்கின்றன. அப்போது எத்தனை அதிகாரிகள் நம் ராஜ்யத்தில் இருந்தார்களோ அத்தனை அதிகாரிகள் இப்போதும் இருக்கிறார்கள். வைத்திய, பொது சுகாதார இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் ஸெர்வீஸ், டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் ஹெல்த் என்னும் இரு பெரிய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அந்த இலாகாவிற்கு டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் ஸெர்வீஸ் ஒருவரே போதும். வேண்டுமானால், அவருக்கு கணிசமான உதவி அதிகாரிகளை நியமிக்கலாம். அந்த இரு பெரிய அதிகாரிகளுக்கும் இருக்க வேண்டிய தகுதிகள், திறமை, அவர்கள் பார்க்க வேண்டிய வேலைகள் முதலியவை எல்லாம் ஒரேமாதிரியானவைதான். வைத்திய இலாகா, பொதுசுகாதார இலாகா ஆகிய இரு இலாகாக்களும் ஒரே அதிகாரியால் மேற்பார்வை செய்யப்படக்கூடியவைகளாகத்தான் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும் போது, அவைகளை ஏன் ஒரே இலாகாவாக ஆக்கி ஒரே அதிகாரியிடம் ஒப்படைக்கக்கூடாது? அந்த இரண்டு இலாகாக்களையும் ஒரே அதிகாரியிடம் ஒப்படைத்தால் அவை திறமையாக இயங்குவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கேரளாவில் இரண்டு ஐ. ஜி.-ஸ். இல்லையா?

12-30
p.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அது அரசியல். அவர்கள் விரும்பிப்போடவில்லை. உங்கள் அரசியலால்தான் அது வந்தது. நம் ஜனநாயகத்தில் ஒரு கட்சி தேர்தல் மூலம் அதிகாரத்திற்கு வந்த பிறகும் அந்தக் கட்சி சுதந்திரமாக வேலை செய்ய இடம் அளித்தால் அப்பேர்ப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. அடுத்தபடியாக, டைரக்டர் ஆப் அக்கிரிகல்ச்சர் அண்ட் டைரக்டர் ஆப் அனிமல் ஹஸ்பண்டரி. இப்படி இரண்டு டைரக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படி இரண்டு இலாகாக்கள் இருக்க வேண்டியது அவசியந்தானா? இவை இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்து ஒரே டைரக்டரை வைத்து அவரின் கீழ் உதவி டைரக்டரை கொடுத்து வேலை செய்வது சாத்தியமா இல்லையா என்று ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். கேரளத்தில் இரண்டு ஐ. ஜிக்கள் இல்லையா என்று சொல்லி விட்டால் போதாது. கேரளத்தில் ஏதாவது தவறு செய்திருந்தால் அதே தவறை நாமும் ஏன் செய்ய வேண்டும்.?

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு கோபம் வருவதற்காக நான் இதை சொல்லவில்லை. வெவ்வேக்காரன் ஆட்சியில் ஆந்திரா பூராவும் சேர்ந்திருந்த காலத்தில் எவ்வளவு ஆஸ்பத்திரிகள் இருந்தது, எவ்வளவு டாக்டர்கள் இருந்தார்கள், எவ்வளவு டிஸ்பன்ஸரிகள் இருந்தன என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் இன்னும் நமக்கு இரண்டு மூன்று பேர்கள் இருந்தால்தான் வேலைகளை நன்கு

4th September 1958] [Sri C. Subramaniam]

செய்ய முடியும். தலைமை அதிகாரிகள் செய்யக்கூடிய வேலைகளை குறிப்பிட்டு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கீழே எந்தமாதிரி வேலை நடக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், தலைமையில் இருப்பவர்கள் காலே ஏழு மணிக்கு வேலை ஆரம்பித்தால் இரவு எட்டு, ஒன்பது மணி வரை தொடர்ந்து வேலை செய்தால்தான் வேலைகளை முடிக்க முடிகிறது. ஆகவே, தலைமை உத்தியோகஸ்தர்களை இதையும் அறையும். இன்னத்து விடலாம் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. நாம் எடுத்திருக்கும் வேலையின் அளவை கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் இப்பொழுதுள்ளதைக் குறைத்தால் வேலையும் நடைபெறாது, வேலையின் தரமும் குறைந்து விடும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஒரு தனி மனிதர் எவ்வளவு திறமைசாலியாக இருந்தாலும் அவரே முழுப் பொறுப்பையும் எடுத்து நமது முடியும் என்பதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நான் சொல்வது, ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்களிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்து வேலை வாங்க வேண்டும். அதிகாரத்தை ஒரேயிடத்தில் குவித்து வைப்பதை விட்டு விட்டு அதிகாரிகளுக்கு இப்பொழுதுள்ளதை விட கூடுதல் அதிகாரங்களைக் கொடுத்து வேலை வாங்க வேண்டும். அதாவது, “உ சென்ட்ரலிஸேஷன் ஆப் பவர்” வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்கு பொறுப்பு கொடுத்து அவர்களின் வேலையில் ஏதாவது தவறு இருக்குமேயானால் அவர்களின் மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம். இதைக் கருத்தில் கொண்டு நான் சொன்ன யோசனைகளை கவனிக்க வேண்டும். ஏதோ மேலெழுந்தவாரியாக நான் சொல்கிறேன் என்று எண்ணிக்கொள்ள வேண்டாம். அடுத்தபடியாக, பி. ப்ளூ. டி., ஹைவேஸ், எலெக்ட்ரிசிட்டி இவைகளின் கீழ் எவ்வளவோ ஸ்கீம்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு சீப் என்ஜினியர் வீதம் மூன்று சீப் என்ஜினியர்கள் இருக்கின்றார்கள். எலெக்ட்ரிசிட்டி என்ஜினியர் மாத்திரம் 1,500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார். மீதி இரண்டு பேர்கள் வாங்கி வருவதில் பாதி கூட இவருக்கு கிடையாது. நான் கேட்கிறேன், அந்த இரண்டு பேர்களுந்தான் திறமைச்சாலிகள், இவர் திறமைசாலி இல்லையா? இம்மூவரும் பி. ஈ. பாஸ் செய்தவர்கள்தான். எலெக்ட்ரிசிட்டி என்ஜினியரின் யோக்கியதாம்சம் மற்றவர்களைவிட எந்த அளவு குறைவு? அதோடு, இரிகேஷன் ஸ்கீம்களுக்கும், எலெக்ட்ரிசிட்டி ஸ்கீம்களுக்கும் நெறுங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது. இப்படி மூன்று என்ஜினியர்கள் வேண்டுமா என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்து, சூப்பரிண்டென்டிங் என்ஜினியர் லெவலில் உள்ள ஸ்தானங்களை அதிகப்படுத்தலாம். அப்படிச் செய்து அவர்களுக்கும் பொறுப்புகளை கொடுத்தால் வேலைகளும் துரிதமாக நடைபெறும். கீழே போகப் போகத்தான் அதிகாரிகளுக்கு பொதுமக்களோடு உள்ள தொடர்பு அதிகரிக்கிறது. ஆகவே கீழேயுள்ள அதிகாரிகளுக்குள்ள அதிகாரங்களை உயர்த்த வேண்டும். இதேபோல் இன்னொரு முக்கிய பிரச்சனை, மாவட்டங்கள் மிகவும் பெரிதாக இருப்பது சம்பந்தமாக. அதுபற்றி ஏதோ ஆலோசனைகள் சர்க்காரின் கவனத்தில் இருந்து வருவதாக அறிகிறேன். அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த உறுதிமொழி என்னுடைய கருத்திலிருக்கிறது. இந்த சபையின் பற்றிய ஆலோசனைகளை வைத்து இந்த சட்டசபை மெம்பர்களின் அபிப்பிராயங்களைக் கேட்ட பிறகுதான் இறுதியான முடிவுகள் எடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். மாவட்டங்கள் மிகப் பெரிதாக இருப்பதினால், விஸ்தீர்ணம் அதிகமாக இருப்பதால் பொறுப்பு அதிகரிக்கிறது, வேலை அதிகரிக்கிறது. ஆகவே, கலெக்டர்களுக்கும், ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் அவர்களுக்குள்ள முழுப் பொறுப்பையும் கவனிக்க முடிவதில்லை. ஜில்லாக்களை பிரிக்கக்கூடிய யோசனையை நான் வரவேற்கிறேன். இது சம்பந்தமாக திட்டவட்டமான யோசனைகள் இந்த சபையின் முன்பு வரும்போது என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தபடியாக, நமது சர்க்கார்

**APPOINTMENT OF COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE
RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS
AND SCALE OF PAY OF ALL CATEGORIES OF
EMPLOYEES IN THE STATE GOVERNMENT**

[Sri M. Kalyanasundaram] [4th September 1958]

ஊழியர்களைப் பொறுக்கும்போது அவற்றையெல்லாம் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு விடவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சர்வீஸ் கமிஷன் என்பது சட்டபூர்வமாக நியமிக்கப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனம். அரசியல் சட்டத்திலேயே அது இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் அப்படி ஊழியர்களைப் பொறுக்கும்போது ஒரு சில பகுதிகளுக்கு மாதிரிம் சர்வீஸ் கமிஷன் பொறுக்குவதில் இருந்து ஏன் விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றி முன்பு ஒரு தடவை இங்கு விவாதித்திருக்கிறோம். உதாரணமாக, கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் பகுதிகளில் கிராம சேவக்ஸ், கிராம சேவிகைகள் போன்ற பதவிகள் சர்வீஸ் கமிஷன் பர்வியூ-ல் இருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களை டெவலப்மெண்ட் டைரக்டர்தான் ஒரு கமிட்டி போட்டு பொறுக்கி எடுக்கிறார்கள். அந்த முறைக்கு அவசியம் என்னவென்று கேட்கிறேன். அப்பதவிகளுக்கு இன்னின்ன யோக்கியதாம்சம் வேண்டும், இன்னின்ன திறமை இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னால் சர்வீஸ் கமிஷன் ஆட்களைப் பொறுக்கி எடுத்து அனுப்புவார்களே, அவர்களுக்குத்தான் ஒன்றரை வருடப் பயிற்சி கொடுக்கிறார்களே, அப்படிச் செய்தால் பலவிதமான குற்றச்சாட்டுகள் ஏற்படாது. அரசியல் நோக்கத்திற்காக அப்படி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியின் செல்வாக்கைப் பெருக்கிக்கொள்ளத்தான் இவர்களைப் பொறுக்கி எடுப்பதை சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு விடாமல் இருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு வராமல் இருக்க சர்க்கார் ஊழியர்களில் எந்தப் பகுதியினரையும் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்ற யோசனையை நன்கு ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒழுங்கு விதிகள் சம்பந்தமாக சில திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும். எனது தீர்மானத்தில் நான் சொல்லியிருப்பது சர்வீஸ் கமிஷனைப் பற்றியதாகும். அதையும் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது சர்க்கார் ஊழியர்களில் இருக்கக் கூடிய பீதி காரணமாக மேல் அதிகாரிகள் சொல்வதற்கு மாறாக ஒன்றும் அவர்கள் சொல்வதில்லை. ஒரு டிவிஷனல் என்ஜினியர் இருக்கிறார், அவர் கீழ் ஒரு ஜூனியர் என்ஜினியர் இருக்கிறார். டிவிஷனல் என்ஜினியர் சொல்வதில் ஏதாவது தவறு இருந்தாலும் அத்தவறை எடுத்துக்காட்ட பயப்படுகிறார். காரணம், அப்படி மேல் அதிகாரியின் தவறை எடுத்துக் காண்பித்தால் அதனால் கோபம் கொண்டு பர்ஸனல் பைலில் ஏதாவது ரிமார்க் எழுதி வைத்து விட்டால் இவருக்கு அடுத்தபடியாக கிடைக்கக்கூடிய அவலிஸ்டென்ட் என்ஜினியர் பதவி கிடைக்காமல் போய்விடும். அப்படி அவர்களுக்கு எதிராக ஏதாவது ரிமார்க் எழுதியிருந்தால் அதுபற்றி அவர்களுக்குத் தெரிவித்து எக்ஸ்ப்ளனேஷன் வாங்க வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும், அப்படி அவர்களுக்குத் தெரிவிக்காமலேயே காரியங்கள் நடந்திருப்பது எனது கவனத்தில் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, நான் சொல்வது அப்படி ரகசிய பைல் வைக்க வேண்டிய அவசியமேயில்லை. யாராவது ஏதாவது குற்றம் செய்திருந்தால், அதை எடுத்துக் காண்பித்து அவர்களிடம் இருந்து சமாதானம் வாங்கி, நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று இருந்தால் நடவடிக்கைகள் எடுத்து, இல்லாவிடில் அப்படிக்கே கேட்க வேண்டிய காரணத்தை மாதிரிம் சொல்லி விட்டு அதை ரிக்கார்ட் செய்யவேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் கீழ்தர சிப்பந்திகளிடையே தன்னம்பிக்கை வளர்ந்து தன்னம்பிக்கையோடு வேலை செய்யக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும். இந்த ரகசிய பைல் முறை இருக்குமானால் கீழ் அதிகாரிகள் மேல் அதிகாரிகள் சொல்வதற்கெல்லாம் “ஆம்” போட்டுக்கொண்டு “ஆமாம்சாமிகளாக” த்தான் இருக்கவேண்டும். அப்படி கீழ் சிப்பந்திகள் பயந்து கொண்டிருப்பார்களேயானால் மேல் அதிகாரிகள் செய்யும் தவறுகளை அவர்களே உணர முடியாமல் போகும். ஆகவே இந்த “பெர்ஸனல் பைல்” முறையை மாற்ற வேண்டும். இதை நான் அரசியல் காரணத்திற்காக சொல்லவில்லை. தமக்கு பிடிக்காதவர்களை, இவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லது

4th September 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

அவர்களை ஆதரிக்கிறவர்கள் என்றெல்லாம் சொல்லி சம்பந்தப்பட்ட அதி காரிகளின் மனதை குழப்பி விடுகிறார்கள். ஆகவே, நிர்வாகம் திறம்பட நடக்க வேண்டுமானால் இந்த ரகசிய பைல் முறை ஒழிய வேண்டும்.

வேறு ஒரு காரியம் எனக்கு இப்பொழுது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அதாவது, இரண்டாவது பே கமிஷனின் சிபார்சு வந்த பிறகு அதிருப்தி கண்டிப்பாக வளரத்தான் செய்யும். சிபாரிசு வெளியாக ட்டும், வெளியான பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம். அதன் பிறகு ஆலோசிக்கலாம் என்று அரசாங்கத்தால் சொல்லப்பட்டது. இவ் விதம் பரிசீலனை ஒத்தி போடப்படுகிறது. இதல்லாமல் நாம் இடைக்காலத் தில் நம்முடைய ஊழியர்களுக்கு நம்முடைய ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்டவரை தனியாக ஒரு கமிட்டி நிறுவி பரிசீலனை செய்யலாம். நம்முடைய நிதி நிலைமை என்ன, சம்பளத்தை இப்போது உயர்த்த முடியுமா, இப்போது இருக்கின்ற ஒழுங்கு விதிகளை திருத்தி அமைக்க முடியுமா, என் பதைப்பற்றியெல்லாம் ஆலோசிக்க பிரத்தியேகமாக ஒரு கமிட்டியை போட லாம். அந்தக் கமிட்டியினுடைய சிபாரிசுகள் இந்த சபையின் முன் வரட் டும். அப்போது எல்லாக் கட்சிகளும் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் வரும். அப்போது நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கத்தின் பேரில் நமது ஊழியர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கும். அதல்லாமல் நெருக்கடி சமயத்தில் மாதந்திரம் உங்களுடைய குறைகளை கவனிக்கிறோம், உங்களுக்கு ஏதாவது உடனடியாக செய்கிறோம் என்று அவர்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டு, நெருக்கடி தீர்ந்த பிறகு ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருப்பது சரியல்ல என்பதைத்தான் நமது அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவ்விதம் வாக்குறுதி எதுவும் கொடுத்துவிட்டு அதன்படி நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்காமல் இருக்கவில்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இரண்டாவது பே-கமிஷன் சிபாரிசுகளின்படி தருவோம் என்று வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட வில்லை என்றாலும் உங்களுடைய பிரச்சனைகளைப்பற்றி டெல்லி சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறோம், அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யலாம் என்று வாக் குறுதி கொடுக்கப்பட்டதோன் இருக்கிறது. அதோடு டெல்லிக்கு உங்களுடைய குறைகளைப்பற்றி எழுதிவிட்டோம் என்றும் சொல்லப்பட்டது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அவர்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டு அதன்படி நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்கவில்லை என்றுள்ள குற்றச் சாட்டை சொல்லு கிறார்கள். நான் இன்ன இன்ன காரியத்தை திட்டவட்டமாக செய்து தருகிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்து விட்டு, அதன்படி என் னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்பதை குறிப்பிட்டு சொல்ல வேண்டும். அதல்லாமல் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுவது போல ஏதோ வாக்குறுதியை கொடுத்துவிட்டு அதன்படி நாங்கள் நடக்க வில்லை என்று சொல்லுவது சரியல்ல என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அப்படி திட்டவட்டமாக கொடுக்காவிட்டாலும் அவர்களுடைய நியாயமான குறைகளைப் பற்றி ஆலோசிக்கலாம் என்று சொன்னது வாக்குறுதி அல்லவா என்று கேட்கிறேன். அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அதில் என்ன முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது? இந்த சட்ட சபையின் முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிற காகிதத்தை தவிர வேறு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? ஆகவே தான்.

[4th September 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்களிடம் இரண்டாவது பே-கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின்படி கொடுத்து விடுவதற்கு பரிசீலனை செய்வதாக ஒரு வாக்குறுதியும் கொடுக்கவில்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நெருக்கடி காலத்தில் அவர்களிடத்தில் இரண்டாவது பே-கமிஷன் சிபாரிசுகளைப் பற்றி பரிசீலிக்கலாம் என்று சொல்லிவிட்டு இப்போது அதைப்பற்றி.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுகிற குற்றச் சாட்டு, எதோ நெருக்கடி காலத்தில் அவர்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டு இப்போது அதை நிறைவேற்ற வில்லை என்பது. அவ்விதம் அவர்களுக்கு ஒருவிதமான வாக்குறுதியும் கொடுக்கவில்லை என்று வேண்டுமானால் ஒரு குற்றச் சாட்டை எங்கள் மீது சொல்லலாம். அதல்லாமல் ஒருவிதமான வாக்குறுதிகளும் கொடுக்கவில்லை என்று நான் தெரிவித்த பிறகும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், தான் சொன்னதுதான் சரி, மற்றவை எல்லாம் தப்பு என்று பிடிவாதம் செய்வார்களானால் அதைப்பற்றி எனக்கு கவலை இல்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : “ வாக்குறுதி ” என்ற வார்த்தை மந்திரி அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால் “ ஆசை வார்த்தைகள் ” காட்டினார்கள் என்று வேண்டுமானால் சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு எது ஆசையாக இருக்கிறதோ அவைகளையெல்லாம் சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், நமது அங்கத்தினர் அவர்கள் என்.ஜி.ஓக்களைப்பற்றி “ ஆசை வார்த்தைகளை கேட்கக்கூடியவர்கள் ” என்கின்ற முறையில் தாழ்வாக பேசுவது சரிதான் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : That is no point of order, Mr. Kalyanasundaram need not reply to it. He may proceed.

SRI M. KALYANASUNDARAM : மேலும் அவர்கள் சர்க்காரின் பேரிலும் அமைச்சர்களின் பேரிலும் நம்பிக்கை வைத்துத் தான் அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளை எல்லாம் வாபஸ் பெற்றார்கள். அது அவர்களுடைய பெருந்தன்மையை காட்டுகிறது.

MR. SPEAKER : Frequent interruptions will not take us anywhere. After all, we want to do good to somebody. All hon. members will have a chance to speak. Why interrupt ?

SRI M. KALYANASUNDARAM : குறுக்கிடுவதைப்பற்றி நான் கவலைகொள்ளவில்லை. ஆனால் இவ்விதம் குறுக்கிட்டு அவர்கள் பேசினபிறகு அவைகளுக்கு பதில் சொல்லுவதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

MR. SPEAKER : அவையசியமாக யாராவது குறுக்கிட்டால் அதற்கெல்லாம் பதில் சொல்ல வேண்டாம் என்றுதான் நான் சொன்னேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த அளவுக்கு இந்த சபையிலே கவனம் வருவதிலிருந்து இந்த பிரச்சனை மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதல்லாமல் நாங்களே அதையெல்லாம் பார்த்துக்

4th September 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

கொள்ளுகிறோம், அவர்களுடைய கஷ்டங்களைப்பற்றியெல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும் என்றெல்லாம் சொல்லுவதை கைவிட்டு விட்டு, எந்த கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, இது ஒரு முக்கியமான நிர்வாக இயந்திரம் என்பதை மனதில் வைத்து அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து அதை சீரமைப்பதற்கு ஒரு கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டும் என்றுதான் இந்த தீர்மானத்தை கொடுத்து இருக்கிறேன். இப்போது இரண்டாவது பே-கமிஷன் ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு பரிசீலனை செய்யலாம் என்று நான் சொல்லிக்கொண்டே போகும்பொழுது மத்திய அரசாங்க ஊழியர்கள் மொத்தமாக பாக்கி பணங்களை பெறக்கூடிய சமயத்தில் ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகள் மிகவும் ஏமாந்துபோய் நிற்பார்கள். அதனால் அதிருப்தி அடையவேண்டி வரும். ஆகவே நோய் வருவதற்கு முன்னால் மருந்தைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்த பிரசீனியில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த கமிட்டியையாவது உடனே நியமித்து அதனுடைய யோசனையின்பேரில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து பேசுகின்றபொழுது இதற்கு ஒரு கமிட்டி போட்டு தீர வேண்டும் என்ற முறையில் அவர்கள் கூறினதை, நான் வலியுறுத்த விரும்பவில்லை. கமிட்டி போட்டால் காலம் கடக்கும் என்கின்ற காரணத்தால் கமிட்டிபோடாமலே, என்.ஜி.ஓக்களுடைய குறைகளைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்த அரசாங்கத்திற்கும் நன்றாக தெரியும். ஆகவே அவர்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்க அரசாங்கம் உடனடியாக முன் வர வேண்டும். இதற்கு கமிட்டி போட்டு காலம் கடத்த வேண்டியதில்லை. கமிட்டி போடுவதற்கு ஓராண்டு காலமாகும், அதன் பின்னால் இவைகளையெல்லாம் பரிசீலிப்பதற்கு ஓராண்டு காலம், அல்லது இரண்டாண்டு காலம் ஆகும். இவ்விதம் இரண்டு ஆண்டு காலமாக என்.ஜி.ஓக்களுடைய பிரசீனிகளை தள்ளிப்போட வேண்டிய அவசியமில்லை. என்.ஜி.ஓக்களுடைய பிரசீனிகளைப்பற்றி, நான் முன்னால் கூறியது போல, இந்த அரசாங்கத்திற்கும் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் முழுக்க முழுக்கத் தெரியும். அரசாங்கத்தினுடைய வாக்கை நம்பி இவர்கள் நீண்ட நாட்களாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு முதல் பே-கமிஷன் நியமித்து, அதன் பின்னால் இரண்டாவது பே-கமிஷன் போட்டு இண்டரீம் ரிலிப்-ம் கொடுத்து விட்டார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கின்ற அளவுக்கு இங்குள்ள ஊழியர்கள் வேண்டுமென்று கண்டமுடித்தனமாக வற்புறுத்தமாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது அவர்கள் பார்க்கின்ற பார்வை கோணத்தில் ஏற்படுகின்ற காரணமாய் இருக்கலாம். இந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் சமுதாயத் துறையிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும் சமத்துவம் ஏற்படுத்தி செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்று தீர்மானத்தைப் போட்டு நிறைவேற்றி இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் ஆகியும் அதை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதாக தெரியவில்லை. ஆகவே அரசாங்க ஊழியர்களுடைய குறைகளை ஆட்சியாளர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான்வேண்டும். பணம் இல்லை என்று சொல்லி காலம் கடத்திக்கொண்டே சென்றால் அதிருப்திதான் வரும். இவ்விதம் அதிருப்தி வரவருகின்ற நேரத்தில் வேலை நிறுத்தம் செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லும்பொழுது அவர்கள் மீது அடக்கு முறை உபயோகிக்கப்படுகிறது. என்.ஜி.ஓக்கள் கூட்டங்களில் பேசுவதற்கு எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களை அழைத்தால் அவர்கள் பேசக்கூடாது என்று மறுக்கின்றார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தான் அவர்களுடைய குறைகளை அமைச்சர்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அதல்லாமல் அமைச்சர்களை என்.ஜி.ஓக்கள் மகாநாட்டிற்கு அழைத்தால் அவர்கள் அங்கு புத்திமதிதான் கூறுவார்கள், “உங்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டங்களை எல்லாம் நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம், இப்போது பண வசதி

APPOINTMENT OF COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE
RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS
AND SCALE OF PAY OF ALL CATEGORIES OF
EMPLOYEES IN THE STATE GOVERNMENT

[Sri A. Govindasamy] [4th September 1958]

12-5)
p.m.

யில்லை, உங்களுக்கு சேவா உணர்ச்சி வேண்டும் ” என்றெல்லாம் புத்தி மதிக்கின்றதான் சொல்லுவார்களே தவிர, அவர்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்கவேண்டிய காரணங்களில் ஈடுபடாமல் இருப்பார்கள். ஏதோ இலையிலே வைத்தியச் சலுகை, அவர்களுடைய குழந்தைகள் படிக்க வசதி முதலியன செய்து கொடுத்தால் போதாது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் பஞ்சப்படியை உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸை வைத்துக் கொண்டு அந்த அலவன்ஸுக்குள் ஒரு வீட்டை குடிக்கூலிக்கு ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. எங்கெங்கே சர்க்கார் காரியாலயங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளையடுத்து குடியிருக்க வசதியான கட்டிடங்களைக் கட்டித் தர வேண்டும். இரண்டு ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் போட்டும், சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வராதது மிகவும் வருந்தக்கூடிய ஒரு விஷயம்.

இன்றைய தினம் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும், ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் கிடைக்கக் கூடிய சம்பளம், அலவன்ஸ், இவைகளில் இருக்கக்கூடிய வித்தியாசங்களைப் பார்க்கும்போது எல்லோருக்கும் வருத்தமாகத்தான் இருக்கும். இந்தக் குறைகளை ராஜ்ய சர்க்கார் உணர்ந்தும், இது வரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையையும் எடுக்காது, இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷனின் ரிப்போர்ட் வரட்டும், பார்க்கலாம், என்று சொன்னால் அது சரியான கருத்து என்று என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இப்போது அவர்களுக்கு இருக்கும் குறைபாடுகள் சர்க்காருக்கு நன்றாகத் தெரியும். இதைத் தீர்மான ரூபத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களிடம் துது சென்று பார்த்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நெருக்கடி வரும்போது பயமுறுத்துவது என்றில்லாமல்..... (கனம் ஸ்ரீ லி. சுப்பிரமணியம் : கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் ஆசை வார்த்தைகளைக் காட்டுவதாகச் சொன்னார்கள், நீங்கள் பயமுறுத்துவதாகச் சொல்கிறீர்கள். இந்த இரண்டுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது) பயமுறுத்துவது இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. வேலை நிறுத்தம் செய்யப் போவதாக இருந்தபோது—ஆசை வார்த்தைகளைக் காட்டாமல் இருந்திருக்கலாம்—பயமுறுத்தியது இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. இதற்கு அவர்கள் சலபமாக அஞ்சப்போவது கிடையாது. அவர்களுடைய கோரிக்கைகளில் உள்ள நியாயத்தை உணர்ந்து அதற்குத் தக்க பரிகாரம் தேட வேண்டும். அவர்களிடமிருந்து திறமையான வேலையை எதிர்பார்க்கக்கூடிய நேரத்தில், தகுந்தபடியான சம்பளத்தையும், அலவன்ஸையும் கொடுத்தால்தான் உங்களுடத்தில் முழு அக்கறையோடு வேலை செய்ய ஏதுவாக இருக்கும். கஷ்டம் இருக்கும்போது திறமையாக வேலை செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது நல்லதல்ல. கிடைக்க வேண்டிய சம்பளம் கிடைத்தால், மற்ற வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தால், அவர்களிடமிருந்து நல்ல திறமையான வேலையை எதிர்பார்க்கலாம். வேலையை மட்டும் எதிர்பார்த்து பயமுறுத்தி வேலை வாங்குவதென்பது நல்லதல்ல என்று தான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எதிர் கட்சிக்காரர்கள் என்.ஜி.ஓ.வினர் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு பேசினால் அரசாங்கம் கவிழ்ந்து விடுமா ? ஏன் கூடாது என்று தடுக்கிறார்கள் ? ஒரு சமயம் டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி அவர்களும் நானும் தென்னாற்காடு மாநாட்டில் கலந்து கொண்டோம். பிறகு மாநாட்டு அதிகாரிகளுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. எதிர் கட்சிக்காரர்கள்.....

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எதிர்கட்சிக்காரர்கள் மட்டுமல்ல. காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர் கலந்து கொண்ட ஒரு கூட்டத்தை நடத்தியவர்களுக்கும் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. அரசியல் வாதிகள் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு பேசுவது சரியல்ல. அவர்களுடைய பிரச்சனைகளை

4th September 1958] [Sri C. Subramaniam]

அவர்களே வாதித்து அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர முடியும். அதற்கு அரசியல்வாதிகள்தான் வேண்டும் என்பது நல்லதல்ல.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஆன் எ பாய்ன்ட் ஆப் இன்பர் மேஷன், அரசியல் வாதிகள்.

MR. SPEAKER : இப்போது பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் ஒன்றும் அனுமதிக்க முடியாது. ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி தொடர்ந்து பேசலாம்.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்ட சபை உறுப்பினர்கள் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள். அவர்கள் என்.ஜி.ஓ.வினரின் கூட்டத்திலும் கலந்து கொள்ள உரிமை இருக்கவேண்டும். அதை மறுக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய நோக்கம். அமைச்சர்கள் அம்மாதிரியான கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். “நாங்கள் ஆட்சியாளர்கள், ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிறோம், ஆகையினால் எங்களுக்குக் கலந்து கொள்ளும் உரிமை இருக்கிறது” என்று சொல்லக்கூடும். காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. ஒருவர் கலந்துகொண்டு பேசியிருக்கிற ஒரு கூட்டத்திலே விழுப்புரத்தில் நடந்த ஆசிரியர்கள் மாநாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன். (கனம் ஸ்ரீ லி. சுப்பிரமணியம் : ஆசிரியர்கள் என்.ஜி.ஓ.க்கள் அல்ல) ஆசிரியர்களும் சர்க்கார் ஊழியர்களாக இருக்கிற காரணத்தால் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். எதிர் கட்சியினர் அவர்களைத் தாண்டி விடும் அளவுக்குப் பேசினால் அது தப்பு என்று சொல்லலாம். ஆனால் என்.ஜி.ஓ.க்கள் எதிர் கட்சியினரை நாடுவது கூடாது என்று சொல்வது தவறாகும். அவர்களுடைய குறைகளை நன்கு அறிந்து சட்ட மன்றத்தில் பேசுபவர்கள் அவர்கள் தான். அவர்கள் என்.ஜி.ஓ.க்களின் ஓட்டுக்களையும் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், அவர்கள் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வதை அனுமதிக்க வேண்டும். அவர்கள் என்.ஜி.ஓ.க்களின் நிலையை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அவர்களுடைய நோக்கம் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினராலும் சரி, கம்யூனிஸ்டுகளாலும் சரி, சோஷலிஸ்ட்களாலும் சரி, அவர்களுடைய குறைகளைப் புரிந்து கொண்டு அதை இந்தச் சபையில் விளக்கி அதற்குப் பரிசாரம் தேட வேண்டுமென்பதுதான். ஆகையினால் எதிர் கட்சிக்காரர்களைக் கூப்பிடக் கூடாது என்று சொல்லி ஒரு விதமான நெருக்கடியை உண்டாக்கக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் என்.ஜி.ஓ. பிரச்னை, எப்போதாவது தேர்தல் வரும் போது 5 ரூபாய், 7 ரூபாய் என்று சம்பள உயர்வு என்.ஜி.ஓ.க்களின் பக்கபலம் இல்லாமல் போய்விடுமோ என்று கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களை இந்த அளவுக்கு எமாற்றிவிட முடியாது. நல்ல முறையில் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுப்பதையும், அடிப்படை சம்பளத்தில் உயர்வு கொடுக்காமல், அலவன்னை உயர்த்துகிறார்கள். அப்படி ஏதோ அலவன்னை உயர்த்திவிட்டுப் போகாமல், அலவன்னையும் சம்பளத் தோடு சேர்க்க வேண்டும், சம்பளத்தையும் உயர்த்த வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அலவன்னை கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரும் துறியாக்க, ஒரு கமிட்டி போட்டு 1 வருஷம், 2 வருஷம் என்று காலம் கடத்தாமல் உடனடியாக இந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்க முன் வர வேண்டும். தைரியமாக மத்திய சர்க்காரிடம் பேசி வேண்டிய பணத்தை அடைய துணிச்சல் வர வேண்டும். எங்களுடைய முயற்சியினால்தான் இப்போது தேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்ஸிலில் நமது அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் கூக்குரல் போடும் அளவுக்குத் துணிச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது; தைரியமாகச் சண்டை போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அந்த தைரியம்

[Sri A. Govindasamy] [4th September 1958]

எங்களால்தான் வந்தது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதை மேலும் வற்புறுத்தி வாதாடி வேண்டுவன செய்து இந்த பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தைப் பற்றி பேச முற்படும்போது நமது அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு, நமது அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஊதியத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பதை நான் முழுமனதோடு ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியம் அதிகப்படுத்தப்பாத காரணத்தினால் அவர்கள் இப்போது திறமையாக வேலை செய்யவில்லை, அதாவது எபிஷியண்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஏற்பட வேண்டுமானால் அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுத்தால்தான் ஏற்படும் என்று சொல்வதை நான் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ஏற்கெனவே பேசும்போது கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்திரம் சொன்னார்கள், இப்போது இருக்கக் கூடிய ஊழியர்கள் வேலையில் திறமைசாலிகள் என்று. அப்படிச் சொல்லிவிட்டு அவர்கள் சொல்வதை அறியாமலேயே என்னவோ, ஊதியம் அதிகமாகக்கொடுத்தால் தான் திறமையான முறையில் அரசாங்கத்தை நடத்த முடியும் என்று சொன்னது சரியானதாக இல்லை.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அரசாங்க ஊழியர்களின் ஊதியத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்வது இங்கு சபையில் இருக்கும் அங்கத்தினர்கள்—எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்ல—எல்லா அங்கத்தினர்களும், அரசாங்கம் உட்பட எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்ட ஒரு காரியம். எந்தெந்த முறையைக் கையாண்டால், எந்தெந்த வழி வகைகளைக் கையாண்டால் அவர்களுக்கு அதிக ஊதியம் கொடுக்க முடியும் என்ற பிரச்சனை இப்போது எழுந்திருக்கிறது.

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றுப் பேசியபோது எடுத்துச் சொன்னார்கள். அநேக திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை அதிகமாகக் கிடைக்க, திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்ற முடியாது என்று புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் வாங்கும் சம்பளம் உயர்வா, தாழ்வா என்று பார்க்கும்போது, உள்ளபடியே அவர்களுடைய சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் அவர்கள் வாங்கும் சம்பளத்தைவிட அதிகக் குறைவாக ஊதியம் அடைபவர்கள் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்போது அரசாங்கம் அப்பேர்ப்பட்ட பொது மக்களுடைய, தாழ்வான நிலையில் உள்ள மக்களுடைய, வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வழி என்ன என்று ஆராய்ந்து, அநேக திட்டங்களைத் தீட்டி, அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றினால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்த முடியும் என்று அப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து அரசாங்க ஊழியர்களின் நிலையை பிறகு கவனிக்கலாம் என்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

அடுத்தபடியாக அவர்களுடைய அதிருப்திக்குக் காரணம் என்ன என்று பரிசீலனை செய்து பார்க்கும்போது, அதனுடைய அடிப்படைக் காரணம், அதே போன்று வேலை செய்யக் கூடிய மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் அவர்களை விட அதிகச் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள் என்பதுதான். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் இடையே உள்ள தாரதமயத்தைப் போக்க எதாவது ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கமும் இதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக நடவடிக்கையை எப்படி எடுப்பது என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் யோசித்துக் கொள்கிறதான் இருக்கிறது. நம்மிடையே இருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களிலிருந்து, அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமை காரணமாக

4th September 1958] [Sri S. Lazar]

அல்லது அவர்களுக்கு நல்ல மனது இல்லை என்ற காரணமா என்பதை அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் அறியவேண்டும். அவர்கள் உணரக்கூடிய முறையிலே நாம் சரியான ஒரு வழி தேடித்தான் ஆக வேண்டும். இன்றைக்கு அரசாங்கத்துக்கு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கக்கூடிய நேரத்திலே, அதைச் செய்ய முடியாமல் இருப்பதற்கு நமக்கு இருக்கக்கூடிய நிதி நிலைமைப் பற்றாக்குறைதான் என்று சொல்லி வருகிறோம். இவ்வளவு தூரம் சொன்ன போதிலும், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், அவர்களுக்கு திருப்தி ஏற்படவில்லை. ஏதோ அரசாங்கம் இப்பிரச்சினைய தட்டிக் கழித்துக்கொண்டு வருகிறது என்று நினைக்கிறார்கள். ஆகவே இது போன்ற நிலைமையை அவர்களிடம் எடுத்து சொல்லி, அரசாங்கத்திற்கு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்தும் விஷயத்தில் அக்கரை இருக்கிறது, ஆனால் நிதி நிலைமை இடம் கொடுக்கவில்லை என்பதை அவர்கள் உணரப்படும்படிச் செய்ய வேண்டும். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கமிட்டியையோ, மற்றவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கமிட்டியையோ நிறுவி, ஒரு யாதாஸ்தை தயாரிக்க முற்படுவார்களேயானால், உண்மையில் நன்றாகியிருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

1-00
p.m.

அடுத்தபடியாக, உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் போதவில்லையென்ற எண்ணம் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது. சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசாங்கத்துக்கும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆகவே, இது விஷயமாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பதில் வந்தாலும் சரி, பதில் வராவிட்டாலும் -சரி, நம்மைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI :

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் ஊழியர்களின் நிர்வாகத் திறமை உயர்வதற்கும் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை ஓரளவுக்கு நல்ல நிலைமைக்கு கொண்டு வருவதற்கும் சர்க்கார் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அவர்களின் சம்பள விகிதங்களைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு தீர்மானத்தை எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் கொண்டு வந்திருக்கிறார். இது உண்மையிலே வரவேற்கத் தக்கதுதான். ஆனால் அவர் சொல்லுகிற முறையும், நாம் பார்க்கும் முறையும் வேறு வகையாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். சர்க்கார் ஊழியர்களின் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த அவருக்கு எவ்வளவு அக்கரை இருக்கிறதோ அதைவிட எங்களுக்கு அக்கரை அதிகமாகத்தானிருக்கிறது, குறைவாயில்லை என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சர்க்கார் ஊழியர்களின் நிர்வாகத் திறமை உயர்வதற்கும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை நல்ல நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் ஆளும் கட்சியினருக்கு எவ்வளவு அக்கரை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் மிகவும் விளக்கமாகக் கூறினார். மத்திய அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கும், மாகாண அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கும் சம்பள விகிதத்தில் வேற்றுமை அதிகமாக இருக்கிறது, அதைக் குறைப்பதற்கு தேசிய வளர்ச்சிக் கவுன்சிலில் கனம் நிதி அமைச்சர் ஒரு வார்த்தைகூட சொல்லவில்லை என்று மிகவும் பரிவோடு பேசினார். மத்திய அரசாங்கத்தின் நிலைமைக்கும் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் நிலைமைக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தைப்போல் நமது சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமேயானால், நமது மாகாணத்தினுடைய வரி நிலைமை இடம் தராது. “இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக எப்படிச் கூட்டப் போட்டு,

APPOINTMENT OF COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE
RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS
AND SCALE OF PAY OF ALL CATEGORIES OF
EMPLOYEES IN THE STATE GOVERNMENT

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [4th September 1958]

அதிகமாகக் கொடுங்கள், அதிகமாகக் கொடுங்கள், என்று சொல்லுகிறீர்களோ, அதே போல் இதற்கும் வழி செய்யக்கூடாதா” என்று அவர்கேட்டார். உண்மையில் அப்படி செய்வது நல்லதுதான். ஆனால் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமா அல்லது சம்பளப் பிரச்சனைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமா என்பதை பொருளாதாரத் துறையில் அனுபவம் பெற்ற அவர் யோசித்துப் பார்த்தால், எது வரவேற்கத்தக்கது என்று எளிதில் சொல்லலாம். நம்முடைய பொருளாதார நிலை உயர்வதற்கு தகுந்த சட்ட திட்டங்களைப் போட்டு பொருளாதாரத் துறையில் வளர்ச்சியடைந்தோமேயானால் தான் நம்முடைய வருமானம் பெருகும். அப்பொழுதுதான் நம்முடைய சர்க்கார் ஊழியர்களின் சம்பளத்தையும் உயர்த்த முடியும். அதற்குப் பதிலாக இப்பொழுது இம்மாதிரி அவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் வேற்றுமை இருக்கிறது என்று கிளப்பி விட்டால், வேலையும் கெட்டுப்போய் வேதனையும் அதிகரிக்கும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே எவ்வளவு அக்கரை காட்டி, அத்திட்டத்தை எவ்வளவு தூரம் நன்றாக நிறைவேற்றுகிறோமோ, எந்த அளவுக்கு மத்திய சர்க்காரிடம் உதவி பெற்று திட்டங்களை துரிதமாக நிறைவேற்றுகிறோமோ, அந்த அளவுக்கு நமது மாகாணத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சி அதிகரிக்கும். உதாரணமாக, நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரி எடுக்கப்படுகிறது. எவ்வளவு துரிதமாக அந்தத் திட்டம் நிறைவேறுகிறதோ, அந்த அளவுக்கு இந்த மாகாணத்திலுள்ளவர்களின் வாழ்க்கைத் தரமும், சிப்பந்திகளின் வாழ்க்கைத் தரமும் உயருவதற்கு வழி இருக்கும். நம்முடைய வருமானம் அதிகரித்தால்தான் அதை எப்படி நல்ல முறையில் பங்கு போடுவது என்பதை நினைத்துப் பார்க்க முடியும். இதைத் தான் பொருளாதார தத்துவத்தை புரிந்து கொண்டவர்கள் சொல்லுவார்கள். முன்னால் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். வண்டிக்கு முன்னால் குதிரையைப் பூட்டுவதை விட்டுவிட்டு, குதிரைக்கு முன்னால் வண்டியைப் பூட்டும் அளவுக்கு ஆளும் கட்சியினர் அனுபவக் குறைவுள்ளவர்களாக இல்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே பொருளாதாரத் துறையில் வளர்ச்சி அடைவதற்கு முதலில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும்.

தவிர, மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும், மாகாண சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் ஏன் இந்த வேற்றுமையிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தில் வேலை பார்ப்பவர் இன்று சென்னையில் இருப்பார், நாளை கல்கத்தாவுக்கு மாற்றப்படுவார், அதற்கு அடுத்த நாளை டெல்லிக்குப் போவார், அதற்கு அடுத்த நாள் கன்னியா குமரிக்கு மாற்றப்படுவார். இவ்வாறு இமயத்திலிருந்து குமரி வரை அவர் போகவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் சென்னை சர்க்காரில் வேலை பார்ப்பவர் 13 ஜில்லாக்களுக்குள்ளேதான் சுற்றி வரவேண்டியிருக்கிறதே தவிர, அதற்கு மேல் வெளியே போவதற்கு வழி இல்லை. மேலும் சென்னையில் கொடுக்கும் சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டு கல்கத்தா விலோ, பம்பாயிலோ சமாளிக்க முடியாது. முதல் தரமான டவுன்களிலே யுள்ளவர்களுக்கு தனி அலவன்ஸ் அல்லது வேறு படி கொடுக்கலாம். சென்னையில் இருக்கிற சம்பளத்தைக் கொண்டு பிற மாகாணங்களில் சமாளிக்க முடியாது என்று கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிந்திருந்தும் கூட, அதை விளக்கிக் கூறக்கூடாது என்ற காரணத்திற்காக விளக்காமல் விட்டிருக்கிறார் போலும். பம்பாய், இன்னும் மற்ற மாகாணங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு செலவு எவ்வளவோ இருக்கிறது. பம்பாயில் 400 ரூபாய் சம்பாதிப்பவர், அந்த வேலையை விட்டுவிட்டு சென்னையில் 100 ரூபாய் கிடைத்தால் போதும் என்று நினைக்கிறார். அங்கே 100 அல்லது 200 ரூபாய் வீட்டு வாடகைக்காக கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மாகாண சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும், மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் ஏன் வேற்றுமை இருக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்வோமேயானால், அவர்கள் அத்தனைபேரும் அவதிப்படுவார்கள். அப்படியிருந்தபோதிலும், மாகாண சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தாதீர்கள்

4th September 1958] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

என்று சொல்லுவதற்கு நான் தயாராயில்லை. அவர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும். சம்பளத்தை உயர்த்த, உயர்த்த, அவர்களின் நிலை உயரும். ஆனால் அவர்களின் சம்பளத்தை உயற்றுவதற்கு வழி என்ன? இருவருக்குமுள்ள வேற்றுமையைக் கிளப்பிவிட்டால், வேதனையை கிளப்பி விட்டதாக யிருக்குமே தவிர, அதனால் பிரச்சனை தீர்ந்துவிட முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய, மாகாணை சிப்பந்திகளுக்கிடையே யுள்ள வேறுபாடுகளைக் குறைப்பதற்கு என்ன வழிகள் இருக்குமோ அவ்வழிகளை கடைப்பிடிக்க நமது அரசாங்கம் முற்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இந்த வேற்றுமையைக் கிளப்பி, வேதனையை வளர்ப்பது மிகவும் தவறு. இப்படிச் செய்வதினால் இப்பொழுது இருக்கும் நிர்வாகத் திரன் மேலும் குறைவதற்கு வழி செய்கிறார்கள் என்று தான் நான் சொல்லுவேன்.

ஒரு கமிட்டியைப் போட்டால் கூட இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்து விடுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக, கேரள ராஜ்யத்தில் ஒரு கமிட்டியை நியமித்தார்கள். குறைந்தபட்ச சம்பளம் 30 ரூபாய், உயர்ந்த பட்ச சம்பளம் 1,000-க்கு மேல் போகக் கூடாது என்று நிர்ணயித்தார்கள். கமிட்டியின் சிபார்சுகள் வெளிவந்த மறுநாளே எத்தனையோ என்.ஜி.ஓ.க்கள் கூக்குரல் போட்டார்கள் என்பதைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். கீழ்த் தளத்திலே உள்ள சிப்பந்திகளுக்குத்தான் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஸீனியர் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு சலுகை அளிக்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். இந்த ஆண்டிற்குப் பிறகு வேலைக்கு நியமிக்கப் பட்டவரும், இதற்கு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வேலையில் சேர்ந்திருப்பவரும் ஒரே வித சம்பளத்தைத் தான் கமிட்டியின் சிபார்சுப்படி பெறுவார்கள். ஆகவே ஒரு கமிட்டியைப் போட்டுவிட்டு, சில சிக்கல்களைக் கிளப்பிவிடுவதன்மூலம், சர்க்கார் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிட்டதாகச் சொல்ல முடியுமா? அவ்வளவு அவசரமாக முடிவு செய்வதற்கு இங்கு அவசியம் கிடையாது. அவ்வளவு அவசரமான நெருக்கடி ஏற்பட்டால் ஆளும் கட்சியினர் பார்த்துக் கொள்வார்கள். பத்து பேர் சேர்ந்து ஒரு குழப்பத்தைத் தவிர்ப்பதைக் காட்டிலும் ஒரு மனிதர் உருக்கத்தோடு அதைக் கவனிப்பது சாலச் சிறந்தது.

அடுத்தபடியாக, “கான்பின்ஷியல்” ரிபோர்டைப்பற்றி பேசினார்கள். 1-10 உண்மையிலேயே நான் அதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற கருத்தை வரவேற்கிறேன். “பர்ஸனல் பைல்” வைத்துக்கொண்டு மேலே இருக்கும் அதிகாரி கீழே இருக்கும் சிப்பந்திக்கு பிரமோஷன் இல்லாமல் ஏதாவது வேலை செய்க வேண்டுமானாலும், “இன் எபிஷியண்டு, நாட் ஸாடிஸ் பாக்டரி” என்று எழுதி விடுகிறார். அது பின்னால் ஏதாவது கோளாரில் கொண்டுவரப்படுகிறது. நம்முடைய அரசியல் சட்டப்படி ஒருவரை வேலையை விட்டு நீக்க வேண்டுமென்றால், “ஷோ காஸ் நோட்டீஸ்” கொடுத்து, விளக்கத்தை வரவழைத்து, பிறகு அவர் பேரில் “சர்ஜ் பிரேம்” செய்து, “என்கொயரி” வைத்து, குற்றம் ருசவானால்தான் அவரை ஓரளவுக்கு பாதிக்கும்படியான எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படியிருக்கும்பொழுது கண்மூடித்தனமாக “கான்பின்ஷியல் ரிபோர்டு” என்று ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு, அதில் அப்படி எழுதப்பட்டிருக்கிறது, இப்படி எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், பிரமோஷன் கிடையாது என்று சொல்லி கீழே இருப்பவருக்கு பிரமோஷன் கொடுப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது அல்ல, மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் அப்படியிருந்தால் இப்பொழுதும் அப்படியே இருக்க வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. ஒரு உத்தியோகஸ்தர் ஏதாவது தவறு செய்து விட்டால், அவரிடம் நேராக விளக்கத்தைக் கேட்டு என்கொயரி வைத்து, தவறு செய்தவர்களுக்கு விளக்கம் கொடுப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு கொடுத்து, தவறு செய்தது ருசவானால் அவருக்கு ஒரு பிளாக் மார்க் கொடுக்கலாம். பிறகு மேற்கொண்டு அவருக்கு பிரமோஷன் கொடுக்காமல் இருப்பதை வரவேற்கலாம். ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டில் அபாரமாக வேலைத் திறனை காட்டுகிறவர்களுக்கு “ரெட் எண்டிரி” கொடுப்பதுபோல, திறமையாக வேலை செய்க ஒரு வாய்ப்பு கொடுத்து,

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [4th September 1958]

திறமையாக வேலை செய்பவர்களுக்கு பாராட்டுதலை தெரிவிக்கும்பொருட்டு “ரெட் எண்டிரிஸ்” கொடுத்து, பிறகு அவர்களுக்கு மேலே பிரமோஷன் கொடுக்கலாம். ஆனால், இன்றைக்கு இருப்பதுபோல் “கான்பிடன்ஷியல் ரிபோர்ட்டில்” எழுதுவது என்ற நிலைமை அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தை பாதிக்கும் என்பதில் கொஞ்சம் கூட சந்தேகம் கிடையாது. இந்த நிலையிலே தோழர் கலியாணசுந்தரம் இது பற்றி கூறியதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, கிராம சேவிகைகளின் நியமனத்தை பப்பிரிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு விடக்கூடாதா, ஏன் அரசாங்கம் இவர்களை நேரடியாக நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. 100-க்கு 90 பதவிகள் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகத்தான் நியமனம் செய்யப்படுகின்றன. கிராம சேவிகைகள் சமுதாய நலத் திட்ட பிரதேசங்களில் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கமே இவர்களை நேராக நியமிப்பதற்கு வேறு எந்தக் காரணமும் இல்லை. சில பேர்களுக்கு கிராமத்திலேயே நம்பிக்கை கிடையாது. கிராமத்தில் நம்பிக்கையில்லாதவர்களை கிராம சேவிகைகளாக நியமிப்பதில் உண்மையிலேயே பிரயோஜனமில்லை. கிராமத்தில் நம்பிக்கை கொண்டு சேவை செய்யக்கூடியவர்களைத்தான் இந்தப் பதவிகளுக்கு நியமிக்க வேண்டும். கிராமத்தில் நம்பிக்கையில்லாத பல எதிர்க்கட்சிகள் நம் மிடையே உலாவி வருகின்றன. இத்தகைய வேலைக்கு கிராமத்தில் நம் பிக்கையுடையவர்களாகப் பார்த்து அரசாங்கமே நேரில் நியமிப்பதுதான் நல்லது. அப்பொழுதுதான் அவர்கள் நன்றாக சேவை செய்ய முடியும் என்ற காரணத்தினால் இந்தச் சிறிய பதவிக்கு அரசாங்கமே ஆட்களை நேரில் பார்த்து தேர்ந்தெடுத்து நியமிக்கிறார்கள். பெரிய பதவிகளுக்கு ஆட்களை நியமிக்கும் அதிகாரத்தை அரசாங்கம் கையில் வைத்துக் கொண்டு இருக்கவில்லை. அரசியல் ரீதியிலே, கட்சி ரீதியிலே பெரிய பதவிகளுக்கு நியமனம் செய்யும் பொறுப்பை தன் கையில் வைத்துக்கொள்ளும் தவறை அரசாங்கம் செய்துவிட்டிவ்லை. மாடுபெரும் பதவிகளுக்கெல்லாம் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம்தான் நியமனம் செய்யப்படுகிறது. அந்தப் பொறுப்பை அரசாங்கம் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. கொள்கை அடிப்படையில், கிராம சேவிகைகள் கிராமத்தில் நம்பிக்கை வைத்து, அதன் வளர்ச்சிக்காக பாடுபட்டு நன்றாக சேவை செய்யவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காகத்தான் இந்தச் சிறு கிராம சேவிகைகளின் பதவிக்கு அரசாங்கமே நியமனம் செய்கிறது. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் இந்த நியமனம் செய்யப்பட்டால் கொள்கை அடிப்படையிலே ஒரு சில கோளாறுகளும் வரலாம் என்ற காரணத்தினால், பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு இந்தப் பதவியின் நியமனம் விடப்படவில்லை. இல்லாவிட்டால், எதிர்க்கட்சியினிடத்தில் அரசாங்கமே இந்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்ற சொல்லைக் கேட்க எங்களுக்கு ஆவல் இல்லை.

கடைசியாக, நிர்வாகத்தின் திறமையை உயர்த்துவதற்கு வழிவகைகளை கண்டுபிடிப்பதற்கு ஒரு கமிட்டி போடவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி கமிட்டி போட்டு விசாரணை செய்வது மேலும் சிக்கல்களையே உண்டாக்கும். ஆளும் கட்சியே இந்தப் பிரச்சினையை நல்ல முறையில் சிந்தித்து குறைகளை தீர்ப்பதுதான் வரவேற்கத்தக்கது. எதற்கெடுதாலும் “ஒரு கமிட்டி போடுங்கள், ஒரு கமிட்டி போடுங்கள்” என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு, எதிர்க் கட்சிக்கு, ஏற்பட்ட ஒரு தனி வியாதி. அந்த வியாதி ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு நாம் மருந்து தேடமுடியாது. ஆளும் கட்சியும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அரசாங்கமும் இதை நேரடியாக தீர்ப்பதற்கு முன்வருவார்களேயானால், அது வரவேற்கத்தக்கது என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்து கொள்கிறேன்.

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையிலும், பொதுவாக கட்சிபேதம் என்பது இருக்க முடியாது. ஆனால் தீர்மானம் எதிர்க் கட்சியின் சார்பில் கொண்டு

4th September 1958] [Sri K. Ramachandran]

வரப்பட்டிருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் அதை வெட்டிப் பேசுவதற்காக காரணங்களை காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ளவர்கள் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கலாம். அதைத் தவிர, பிரச்சனையை பொறுத்தமட்டில், அது முக்கியமான பிரச்சனை என்பதை அவர்கள் மறுக்கவே முடியாது என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நிர்வாகத் திறமை குறைவாக இருக்கிறது, அதனால் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்ற ஒரு அடிப்படையிலே இந்தத் தீர்மானம் அமைந்திருக்கிறது. அதைப் பொறுத்தவரையில், நிர்வாகத் திறமை குறைவாக இருக்கிறது. அதற்காக சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று சொல்லுவது தவறு. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்திற்கு பின்னால் நிர்வாகத்திறமையில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் சிந்தித்துப் பார்ப்போமேயானால், நிர்வாகத்திறமை உயரவில்லை என்பது புலப்படும். அந்தக் காலத்தில் லஞ்சம் இருந்தது. பேர் போனால் உடனடியாக பதிலே கிடைப்பதில்லை. இன்றைக்கு அந்தக் குறைகள் எந்த அளவிலே குறைந்திருக்கின்றன? வேண்டுமென்றால் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு வரவில்லை என்று சொல்லலாமே தவிர, லஞ்ச ஊழலும், பேர் போனால் உடனடியாக பதில் வராததும், அல்லது பதிலே கிடைக்காததும் நீடித்துக்கொண்டு தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கு அந்தக் குறைகள் எந்த அளவிலே குறைந்திருக்கின்றன என்று ஒவ்வொருவரும் சிறிது சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நான் சொல்லுவதை குற்றமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய தில்லை. குறைகளை நீக்கவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் நான் சொல்லுகிறேன். நிர்வாகம் பிரமாதமாக நடக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்வதில் பெருமையில்லை. உண்மையிலேயே இந்தக் குறைகள் நீங்கவேண்டும். குறைகள் நீங்கினால்தான் நிர்வாகம் உண்மையிலேயே திறமையாக நடக்கிறது என்று சொல்லி பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம். நிர்வாகத்திறமை அதிகரிக்கவேண்டும், லஞ்சம் ஒழிவேண்டும், அவர்கள் நன்றாக உடனடியாக வேலைகளை கவனிக்கவேண்டும், அவர்களுக்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற நியாயமான பிரச்சனை நம் முன்னிலையில் இருக்கிறது. நிதி நிலைமை குறைவாக இருக்கிறது, அதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்ற பிரச்சனையை ஆராய்வது வேறு. நிர்வாகத் திறமை அதிகப்படியாக இல்லை என்பதற்காக சம்பளம் அதிகப் படியாகக் கேட்பது மிகவும் தவறு என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மற்ற நாடுகளில் வாழ்க்கை புள்ளிவிவரங்களை ஒட்டியே சம்பளம் உயர்த்தப்படுகிறது. “ஸ்டாண்டேர்டு ஆப் லிவ்லிங்” அதாவது, ஒருவருக்கு குடும்பத்தை நடத்துவதற்கு எவ்வளவு பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையே இந்த விவாதத்தில் கொண்டுவரப்படவில்லை. அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் இப்பொழுது கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்தை விட, 4, 5 மடங்கு அதிகமாக கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இருந்தாலும், கூடியவரையில் கௌரவமாக, மானமாக வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு வழி செய்யவேண்டும். நான் ஏற்கனவே சொல்லியதுபோல், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து இந்தப் பெருமையை அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள் என்ற அடிப்படையிலே யாரும் இதைப் பார்க்கக்கூடாது என்று மன்றாடி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பெரிய திட்டங்களை நாம் போட்டிருக்கிறோம். நிர்வாக இயந்திரம் சரிவர நடக்கவேண்டும். உண்மையிலேயே பல திட்டங்களை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் அடிமையாக இருந்து, விடுதலை பெற்ற நாடுகள் முன்னேறி வருகின்றன என்பதை நாம் அறிவோம். இந்த நாடு முன்னேறவேண்டுமானால் நல்ல திட்டங்களின் அடிப்படையில் வேலை செய்வவேண்டுமென்ற பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மக்களின் ஒத்துழைப்பு வேண்டும். அந்தத் திட்டங்களை யார் நிறைவேற்றப்போகிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் தேர்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்பட்ட சிப்பந்திகளாக இருந்

[Sri K. Ramachandran] [4th September 1958]

தாலும் சரி, அல்லது காங்கிரஸ் சர்க்காரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்பட்ட சிப்பந்திகளாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள்தான் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும். திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டிய பொறுப்பை அவர்கள் கையில்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். பெரிய வண்டியிலே சொந்த மாட்டை கட்டினால் வண்டி நகராது. அதற்குத் தகுந்த மாதிரி மாட்டை பூட்டினால் வண்டியை கடைசி வரையில் இழுத்துச் செல்ல முடியும். இதற்கு ஒன்றும் விரிவான விளக்கம் தேவையில்லை. பெரிய திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு நிர்வாக இயந்திரத்தில் தகுந்த திறமையுள்ள உயர்ந்த லட்சியம் இல்லாவிட்டாலும் பசி நீங்கி கஷ்டமில்லாமல் வாழ்க்கையை நடத்தக்கூடிய சிப்பந்திகள் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றினால் தான் நாடு முன்னேறும். திட்டங்களை குறைத்துக்கொண்டால் தான் அவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்த முடியும் என்று சமீபத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், 100 சதவிகிதம் திட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு, வசதியில்லா சிப்பந்திகள் அதை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியாமல் இருப்பதை விட, 50 சதவிகிதம் திட்டங்களை குறைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கையில் சுயதேவையை பூர்த்தி செய்து கொள்ளக்கூடிய சிப்பந்திகளை வைத்துக்கொண்டு அந்தத் திட்டங்களை பூரணமாக நிறைவேற்றலாம். ஆதலால் திட்டங்களை குறைத்துக்கொள்வது பற்றி கூட கவலையில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, திட்டத்தை குறைக்க வேண்டுமென்ற பாட்டையே திரும்பத் திரும்பப்போடுவது அவ்வளவு பொருத்தமல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இருந்தாலும்கூட, திட்டத்தின் ஒரு பாகத்தை குறைத்தாவது, அவர்களுக்கு வாழ்க்கைத் தரத்தை ஏற்றதாகச் செய்து, திட்டமான சரிவர நிறைவேற்றப்படக்கூடிய சௌகரியத்தை செய்துகொடுப்பது நல்லது என்பது என் கருத்து.

1-20
p.m.

ஏற்கனவே, பிரிட்ஷ் அசராங்கம் இருந்த காலத்தில் சர்வீஸ் கண்டிஷன் கள் எப்படி இருந்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அந்த காலத்தில் அன்னியர்களுக்கு புதில் சொல்ல வேண்டியிருந்தது. பல பாதுகாப்புகள் தேவையாக இருந்தன. இப்போதும் சர்வீஸ் பொருத்த வரையில் பாதுகாப்புகள் தேவையான. ஆனாலும், அப்பொழுது இருந்த பல நிர்ப்பந்தங்கள் இப்பொழுது தேவை இல்லை. இன்றைக்கு, வெளியுலகில், பலருக்கும் பல நன்மைகள் செய்கிறோம். பல சட்டங்கள் நிறைவேற்றி, நிற்பந்தமாக சீர்திருத்தங்கள் செய்து வருகிறோம். ஆனால், நம் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு நமது என்.ஜி.ஓ. க்களுக்கும் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுடைய வாழ்க்கையைச் சரியான முறையில் அமைக்கவேண்டிய பொறுப்பு நமக்கும் இருக்கிறது. அவர்களுடைய சர்வீஸ் கண்டிஷன்களை ஆராய, ஒரு சர்வ கட்சி கமிட்டி ஏற்படுத்தி, பல தரப்பட்ட அப்பிராயங்களைக் கேட்டு ஆராய்ந்து, எப்படி அவற்றைத் திருத்த வேண்டும் என்பதை நாம் யோசிக்கவேண்டும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். பலதிறைகளிலும் பாகுபாடுகள் இருக்கின்றன. கோபரேடிவ், எடுகேஷன் போன்ற பல இலாக்காக்களில் இருக்கக்கூடிய என்.ஜி.ஓ.க்களுக்குள் தாரதமியம் இருக்கிறது. ஒரு இலாகாவில் இருக்கும் உயர்ந்தபட்ச சம்பளம், இன்னொரு இலாகாவில் இருக்கவில்லை. மேலும், ஒரு இலாகாவிலேயே இருக்கும் பலதரப்பட்ட சிப்பந்திகளுக்குள் வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. பிரமோஷன் விஷயத்தில் தாரதமியம் இருக்கிறது. வீட்டு வாடகை சிலருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. காப்பிஸ்ட், காபி எக்சாமினர் போன்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யவேண்டும். பணம் இல்லை, பணம் இல்லை என்றே வரிசையாகப் பாடுவதில் பயன் ஒன்றும் இல்லை. இவ்விஷயங்களை ஒரு கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விட்டு, அதற்கு மேல் என்ன திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும் என்பதை கவனிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4th September 1958]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்தரம் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு நாங்கள் சம்பளம் உயர்த்தவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, எங்களுக்கும் அந்த அக்கரை இருக்கிறது என்று சர்க்கார் கட்சியைத் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூட, நான் வாக்குறுதி கொடுத்தேன், கொடுத்தால் அல்லவா நாங்கள் இப்பொழுது கொடுக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். இப்பொழுது அக்கரை இருக்கிறது என்கிறீர்களே. அவர்கள் எத்தனை முறை கேட்டிருக்கிறார்கள். நடைமுறையில் எந்த அளவுக்கு உங்கள் அக்கரையைக் காட்டியிருக்கிறீர்கள். வாக்குறுதி கொடுக்கவேண்டுமெனில். போராட்டத்தில் இறங்கத்தயாராக இருந்த சமயத்தில் “கவனிக்கிறோம்” என்ற வார்த்தையே பொதும். அதை நாம் பார்க்கவேண்டும். போராட்டத்தில் இறங்க இருந்தவர்களிடம் ரூ. 10, ரூ. 20 கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லாமல், கவனிக்கிறோம் என்று சொன்ன சொல்லை நம்பி அவர்கள் நின்று இருக்கிறார்கள். “கவனிக்கிறோம்” என்றதின் அர்த்தம் என்ன? அந்த வார்த்தையை அவர்களும் நம்பி, நமது அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய வார்த்தையில் நம்பிக்கை வைத்து, போராட்டத்தை வாபஸ் வாங்கி, போராட்டத்தில் குதிக்கவில்லை. வார்த்தை கொடுத்தோமா என்கிறவர்கள், உங்களைப் போன்ற அக்கரை, கவலை எங்களுக்கும் உண்டு என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. நடைமுறையில் அவர்களது சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும். திட்டத்தைக் குறைக்க ஆலோசனை சொல்லுங்கள் என்பது வரட்டுக் கணக்கு. நாங்கள் மத்ய சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறோம், அவர்கள் ஏதாவது கொடுப்பார்கள், என்று சொல்லும் நேரத்தில் கண்டிப்பாக கவனித்து சம்பள உயர்வு கொடுப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதா? அப்படிச் சொல்லும் நேரத்தில், அண்டை கேரள ராஜ்யத்தில் என்ன நடந்தது? அவர்கள் வந்த ஒரு ஆண்டிற்குள் சம்பள உயர்வு கொடுக்கவேண்டி தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டி, ஒரு “பே கமிஷனம்” ஏற்படுத்தி, தொகை ஒதுக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம், அங்கே திட்டத்திற்கு தொகை குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று. அந்தமந்திரி அமைச்சரவர்கள் புள்ளிவிவரத்தோடு சொன்னதாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ லால் சொல்லலாம், ஆனால், நேற்று திட்டத்திற்கு குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டதற்கு புள்ளிவிவரங்கள் ஒன்றும் தரப்படவில்லை. கேரள ராஜ்யத்தில் எந்த அளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அந்த ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பற்றிய புள்ளி விவரங்களை வைத்தக்கொண்டு நாம் விவாதம் செய்யவில்லை.

சர்க்கார் திட்டத்தைக் குறைசூற விரும்பவில்லை. ஆனால், திட்டத்திற்கு அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கிவிட்டு, அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்புள்ள சிப்பந்திகளைக் கவனியா விடால் அது சரியல்ல. அவர்களுக்கும் எந்த அளவு கொடுத்தால், அவர்கள் கூட ஒரு நல்ல எண்ணத்தோடு அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற முன்வருவார்கள் என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். அதற்கு எல்லா கட்சி அங்கத்தினர்களும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, பரிசீலனை செய்யவேண்டும். கமிட்டியை அமைக்கவேண்டும் என்றும் நாங்கள் கேட்கும் நேரத்தில், கமிட்டி அமைக்கவேண்டும் என்ற வியாதியைக்கொண்டவர்கள் நீங்கள் என்கிறீர்கள். நான் சொல்லுவேன், எந்தக் கமிட்டி அமைத்தாலும், அதை அமல் நடத்தாத வியாதி உங்களுக்கு என்று. அந்த வியாதி தீர்ந்தால் தான், இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க நல்ல எண்ணத்தோடு யாரும் முன் வருவார்கள். இதற்கு அடுத்த பட்டியலாவது, பணத்தை ஒதுக்கி, அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றி, எந்தெந்த வகையில் சர்க்கார் சிப்பந்திகள் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தலாம் என்று கவனம் செலுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் சிப்பந்திகள் பரிபூரணமாக உழைக்க முன் வருவார்கள்.

APPOINTMENT OF COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE
RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS
AND SCALE OF PAY OF ALL CATEGORIES OF
EMPLOYEES IN THE STATE GOVERNMENT

[Sri V. K. Kothandaraman] [4th September 1958]

திட்டத்தையும் போட்டுவிட்டு, லஞ்ச ஊழில்த் தொலைப்போம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, மற்றொரு புறத்தில் லஞ்சம் லஞ்சம் என்று சொல்வதில் பயன் இல்லை. வரவு செலவு கணக்கிலும் கூட ஏக ஊழல். ஆடிட் ரிபோர்டைப் பார்த்தாலும், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வீணாகிடுக்கிறது. ஏன் ஊழல் இருக்காது? திட்டத்திற்கு ஒரு 100 கோடி ரூபாய் என்றால் ஊழலில் 50 கோடி போய்விடுகிறது. ஆகவே தான் நான் சொல்லுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Let the hon. Member finish within a minute.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : I will continue the speech on another non-official day, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The discussion on the resolution will be continued on the 25th September (non-official day).

The House will now adjourn and meet again tomorrow at 9 a.m.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules, Orders and Notifications.

99. Notification issued with G.O. Ms. No. 2122, Home, dated 26th July 1958, amending Appendix III of the Madras Cinemas (Regulations) Rules, 1957 [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955)].

100. Notification issued with G.O. No. 1758, Revenue, dated 14th May 1958, amending rule 13-B of the Madras General Sales Tax Rules, 1939 [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939)].

101. Notification issued with G.O. No. 1059, L.A., dated 7th July 1958, amending the rules relating to qualifications for officers and servants of Panchayats, published with the late Local Administration Department Notification IV, dated 2nd April 1952, framed under the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).

102. Notification issued with G.O. No. 1018, L.A., dated 26th June 1958, amending the rules relating to public halting places, cart-stands, etc., published with the Local Administration Department Notification No. XXV, dated 24th March 1951, framed under the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).